

ПОЛИТИКИН

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
963
12. VI 1970.

ЗРАЧНИК

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ТЕДИ
ТЕД

БЛАГО ТОМБСТОНА

ЦЕНТАР ЗА ИЗГУБЉЕНЕ. — На светској међународној изложби „Експо 70“ која се одржава у Јапану, сваког дана изгуби се десетину деце. Такву децу одводе у нарочити центар одакле се преко разгласних станица даје њихој потпуни опис. Родитељи могу тада да помоћу телефона-телевизора провере да ли је нађено дете њихов изгубљени малишан или девојчица.

ТАКМИЧЕЊЕ ПИЉАРА. — Велика пијаца на лондонском тргу Ковент Гарден, на којем се налази и чувена опера Ковент Гарден, прославила је почетком маја три стотине година свог постојања. Основана још 1671. године нарочитим указом енглеског краља Чарлса II, она је и данас највећа енглеска пијаца за продају воћа, поврћа и цвећа. У оквиру свечаности одржано је и велико такмичење пиљара који су се, између осталог, тркали носећи на глави читаве стубове од разних кошара.

Ripley **Вероватни или не!**

ОРАЦИО ДЕЛА ТОРЕ

(1602-1644)
ВРХОВНИ СУДИЈА
СИЦИЛИЈЕ, БИО ЈЕ
ПРОФЕСОР ПРАВА НА
УНИВЕРЗИТЕТУ У
КАЛТАБИРОНЕ (ИТАЛИЈА)
КАД ЈЕ ИМАО 16 ГОДИНА.

ПАНАМСКИ ЛЕГАЈ

У ХЛАДНА ЈУТРА
ИСПУШТА ГЛАС КОЈИ ЗВУ-
ЧИ КАО „ТЕНГО ФРИО“
ШТО НА ШПАНСКОМ ЗНАЧИ
„ХЛАДНО МИ ЈЕ“.

ЛЕЖИМ ОВДЕ И
НИЈЕ ЧУДО ШТО
САМ МРТАВ ~
ПАО САМ С ДРВЕТА
И ТО ПРАВО НА
ГЛАВУ!

ЕПИТАФ НА СПОМЕНИКУ
СЕДМОГОДИШЊЕГ
МАРВИНА
ВЕШТРУКА НА ГРОБЉУ
У АРУСТОКУ (САД).

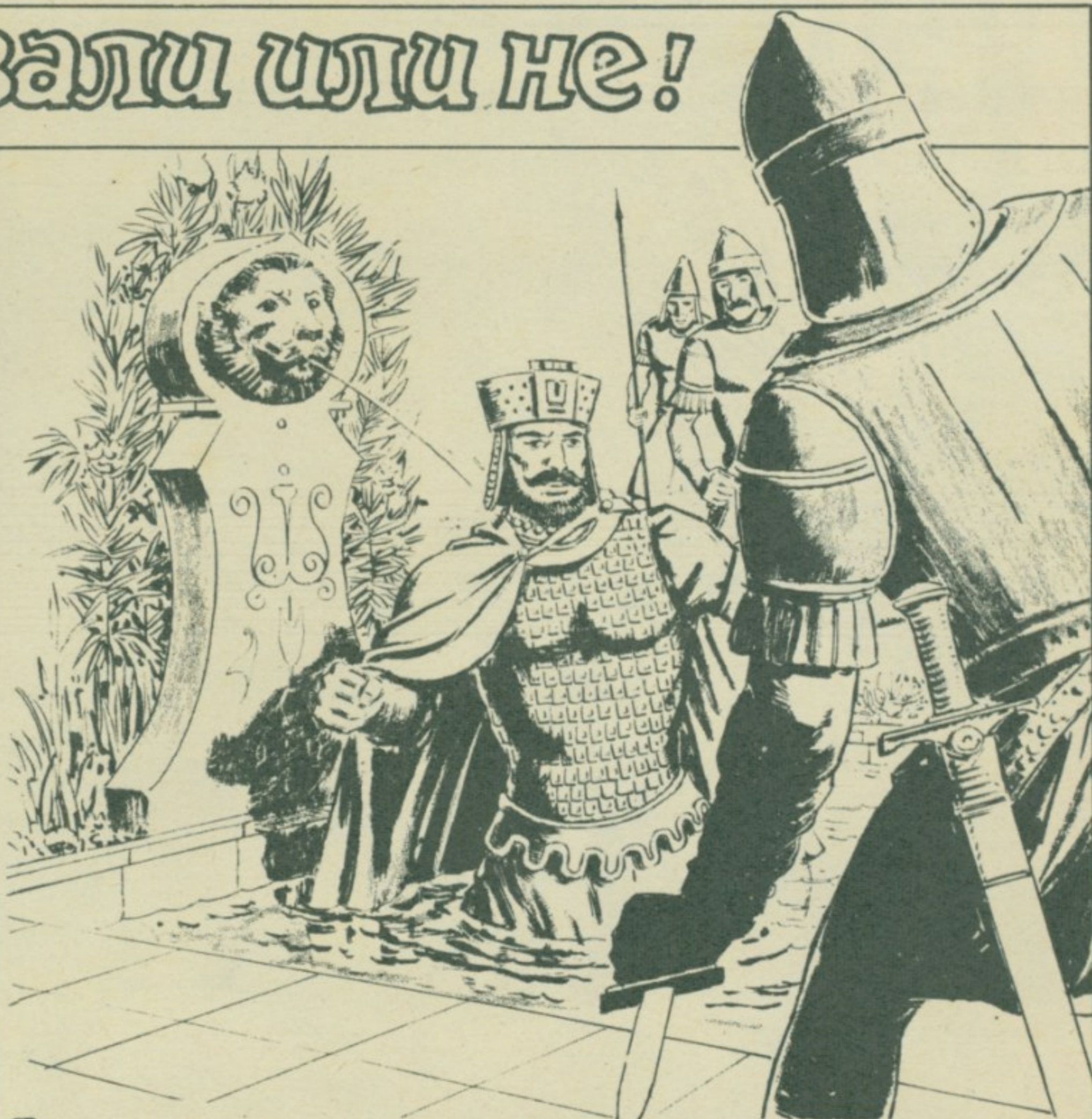
ВОДОПАД ОКСАРАР

НА ИСЛАНДУ,
ВЕШТАЦИ СУ СТВОРИЛИ
СТАРИ ВИКИНЗИ
ДА БИ МЕСТО ГДЕ СУ
ОДРЖАВАЛИ САСТАНКЕ
СВОЈЕ СКУПШТИНЕ ИЗ-
ГЛЕДАЛО ШТО ЛЕПШЕ.

ПИШТОЉИ

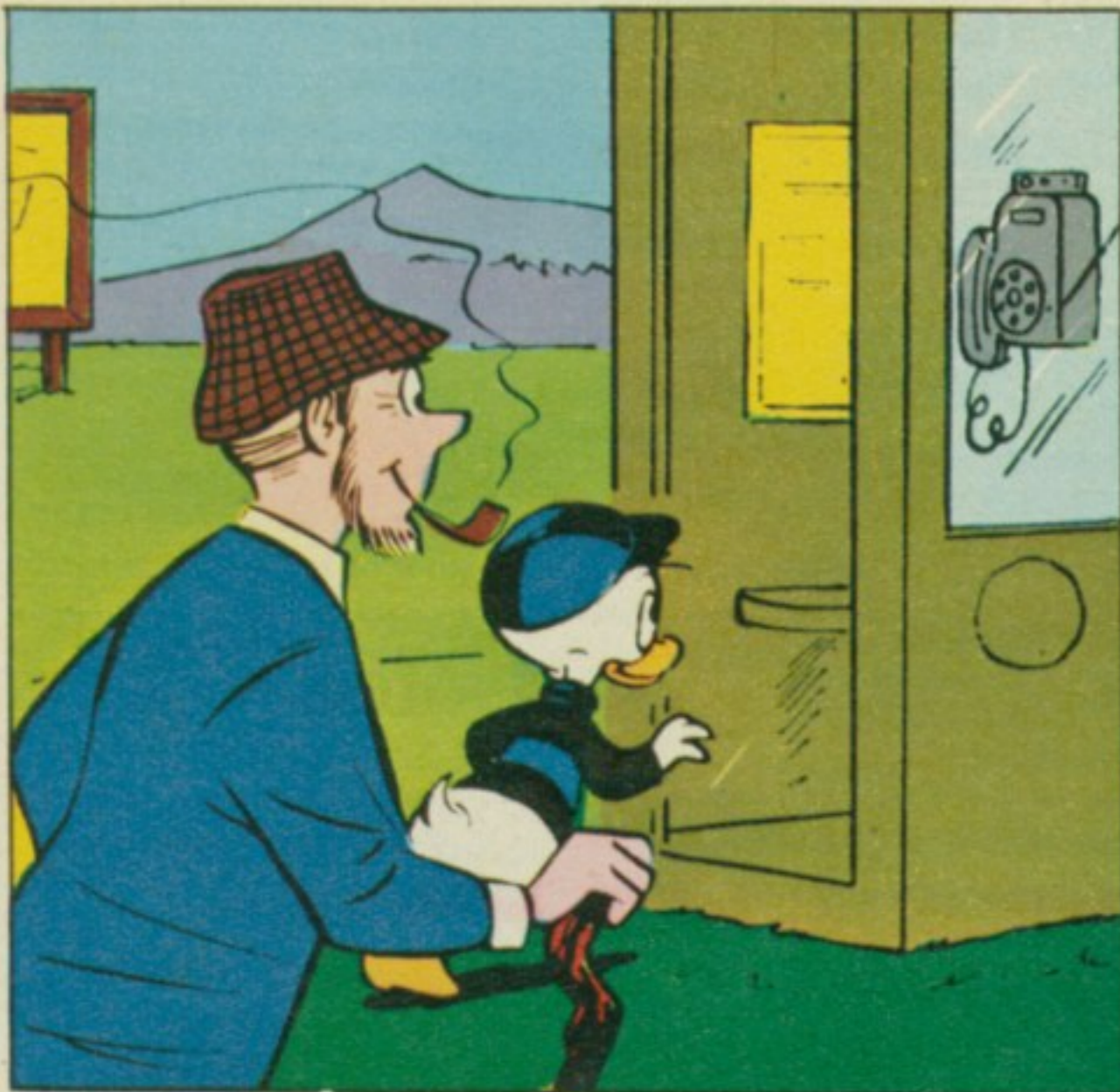
КОЊАНИКА ИЗ 16. ВЕКА
ТОЛИКО СУ СЕ ЧЕСТО ЗА-
ГЛАВЉИВАЛИ ДА СУ БИЛИ
ОПРЕМЉЕНИ И ЈЕДНИМ
ЧЕКИЊЕМ ДА БИ ВОЈНИК
МОГАО ДА „ОКРЕНЕ“ ОРУЖ-
ЈЕ И ЊИМЕ УАДРА.

**СИЛОМ ЦАР
ГЕНЕРАЛ МЕСЕЗИЈЕ**

ПОСТАО ЈЕ НА СИЛУ ЦАР ИСТОЧНОГ РИМСКОГ
ЦАРСТВА ПОСЛЕ УБИСТВА ВИЗАНТИЈСКОГ
ВЛАДАРА КОНСТАНСА II ЗАТО ШТО СУ ГА
ЊЕГОВИ ДРУГОВИ ОФИЦИРИ БАЦИЛИ У ОДЕЛУ
У КАДУ ЗАПРЕТИВШИ МУ ДА НЕ ГА ДРЖАТИ
У ВОДИ СВЕ ДОК НЕ ПРИСТАНЕ ДА СЕДНЕ
НА ПРЕСТО!
МЕСЕЗИЈЕ ЈЕ ВЛАДАО ГОДИНУ ДАНА.
(668)

WALT DISNEY
ПАЈА
ПАТАК

Неуси́рашиви Ви-
јетна̀мци зауси́аб-
љали су ши́елима
француске меи́ке
и ши́ако си́варали
заклон за јурише
својих дру́гова

КЛОПКА ЗА ГЕНЕРАЛА ЂАПА

Генерал Ђап кре-
нуо је у јесен
1953. са четири
дивизије својих
Вијетнамаца у
суседну земљу Лаос да јој
помогне у народноослободи-
лачкој борби. Девет година
борио се Ђап против Фран-
цуза који су хтели да опет
заведу колонијалну власт у
Индокини.

Да би спречио Ђапов по-
ход, француски генерал На-
вар је 20. октобра 1953. го-
дине заузео положај у ме-
сту Дијен Бијен Фу које се
налазило усред вијетнамске
територије, на главном путу

којим су се кретале Ђапове
дивизије.

ПРВА ГРЕШКА

Генерал Навар се надао да
ће Дијен Бијен Фу бити ма-
мац и клопка за генерала
Ђапа: вијетнамске јединице
навалиће на усамљено фран-
цуско утврђење а дочекаће
их и покосити ватра 15.000
француских војника и легио-
нара „легије странаца“.

Французи нису штедели
снагу и труд да доведу ге-
нерала Ђапа у искушење да
употреби своје најбоље бор-
це у самоубилачком нападу
на Дијен Бијен Фу и на тај
начин толико ослаби своју

армију да би Французи по-
сле могли лако да је разбију
у масовном противнападу.

Француски положај код
Дијен Бијен Фуа био је од-
лично припремљен. Направ-
љене су две полетно-слетне
писте за авионе, теретним
авионима је пребачено десет
лаких тенкова, ископани су
ровови, постављене мине и
бодљикава жица, утврђена
митраљеска гнезда...

Међутим, 15.000 Француза
утврђених у изолованом у-
поришту потпуно су зависи-
ли од снабдевања ваздуш-
ним путем — а то је генерал
Ђап добро знао. Ђап је ра-
товао герилски али герилска
тактика не значи да се увек
избегава напад на јака у-
тврђења, наравно ако су у-
слови за то повољни, то јест
ако су непријатељске трупе
растурене по целом фронту.
Француска војска била је
баш тада раштркана у више
утврђења по целој Индоки-
ни, а Ђап је закључио да је
Дијен Бијен Фу најлакши за
опкољавање.

ЖЕСТОК НАПАД

У јануару 1954. године Французима је било јасно да се Ђапови људи концентришу у близини утврђења: Вијетнамци су у свако доба дана и ноћи пуцали из заседе на француске патроле.

Утврђење је постало мамац за Вијетнамце управо као што су се Французи надали, али они сигурно не би били тако задовољни да су знали да их је, поред пешадијских дивизија, опколио и један артиљеријски пук! Током следећа два месеца Вијетнамци су постепено повећавали број својих јединица код Дијен Бијен Фуа тако да је на крају у опсади учествовало око 50.000 бораца.

Ђапови партизани су 10. марта 1954. први пут напали Дијен Бијен Фу. Французи су били запрепаштени кад се на њих сручила киша артиљеријских граната које су потпуно уништиле обе писте за авионе. Француски тенкови одбили су напад на „Габријелу“, један од своја четири истурена одбрамбена положаја.

Сутрадан су сви Ђапови топови засули гранатама „Беатрису“, други француски положај. Тек тада су запањени Французи увидели да Ђап има двапут више тешких топова него што су они претпостављали. Под заштитом топовске ватре Ви-

јетнамци су јуришали преко минских поља не обзирући се на губитке и бацали се право на топове и митраљезе!... „Беатриса“ је пала два дана после снажних напада ослободилаца.

Браниоци, од којих су половину чинили Немци из „легије странаца“, борили су се што су боље могли, али је њихово оружје после извесног времена постало некорисно! Мртвих Вијетнамаца на бољикавим жицама било је толико да су штитили своје живе другове!

Ускоро је пала и „Габријела“, северно утврђење, а затим и „Ана Марија“ и то кад је један батаљон тајландских војника пребегло Вијетнамцима.

ОБРУЧ СЕ СТЕЖЕ

Француске залихе муниције биле су већ на измаку. Изгубили су дванаест авиона за три дана, а вијетнамска противавионска артиљерија добила је ново појачање. Залихе су Французима бацане падобранима што је било врло несигурно јер је већина падобрана падала на „ни-

чију земљу“ или право у руке герилаца.

Кад су освојили три француска спољна положаја, Вијетнамци су почели да копају огроман ров око Дијен Бијен Фуа: 21. марта је и последње упориште, „Изабела“, потпуно одсечено, а одбијене су француске снаге које су му кренуле у помоћ. Ђапови борци су тада почели полако да стежу обруч око Дијен Бијен Фуа.

Тридесетог марта, после тешког бомбардовања, почео је масован напад Вијетнамаца који је трајао четири дана и пет ноћи! Герилци су заузели главну писту и смањили пречник француског утврђења на — један и по километар!

Првог маја 1954. почео је последњи напад на Дијен Бијен Фу. Вијетнамци су искочили из рова и јурнули на француске митраљезе. Французи су стојећи пуцали у масу вијетнамских бораца који су незадрживо јуришали. Али, убрзо Французи нису више могли нормално да пуцају због стравичне гомиле мртвих војника која је све

више раста између њих и Вијетнамаца!

ПОБЕДА И ОСЛОБОЂЕЊЕ

Француски топови заћутали су због недостатка муниције. То је био крај. Седмог маја 1954. године Французи су изгубили битку код Дијен Бијен Фуа. Једна вијетнамска дивизија пробила се кроз њихову одбрану и продрла у средиште утврђења. Исте вечери Ђапови борци заузели су Дијен Бијен Фу.

У бици код Дијен Бијен Фуа Вијетнамци су изгубили 23.000 а Французи 7.000 љу-

ди. После победе код Дијен Бијен Фуа главнина вијетнамске армије у јачини од осам дивизија продужила је офанзиву у правцу ушћа Црвене реке. Упркос огромном броју војника и савременом наоружању, Французи су били немоћни да угуше ослободилачку борбу народа Индокине. Изгубивши наду у даље успешно вођење рата, Француска је била принуђена да јула 1954. године у Женеви потпише споразум о прекиду ватре и признавању Демократске Републике Вијетнама. Французи су отишли из Индокине и створене су независне државе Лаос и Камбоџа, а Вијетнам је 17. паралелом подељен на два дела: Северни (ДР Вијетнам) и Јужни Вијетнам.

Али, после Француза у Индокину су дошли Американци. Народ Вијетнама већ годинама с њима ратује.

Д. П.

ШТА ЈЕ ТО ГЕРИЛА?

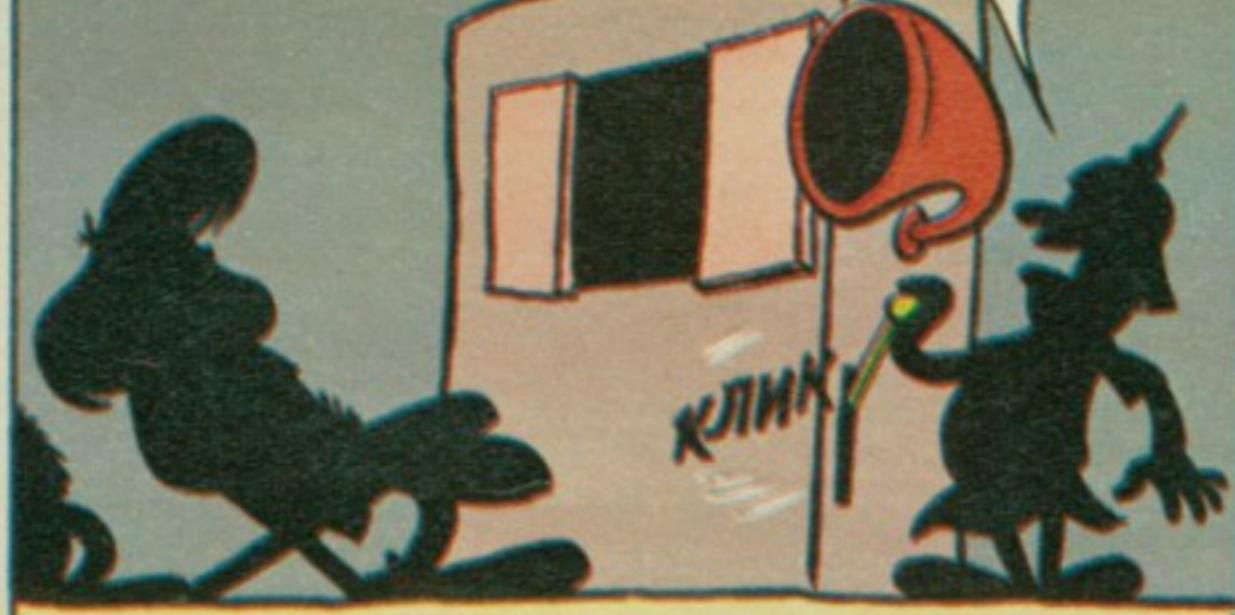
Реч герила на шпанском значи мали рат, чаркање. Најпре се употребљавала за борбе које су шпански сељаци водили на своју руку против непријатељских упада, а касније је прихваћена и у многим другим земљама. Герила, герилски или партизански рат је нарочит облик борбе против непријатеља: мањи покретљиви одреди, различите јачине и наоружања, изненада нападају на делове непријатељске војске, њихове аеродроме, фабрике, мостове и др. Герила је тежак облик ратовања и могућ је једино уз свестрану подршку народа. И наша Народноослободилачка војска водила је герилски рат.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

МИС ПАПРИЧИЦА

ДИКАН И ВУКОЈЕ СУ НА ЛЕЧЕЊУ У РОШТИЉАДИЈУСОВОМ АПАРТМАНИЈУСУ...

А КАД ПОМЕРИТЕ ПОЛУГУ НА ДРУГУ СТРАНУ, ЗАПЕВАЈЕ ВАМ УМИЛНИ ГЛАС ПЈЕСКА (ВИЦЕ) КЋЕРКЕ НАШЕГ ГОСПОДАРА РОШТИЉАДИЈУСА...

ЗАТВА-
РАЈ ТАЈ
ТРАНЗИСТО-
РИЈУС!

ОГЛУВЕКУ,
СТРИЧЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, КЋЕРКА КРИМАРИЦЕ ФЕФЕРОНИЈЕ, ЛЕПА СОФИЈА, ОКУПИЛА ЈЕ СВОЈЕ ПРИЈАТЕЉИЦЕ...

СВЕ СМО МИ ЛЕПШЕ ОД ПЈЕСКЕ - АЛ' БЕ ИПАК ОНА ПОСТАТИ МИС ПАПРИЧИЦА!

ШТА ТИ МОГУ, ДЕТЕ, КАД НИСИ КЋИ РОШТИЉАДИЈУСА ВЕК МОЈА...

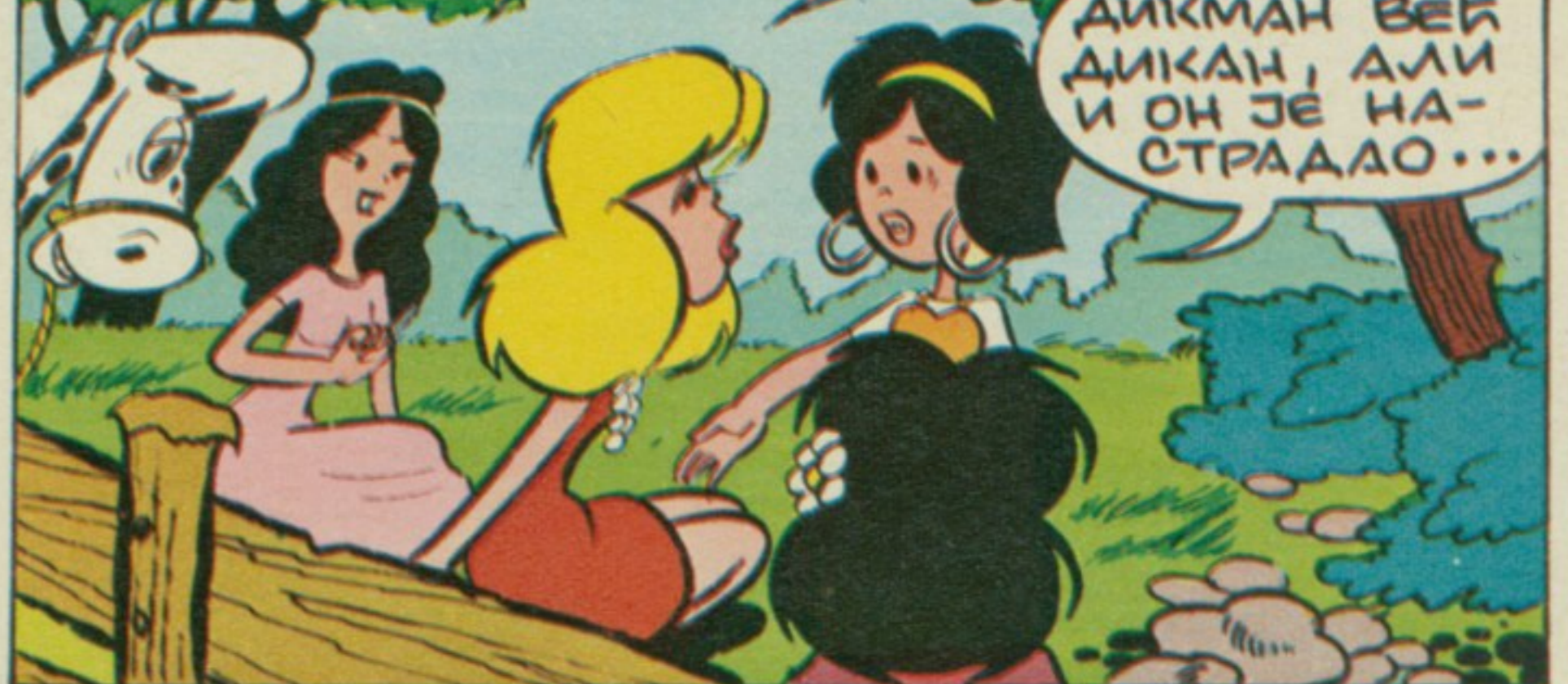
БАР ДА ЈЕ ЖБИРИЈУСОВА ... ИЗБРАЛИ БИ ЈЕ ЗА ПРВУ ПРАТИЉУ!

КАД БИ СЕ БАР НАШАО НЕКО ДА СРЕДИ ТОГ РОШТИЉАДИЈУСА!

ОНАЈ СЛОВЕН ДИКАН ЈЕ СТРАШАН БУЗДОВАНЦИЈА!

НИЈЕ ДИКАН ВЕК ДИКАН, АЛИ И ОН ЈЕ НАСТРАДАО...

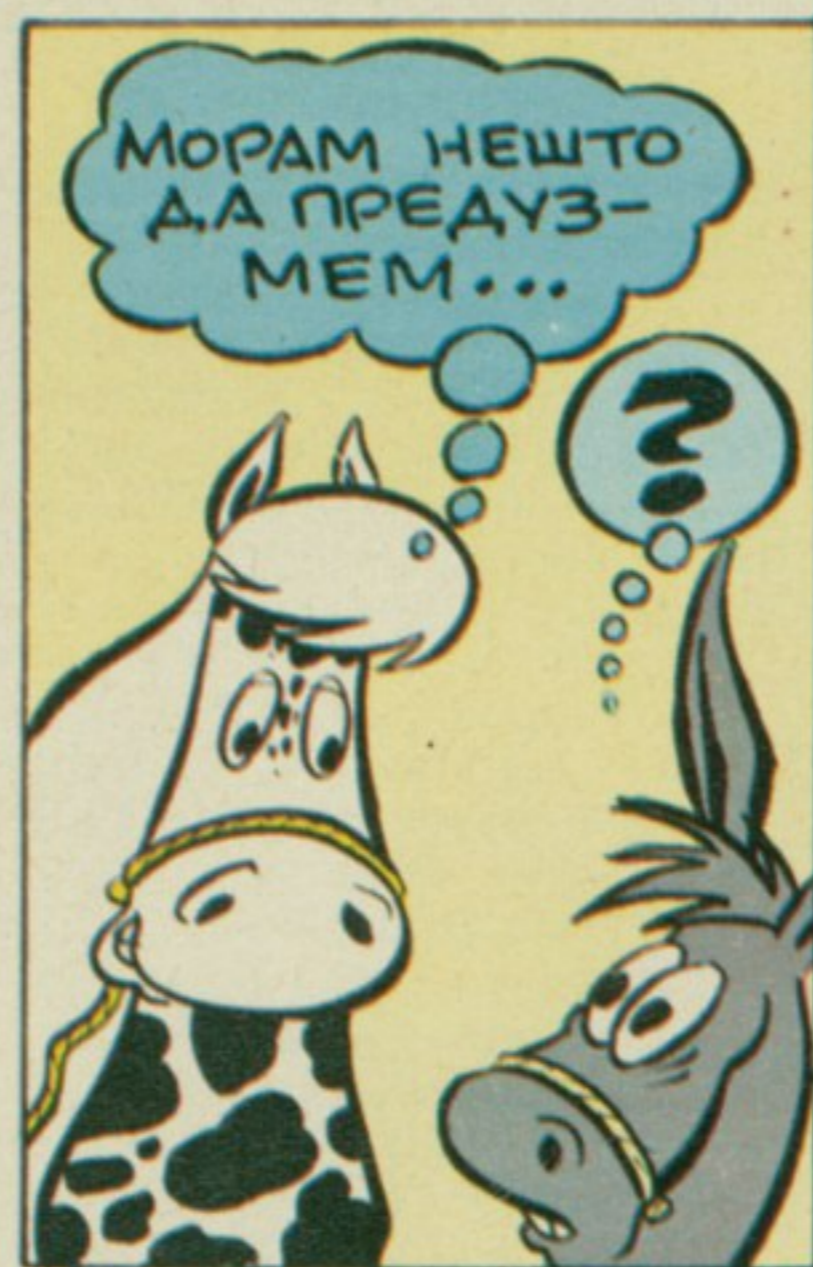

НАСТРАДАО?

ЧЕКА ГА БАЊСКО ЛЕЧЕЊЕ, А ВИ ЗНАТЕ ШТА ТО ЗНАЧИ!

МОРАМ НЕШТО ДА ПРЕДУЗЕМ...

?

ПРОВЕДИТЕ ИХ ШТО ПРЕ КРОЗ СВЕ ТРИ КУРЕ ЛЕЧЕЊА, ПА ДА ИХ СЕ РЕШИМО!

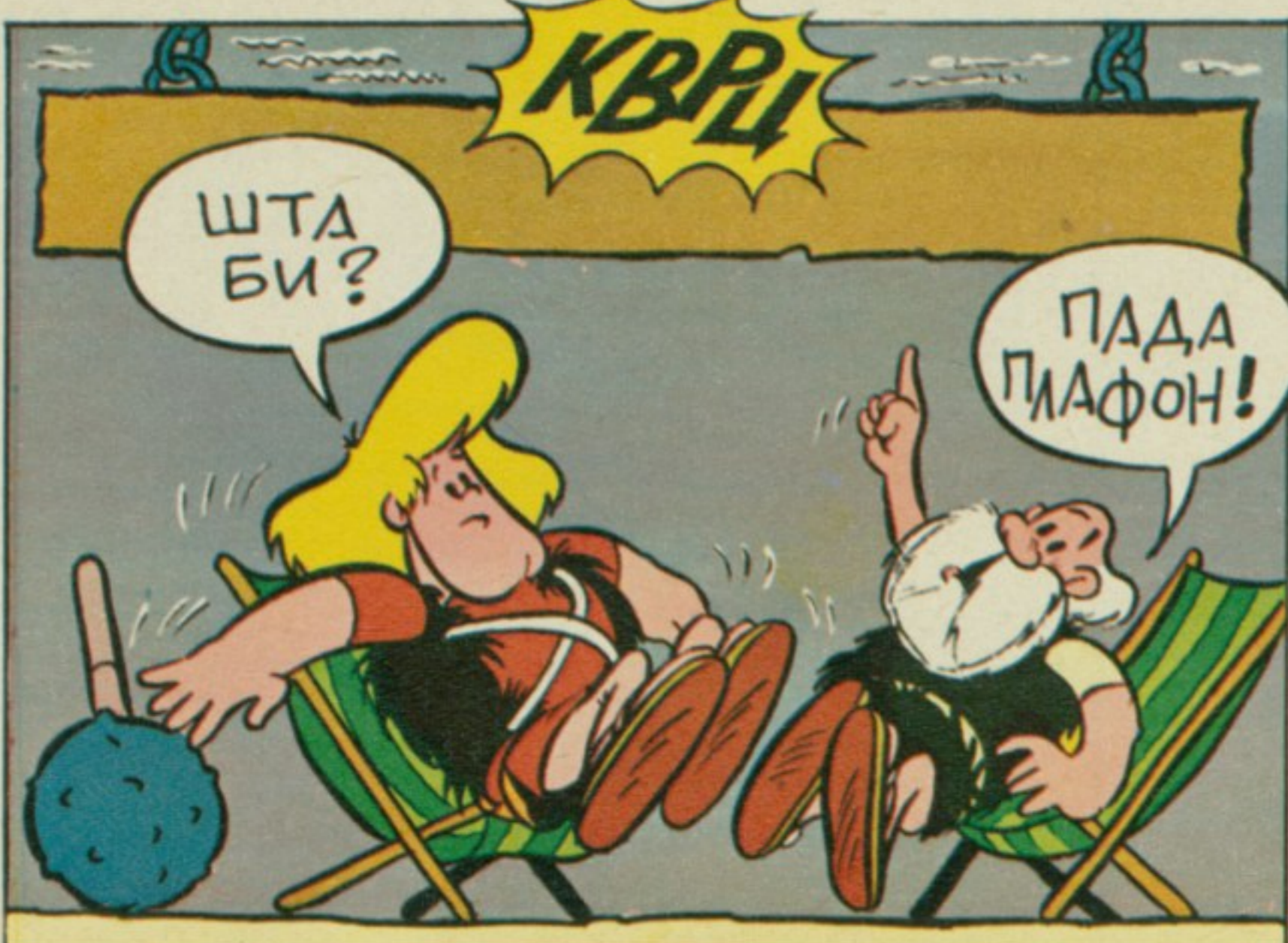
У РЕДУ, ШЕФЕ!

КВРЦ!

ШТА БИ?

ПАДА ПЛАФОН!

НЕ! ТО ЈЕ САМО ПРВА КУРА МРШАВЉЕЊА - МАСАЖА!

П.Л.Т. ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗРАДУ ЛАЖНИХ ТАВЕНИЦА

У сред гомиле окупљене у кругу стоје један према другом два човека смркнута лица. Још само један тренутак и они ће се сукобити у најдраматичнијем од свих сукоба између људи — у двобоју.

— Јеси ли спреман? — обратио се судија прво једном, затим другом.

Обојица су кратко климнули главом. Судија се измакао у страну. Противници су се приближили један другом и — почели узајамно да се голицају перима из пауновог репа.

Овај чудан али, морамо признати, разуман начин двобоја веома је распрострањен међу члановима малајског племена Сакаи.

Све док један не љрсне у смех

Сакаи су снажни људи мрке коже који се не боје да се сукобе с тигром. Али у односима с људима из других племена, а нарочито других раса, они су стидљиви, па чак и плашљиви. У ретким случајевима кад се два припадника племена Сакаи споречају и кад у таквом спору буде упрљана част једног од њих, онда

они прибегавају двобоју голицањем.

Један овакав чудноват двобој одржан је почетком ове године у једном селу државе Јахоре на југу Малаје. Дуеланти обливени знојем имали су од одеће само узане прегаче око бедара. Двобој се одржавао у кругу чији је пречник износио свега 3 метра. Наоружани дугим пауновим перјем противници су ступили у борбу: голицали су један другог испод браде, по ушима и носу, испод пазуха, дуж ребара. После 15 минута један од њих прснуо је у смех. Победник је, поносито уздигнуте главе, напустио арену.

Крокодили решавају спор

Једно племе на Борнеу има можда још чуднији начин борбе. Кад се два мушкарца посвађају и кад дође до увреда које се могу опорати само двобојем, они сазову све женске чланове својих породица и пусте их да се, без икаквог оружја, међусобно боре. Онај чија се женска чељад покаже јака и спретнија у борби сматра се победником у двобоју.

ДВОБОЈ ГОЛИЦАЊЕМ

ЉУДИ ИЗМИШЉАЈУ РАЗНЕ НАЧИНЕ ДА СЕ ЛИЧНО ОБРАЧУНАВАЈУ

Витешкији — али због тога не и мудрији — су двобоји припадника афричког племена Свахили. Кад два члана овог племена не могу мирним путем да реше свој спор, онда обојица скачу у реку пуну крокодила и запливају према другој обали. Онај ко до ње стигне — добија. Међутим, ако се догоди да обојица срећно допли-

вају до друге обале, двобој се наставља. Они се окрећу и поново препливавају реку.

Погрешно би било мислити да се овакви необични двобоји догађају само на другим, „далеким“ континентима. Пре неколико година у једној крчми близу познатог лондонског трга Ковент Гарден дошло је до жестоке свађе између два шофера теретних аутомобила. Не прекидајући свађу они су напустили крчму праћени радозналом гомилом која је очекивала да види „добру борбу“. На опште изненађење шофери су ускочили у своја кола и стали да се гоне по тргу. Сваки од њих трудио се да својим колима закачи противникова, избегавајући истовремено да сам буде закачен. Најзад су у тој лудој трци налетели један на другог — обојица стигли у исту болницу. Спор је, узгред буди речено, избио око питања који је од њих бољи и спретнији шофер.

Решење на »вишем нивоу«

Пре више десетина година кад су у Европи двобоји били у великој моди, један пољски племић и неки генерал посвађали су се баш у време кад је тврђаву коју су они имали да бране непријатељ обасипао жестоком ватром. Реч по реч, и њих двојица су дотерали догле да су један другом почели да одричу храброст. Таква увреда могла се спрати само двобојем. Али, одржати прави двобој у таквом положају значило би унети пометњу међу војнике који су бранили тврђаву. Најзад, племић је предложио генералу да заједно с њим изађе на отворен бедем и да се, ничим незаштићени, изложе непријатељским куршумима. Генерал је прихватио изазов и — обојицу су готово истовремено оборила непријатељска зрна!

Два Француза решили су

пре 150 година свој спор на „вишем“ нивоу од Пољака. Они су се на два балона дигли у ваздух и почели један другог да гађају из бомбарди (прво артиљеријско оружје које се пунило зрима од камена унакрст окованим гвозђем, а палило се усијаном гвозденом шипком). Погођен каменом гранатом један од балона се распрнуо и пао на кров неке куће. Екстравагантни дуелант настрадао је заједно са својим балоном.

Уместо њишња — кобасица

Најчуднији и вероватно најдуховитији дуелант био је научник Јозеф Фирхов, кратковид и слабуњав човек. Он је једном приликом увредио моћног немачког државника Бизмарка. Увређени Бизмарк, познат као вешт стрелац и окретан мачевалац, изазвао је професора на двобој.

— Претпостављам да ја као изазвана страна имам право избора оружја — рекао је професор Бизмарковом секунданту кад је овај дошао да се с њим договори о времену и месту одржавања двобоја.

— То је заиста ваше право — одговорио му је секундант.

Сутрадан, Фирхов се појавио на уговореном месту носећи кутију за пиштољ. Али, кад ју је отворио, у њој су се могле видети само две кобасице.

— Шта то треба да значи? — запитао је Бизмарк.

— Моје је право да изаберам врсту оружја. И, ево, ја сам изабрао. Једна од ових кобасица је обична, а у другој се налазе смртоносне клице. Изаберите коју хоћете и поједите од ње само један залагај. Ја ћу то исто учинити са оном која ми остане после вашег избора.

Бизмарк је без размишљања одустао од двобоја.

— ШТА ТО ТРЕБА ДА ЗНАЧИ!? — ЗАПИТАО ЈЕ ЉУТИТО БИЗМАРК.

ИЗАБЕРИТЕ

КОМОНДОР

Цена неодређена јер их има мало

ТРАГАЧ

Цена код нас — од 1000 НД
у свету — од 60 долара

9 Комондор или мађарски овчарски пас, населио се у Панонској низији пре отприлике 1.000 година, заједно са својим господарима мађарским номадима. Име му на мађарском значи „мргдан, мрачан“ што доста говори о његовој природи. Развијен је и висок (55 до 70 цм), неподмитљив, бистар, издржљив и отпоран према времену. Неповерљив према странцима, одличан је чувар оваца од вукова и разбојника. У овој дужности помаже му потпуно бела длака тако да га вукови не разликују од оваца. Постоји и друга слична врста мађарске расе, кукас кога чобани употребљавају за чување колиба и као хајкаче. Код нас је регистровано 40 комондора и 3 кукаса.

10 Ловачки кер какав се само може пожелети. Нормани су га у своје време донели из Француске и употребљавали га као пса — чувара. Изванредан је трагач. Зову га и крвоследник. Мада је снажан, није крвожедан или осветољубив, доброг је карактера и само следи крвави траг дивљачи, али је не поједе. Код нас се употребљава у специјалне сврхе, у великим ловиштима, за проналажење рањене високе дивљачи. Због тога га имају углавном ловна газдинства, а не појединци. Његово одржавање захтева велики простор и дресуру. Уобичајена висина 60 до 65 цм. Код нас их има регистрованих 66 хановерских и 45 баварских трагача.

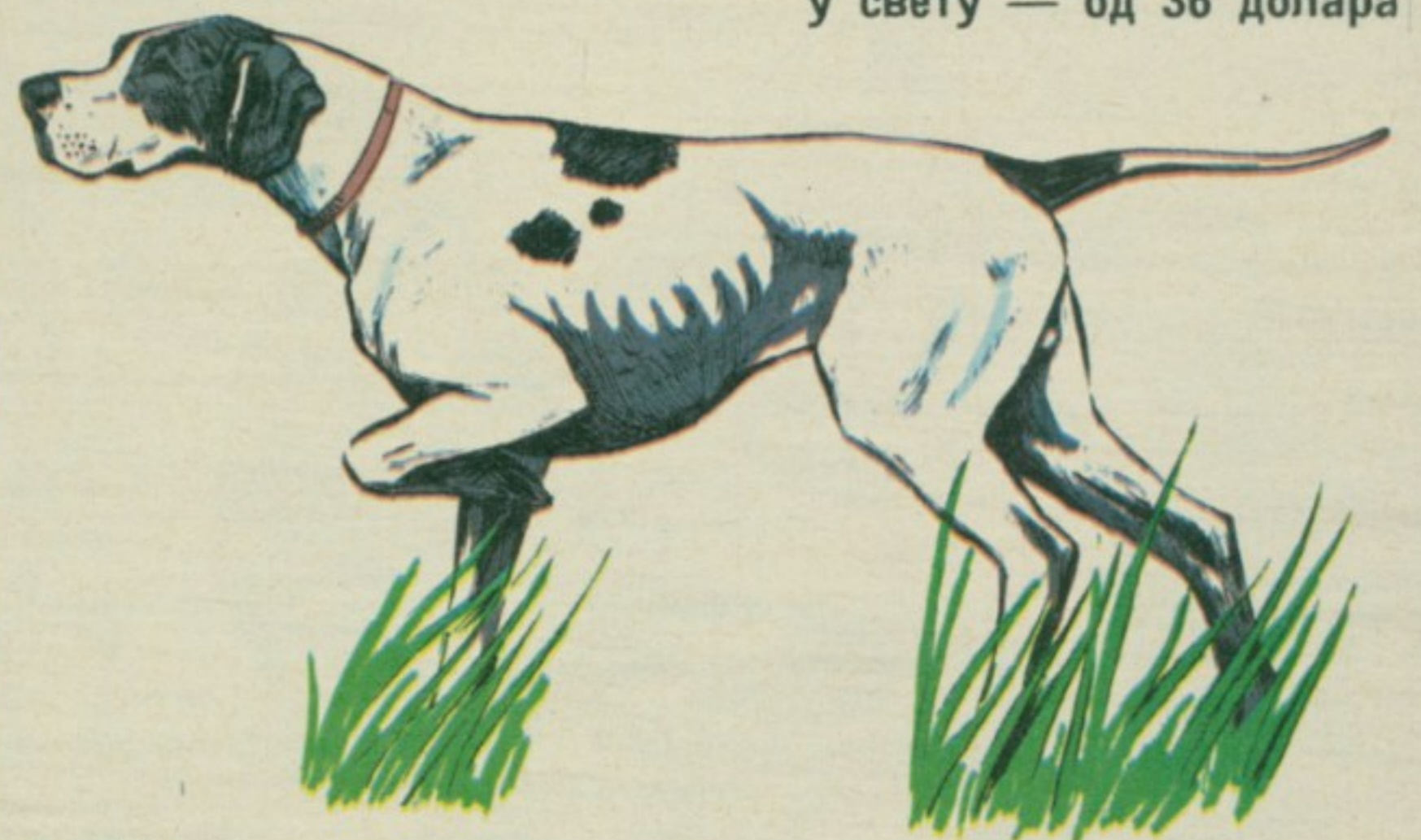
НЕМАЧКИ ОВЧАР (ВУЧЈАК)

Цена код нас — од 600 НД
у свету — од 40 долара

ПОЕНТЕР

Цена код нас — од 600 НД
у свету — од 36 долара

13 Врхунску популарност ова раса достигла је 1965. године а и даље је одржава. Многе земље промениле су његово право име — немачки овчар — због фашистичких злодела у другом светском рату. У Енглеској је, на пример, познат као „алзејн“ а код нас као вучјак. Ова врста паса је веома занимљива. Вучјак воли искључиво једног господара и не повинује се другима, нарочито не непознатим личностима! У односу на њега неопходна је дисциплина и чврста дресура. Велик и пун енергије много једе и воли природу. Лако се дресира, па га стога највише употребљава полиција а служи и као водич слепима. „Опасни“ вучјаци су само они који нису дресирани. Висина од 55 до 65 цм. У нашој земљи има их регистрованих 3679.

14 Име му долази од положаја који заузима кад осети дивљач. Он се укочи, сав је усмерен према дивљачи, једној тачки (поинт-тачка). Сматра се да ова врста потиче из Шпаније, али је познато да је поентера било и у другим земљама Европе. У Великој Британији, познат је још из 1700. године, па га зову и енглески краткодлаки птичар. Укрштањем шпанског птичара са лисичарем — настао је птичар савршене грађе, брз, истрајан, доброг њуха. Мио је и послушан. Обично се употребљава као радни пас, али његова некадашња популарност као ловачког пса у последње време опада. Боја: на белој основи црне, мрке или наранџасте мрље, може бити и једнобојан. Уобичајена висина око 70 цм. Код нас их има регистровано 2271.

ПСА!

Пси одани деци.

Пси који се добро осећају у градском стану.

Пси којима је потребно изласка, ваздуха и који више воле живот у природи.

Ловачки пси који могу да се издресирају за све врсте лова.

Модни пси, најчешће се држе као „укарас“.

Пси чији су величина и облик такви да њима лако могу да управљају жене.

Пси густе и дугачке длаке која захтева велику пажњу и негу.

Радни пси који могу да се истренирају за вођење слепих, за војску или полицију.

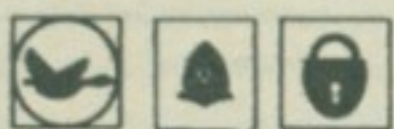

Велики пси, добри и опасни чувари; ако је у питању мањи пас, он је само чувар.

2

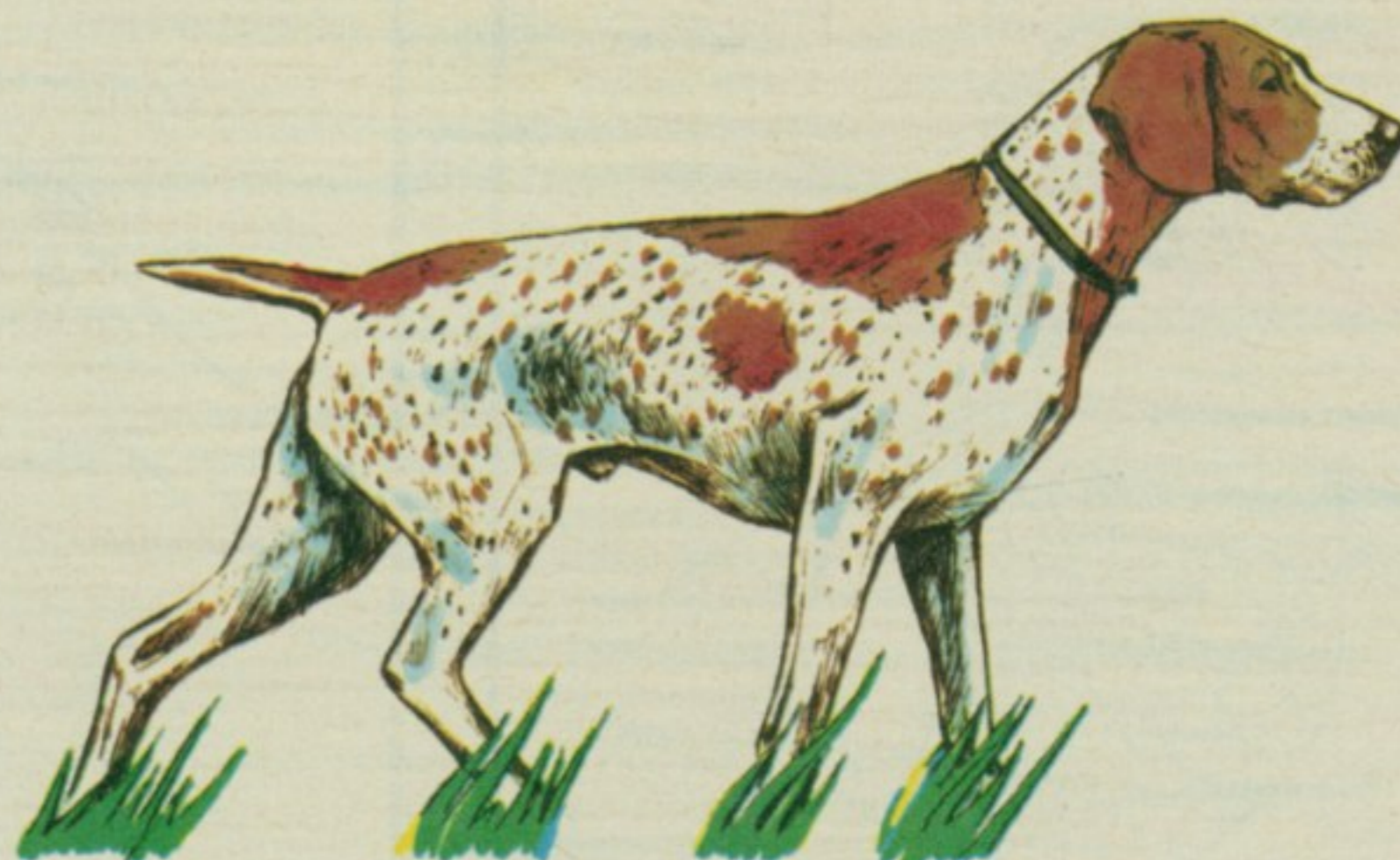
ЛАБРАДОР РИТРИВЕР

Цена код нас — неодређена
у свету — од 40 долара

НЕМАЧКИ КРАТКОДЛАКИ ПТИЧАР

Цена код нас — 500 НД

11 Овај пас спада међу најпопуларније псе доносиоце (прати траг дивљачи, налази је и доноси). Други је на топ-листи од 20 врста паса 1967. године! То је пас за све потребе, али пре свега је доносилац. Дobar је чувар, водич слепих. Први лабрадор је стигао из Америке у Европу, изгледа, рибарским бродовима, на линији Пуд-Њуфаундленд. Ускоро је постао признат у Британији где су га нагло почели одгајивати. Лабрадор је добар пливач и због тога његови власници морају да буду опрезни. Пас који живи у стану више од 50 недеља годишње, не сме да улази право у хладну воду. Уобичајена висина око 55 цм. Код нас је регистрована свега једна женка!

12 Ловачки пас одгајен у Немачкој. Добијен је укрштањем многобројних раса после брижљивих мешавина. Висок је, 60 до 65 цм, мрких очију, кратке длаке, једнобојан (мрк) или са малим белим шарам на грудима и ногама или светлији са мрким тачкицама. Живахан је, промишљен, бистар, поуздан, истрајан, храбар, енергичан и опрезан. Одличан за лов у пољу и води, апортер — доносилац и поен-тер — птичар. У другој половини прошлог века настала је разним укрштањима (али других раса) још једна врста птичара — оштродлаких који су такође квалитетни. Код нас има регистровано 5.800 краткодлаких и 2.085 оштродлаких немачких птичара.

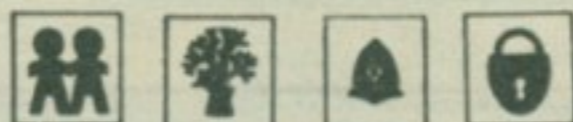
ПУДЛА

Цена код нас — од 1500 НД
у свету — од 30—85 долара

РОТВАЈЛЕР

Цена код нас — неодређена
у свету — од 40 долара

15 Педесетих и шездесетих година нашег века овај пас заузимао је прво место на топ-листи. Одгајивачи луксузних паса од њега су били направили моду. Пудла, међутим, има и друге квалитете. То је један од најинтелигентнијих паса уопште. Увек је весело, чврсто, храбар и привржен. Има их много врста. Тешко је међу њима наћи најбољу. Пудлица (минијатурног раста) потиче од стандардне пудле, снажног пса који је вековима био употребљаван као апортер за воду а и сад спада међу познате псе. Данас се, међутим, највише одгаја баш ова врста пудле, пудлица-играчка и то углавном у Великој Британији. Уобичајена висина око 38 цм. Код нас их има регистрованих: 2 велике, 19 средњих и 18 малих.

16 Ротвајлер је добио име по чувеној сточној пијаци Ротвајл у Швајцарској на коју је од 15—18. века гоњена стока из удаљених крајева. Гоничима и месарима био је потребан снажан пас који може да се ухвати укоштац с медведом или дивљом свињом. После укрштања више раса настао је ротвајлер, паметан пас, мирне нарави али жесток у нападу, храбар и окретан, привржен и послушан. Користили су га због његове снаге и за вучу, а од 1910. и као полицијског пса. Сматрају га и добрим водичем за слепе. Висина од 55—60 цм, а тежина око 45 кг. Због величине, ретко се држи у граду. Обично је црно-мрке боје са пегамма око очију, на образима, њушци, грудима и ногама. Код нас је регистрован свега 1 примерак.

НАСТАВЉА СЕ

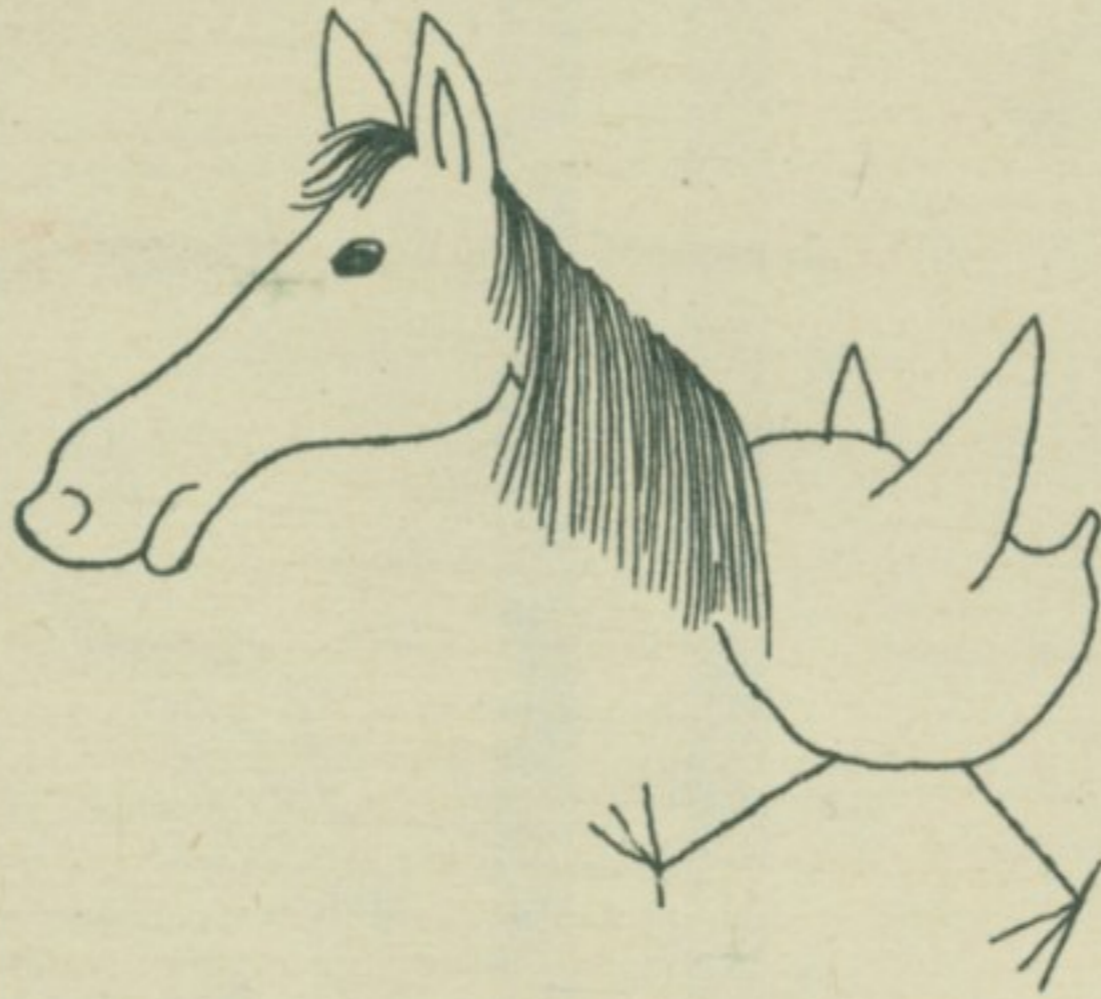
ЧУДА ПРИРОДЕ

ЧИТАОЦИ СУ УКРСТИЛИ РАЗНЕ ЖИВОТИЊЕ И ДОБИЛИ НОВЕ ВРСТЕ. ДА ЛИ БИ СЕ СВИДЕЛЕ ДАРВИНУ?

МИЛОШ УШТУЛИЦА — ЗЕНИЦА

МОРСКИ ПАС Лаје само на мање бродове и гумене чамце. Омиљен међу подводним риболовцима којима служи као трагач.

МИЛИЦА СТАРОВИЋ — БЕОГРАД

КОЊОПИЛ Врста пилета, једина којој седло лепо стоји. У сиромашнијим породицама на Дивљем западу много га гаје за ношење јаја и терета.

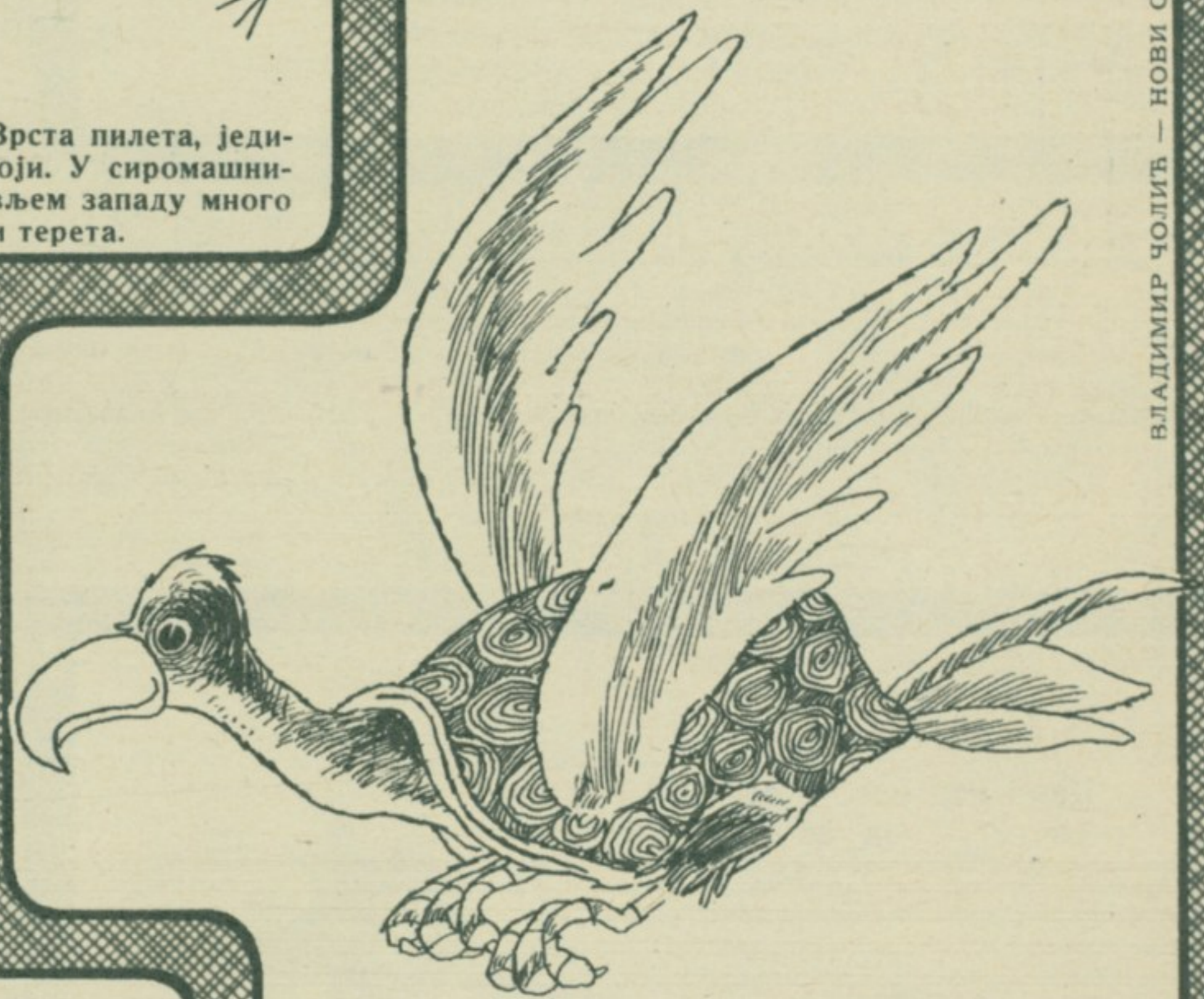
РИБАФА Живи у акваријуму. Врат јој је порастао да би се што дуже сладила бомбонама којима се искључиво храни.

СЛОБОДАН МИЛИЋ — БЕОГРАД

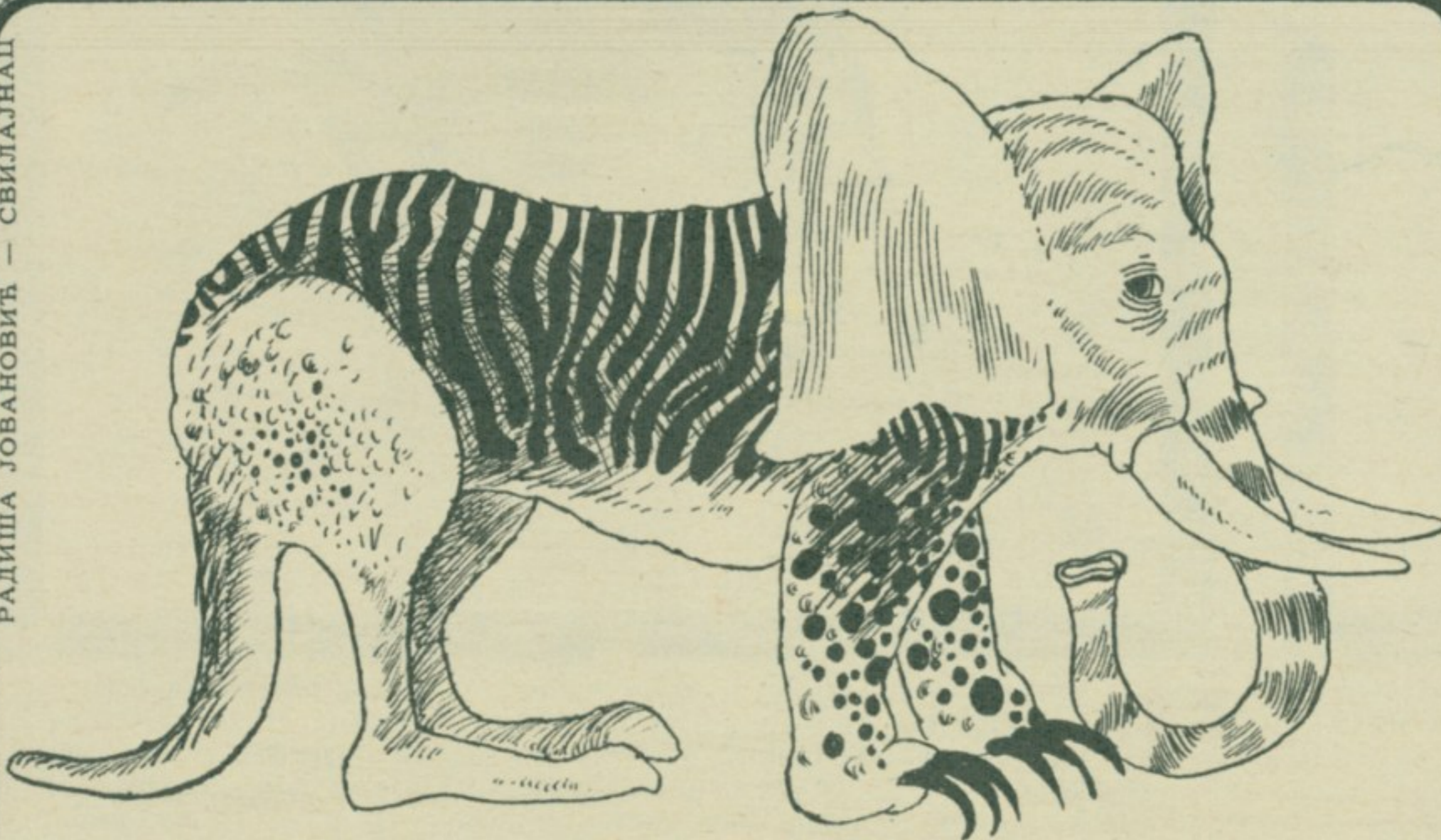
СЛОБОДАН ПЕРКОВИЋ — БУГОЈНО

МАЧКОГМИЗ Живи по римским ископинама у чувеним туристичким местима. Храни се сопственим репом који му преко ноћи израста.

ВЛАДИМИР ЧОЛИЋ — НОВИ САД

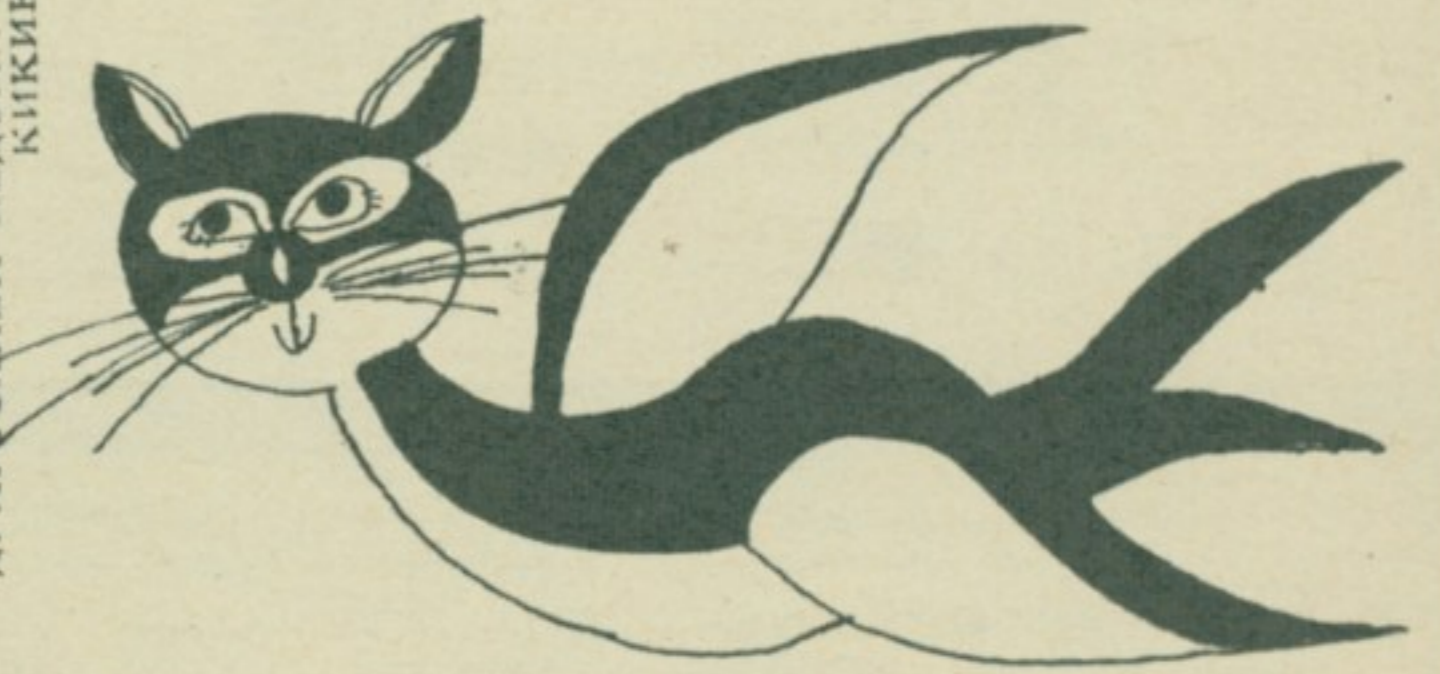
ОРЊАЧА Ова збуњена животиња прилично тешко полеће, али се зато лако спушта. Борба мужјака у оклопима је величанствен приказ.

РАДИША ЈОВАНОВИЋ — СВИЛАЈНАЦ

СЛОНИГАР Ако га сретнете у нашим шумама или парковима, приђите му срдечно али само спреда јер је с те стране мирољубив. Храни се старим најлон кесама и неки природњаци га због тога сматрају корисним.

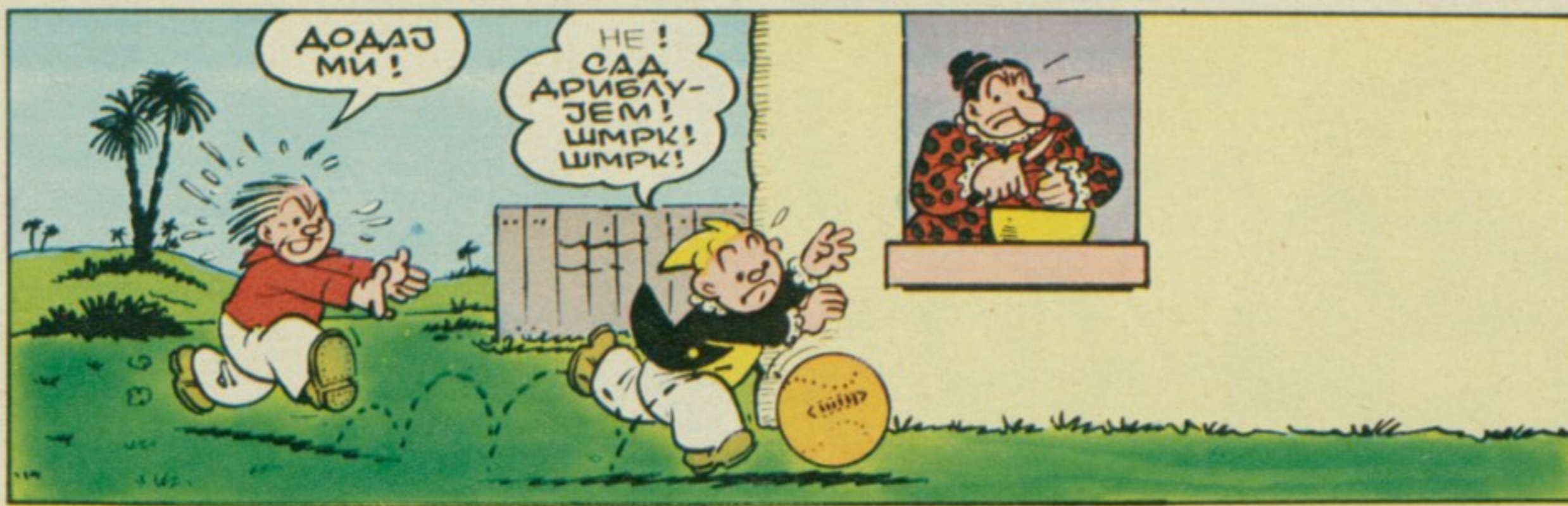
ДРАГОСЛАВА НЕДОМАЧКИ — КИКИНДА

ЛАСТОМАЦ Веома осетљиви бркови служе му као антене и зато га радо користе у полицијској служби. Један ластомац не чини пролеће!

ЧИТАОЦИМА КОЈИ СУ НАМ ПОСЛАЛИ ОВА »ЧУДА ПРИРОДЕ« УПУТИЋЕМО ХОНОРАР • ПРИМАЈУ СЕ НОВИ РАДОВИ

JOE MUSIAL
БНМ И БУМ

PROIZVOĐAČ INTEREXPORT-MLADOST BEOGRAD-UGREŠKAS

SLAN

INEX

Kiskisli

У биоскопу, аутобусу,
возу, авиону...
Крај радија
и телевизора
На утакмици
У шетњи...

У КУТИЈАМА
И КЕСИЦАМА

ГЛУВИ ГЕНИЈЕ

Њублика је бурно клицала диригенту и композитору Бетовену, а он је за тријумф сазнао тек када се окренуо према дворани

Композитор Бетовен имао је тридесет и једну годину када се најзад одлучио да двојници својих присних пријатеља повери оно што га је годинама мучило: „... Ја проводим бедан живот. Већ две године како избегавам свако друштво јер нисам у стању да разговарам са људима: ја сам глув“.

Та вест је запрепастила његове пријатеље, али је на жалост била истинита. Обдарен изванредним слухом, још од десете године почео је да запажа како му тај редак дар почиње да слаби. Због тога је постајао раздражљив, повучен и закопчан пред људима. Бетовен, који је волео људе, морао је да их се клони. Он, који је толико волео живот, морао је да се повлачи у са-

моћу, а људи, којима је толико давао, били су према њему свирепи. Називан је чо векомрцем јер нико није знао за његову патњу.

Чудо од детета

Бетовен се родио у Бону, на Рајни. У Немачку се доселио још његов дед који је био фламанског порекла. По родица Лудвига Бетовена била је веома сиромашна: мати служавка, а отац неуспели певач и пијаница.

Била су их три брата, од којих је Лудвиг био најстарији. Отац је рано запазио његове изванредне музичке способности и, желећи да од свог сина направи чудо од детета, он га је од четврте године подвргавао изванредном напору. Свакодневно је

мали Бетовен морао да вежба клавир или да проводи небројене часове свирајући на виолини. Никад се није играо као друга деца. Па ипак, све је подносио и није губио вољу за музиком. Кад му је било једанаест година, постао је члан позоришног оркестра. У тринаестој, он је органист, затим даје часове и издржава породицу. У седамнаестој години умрла му је мати и породица почиње потпуно да зависи од њега. Оца је морао да се стиди и био је присиљен да тражи његово превођење у пензију, која је давана у руке сићу.

Од своје двадесет и друге године Бетовен је стално у Бечу. У томе граду, који ни када није волео, доживљава прве успехе, разочарања и врхунац славе. Али оно што никад није заборавио, то је

Бон, река Рајна и мати коју је неизмерно волео. „Нико не би био срећнији од мене кад бих могао да изговорим слатко име мајке а да га она може чути?“

Морам да се претварам!

У Бечу, где је доста компоново, упознао се пред крај 18. века са савременим француским идејама и тековинама револуције, под чијим је утицајем постао одушевљени републиканац. Присталица националне независности и општег права гласа, он у Наполеону, док је још био револуционар, гледа човека који је у стању да оствари и његове тежње. Пише револуционарну музику у којој слави дотле непозна-

тог и храброг човека са Корзике и са радошћу дочекује у Бечу његове трупе.

Херојска симфонија — Ероика — посвећена је Наполеону. Али када је овај неверио револуцију, Бетовен мења посвету и ставља нову: „У славу успомене на једног великог човека“. То је био Бетовенов одговор Наполеону када је чуо да се крунисао за цара.

Бетовенов живот у Бечу био је веома мучан. У два маха је хтео да оде у иностранство, али су га пријатељи и поштоваоци од тога одвратили, обећавајући му помоћ.

Беч је имао разумевања за његову музику и њом се одушевљавао, али о његовом тешком животу нико није ништа знао. Бетовен је морао да се из лошег стана седе на још гори, а понекад се

није могао појавити на улици јер су му ципеле биле су више подеране. „Доспео сам до просјачког штапа, а морам да се претварам да имам све што ми је потребно!“ — писао је он.

Бетовен је свој један!

Разочаран у Беч који није могао да схвати његову Девету симфонију, Бетовен је одлучио да оде у Лондон, али је и овога пута једно једино писмо његових поштовалаца било довољно да га задржи.

Врхунац славе Бетовен је доживео 1814. године. То је било на Бечком конгресу где су ради деобе Европе дошле политичке личности из свих њених земаља. Међу њима је Бетовен био призната и запажена личност. Клањали су му се и мали и велики, принчеви и политичари, а он је био горд, свестан снаге и духовне моћи над тим људима које никада није ценио.

Бетовен је слободни мислилац. Он јавно износи своје мишљење о друштву, влади, полицији. „Краљеви и принчеви, писао је, могу да праве професоре и тајне саветнике, они могу да их претрпавају титулама и орденима, али они не могу да праве велике људе...“

Свестан своје снаге, уверен у свој музички геније, Бетовен, кога су ценили, за живота није доживео да га воле. Ни са великим песником Гетеом Бетовен није дуго био у пријатељским односима.

Упознали су се у чешкој бањи Теплицу и једног дана шетали држећи се под руку. У сусрет им је долазила царска породица са својом свитом. Гете је уклонио Бетовенову руку, скинуо услужно шешир и стао крај тротоара да се поклати цар

ској породици. Бетовен се упутио право према свити и то натукавши шешир на очи. Размакли су се да му на чине пролаз. Царска породица га је прва поздрала. Међутим, одмакнувши се по даље, он се окренуо и с подсмехом посматрао Гетеа како погнуте главе чека да прођу народу наметнути господари.

То је било њихово прво и последње виђење.

Бекство с позорнице

Бетовен од двадесет пете године нагло губи слух. Због тога постаје нарочито нервозан. У тридесет и првој скоро ништа није чуо. Сада је могао само да се сећа радосних шетњи долинама Рајне и веселог гласа фруле који му је причињавао особито задовољство. Оркестар у позоришту могао је да чује само ако се налазио сасвим уз њега. Потпуна глувоћа наступила у четрдесет и петој години, а своја најгенијалнија музичка дела компоновао је кад га је слух већ био потпуно напустио!

Бетовен је свој последњи концерт приредио када му је било четрдесет и пет година. Отада, свима онима који желе да разговарају с њим пружа бележницу. На 11.000 страна су исписана многобројна питања која су му познаници и пријатељи постављали. То је за њега било веома напорно. Али је у великом уметнику увек било довољно снаге.

Па ипак, главни удар је тек имао да дође. Једног новембарског дана 1822. године Бетовен је на представи „Фиделија“ тражио да диригује оркестром. Представа је почела. Оркестар је пратио такт Бетовенове палице али оркестар и песма се нису могли ускладити. Шеф оркестра је морао да прекине извођење. Почели су изнова,

али без успеха. Опет је дошло до прекида. Свима је било јасно да Бетовен више ништа не чује. Требало му је је то рећи, али за то нико није имао храбрости.

Бетовен се у недоумици, стао окретати, позвао је једног свог пријатеља и пружио му бележницу. „Преклињем вас да не продужавате, написао му је овај. Објаснићу вам код куће због чега“. Бетовену је, међутим, то било довољно. Као луд скочио је са бине и трчећи се упутио кући.

Никада касније Бетовен није могао да заборави овај дан. Сазнање да не може више да диригује било је за њега ужасно. То је био најболнији удар који је један композитор могао да доживи. Али, Бетовен је зато наставио да ствара.

Бетовенову Девету симфонију Беч је на првом извођењу примио хладно, јер његова стваралачка и мисаона музика није била у моди, већ италијанска, лака музика. Али, победа је ипак дошла. Петог маја 1824. године Бетовен је учествовао у извођењу програма диригујући своју Девету симфонију. Публика је била одушевљена. Промогласни повици и заглашујући аплауз одјекивали су двораном. Глуви Бетовен ништа није чуо јер му је публика била за леђима. Тек кад се окренуо, видео је своју победу. Догађај је за њега био толико узбудљив да се велики уметник оневестио. Поновну појаву Бетовена на позорници публика је пропратила петоструким аплаузом. То је било највише што је церемонијални Беч могао некоме да укаже. Царска породица је поздрављана са несравњено мањом пажњом.

Слава и новац у Бетовеновом животу нису ишли упоредо. Ни овај успех није побољшао његове материјалне прилике. Бетовен је и даље сиротовао. Здравље му се погоршавало и узалуд се подвргао трећој операцији, очекује и четврту, у нади да ће се његов слух поправити. Најзад је добио запаљење плућа.

Сам

За време болести, највећи музичар свих времена био је готово сасвим сам. Није било никог од његових блиских крај његове постеље. Један пријатељ који га је у то време посећивао бележи: „На својој самртничкој постељи сав је изуједан од стеница“. У крајњој немаштини, Лудвиг ван Бетовен је био приморан да се обрати за помоћ Лондонском филхармонијском друштву. На име прихода од концерта који су припремали у његову корист послали су му 100 ливара. Овом пажњом Бетовен је био дубоко узбуђен. Желео је да напише и пошаље им Десету симфонију, али је било касно, јер је смрт учинила своје.

Када је генијални композитор издахнуо, његову скромну имовину распродали су за 1575 форинти а његова уметничка заоставштина не може се проценити никаквим милијардама!

Природа

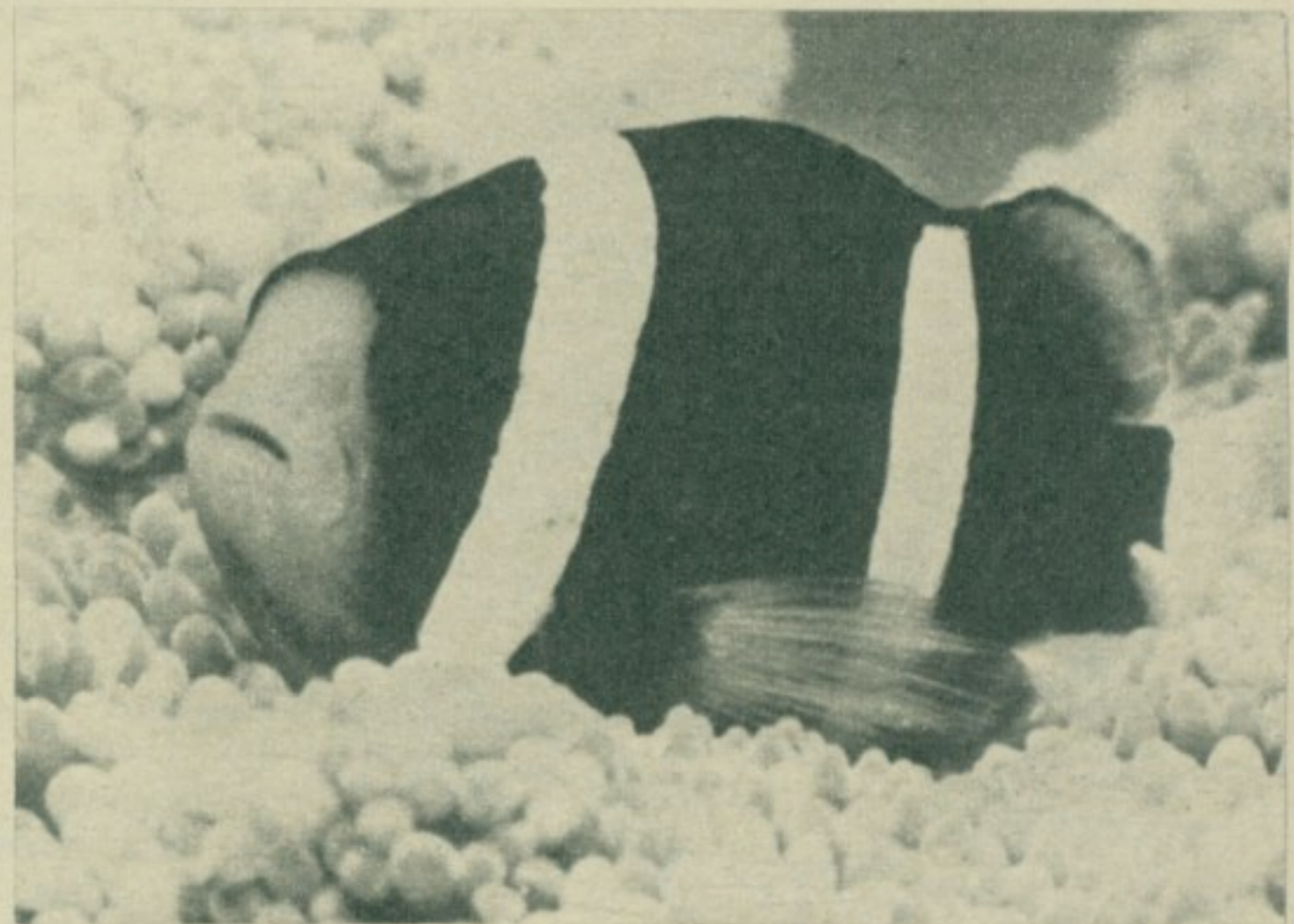
МИНИ-МАГАРАЦ

Луис и Мери Морис из Хелинглија, у Енглеској, имају фарму на којој гаје мини-магарце. Право на „титулу“ минијатурног магарца имају само примерци нижи од 87 сантиметара. Већина питомца са ове фарме слободно се крећу по стану Морисових. Ипак, призната љубимица куће је магарца Ферик (њено име у преводу значи „пиленце“) која има већ четири године а висока је свега 82 сантиметра. Минијатурни магарци све више се држе у Великој Британији као кућни љубимци, слично псима и мачкама.

НЕУСТРАШИВИ КЛОВН

Морска саса веома је отровна животиња и њених пипака клоне се све рибе јер само један угод за њих може да значи смрт. Једино се мала риба звана „кловн“ не плаши отровне морске лепотице: она чак, бежећи испред непријатеља, налази сигуран заклон међу смртоносним птицама сасе коју зову и анемона.

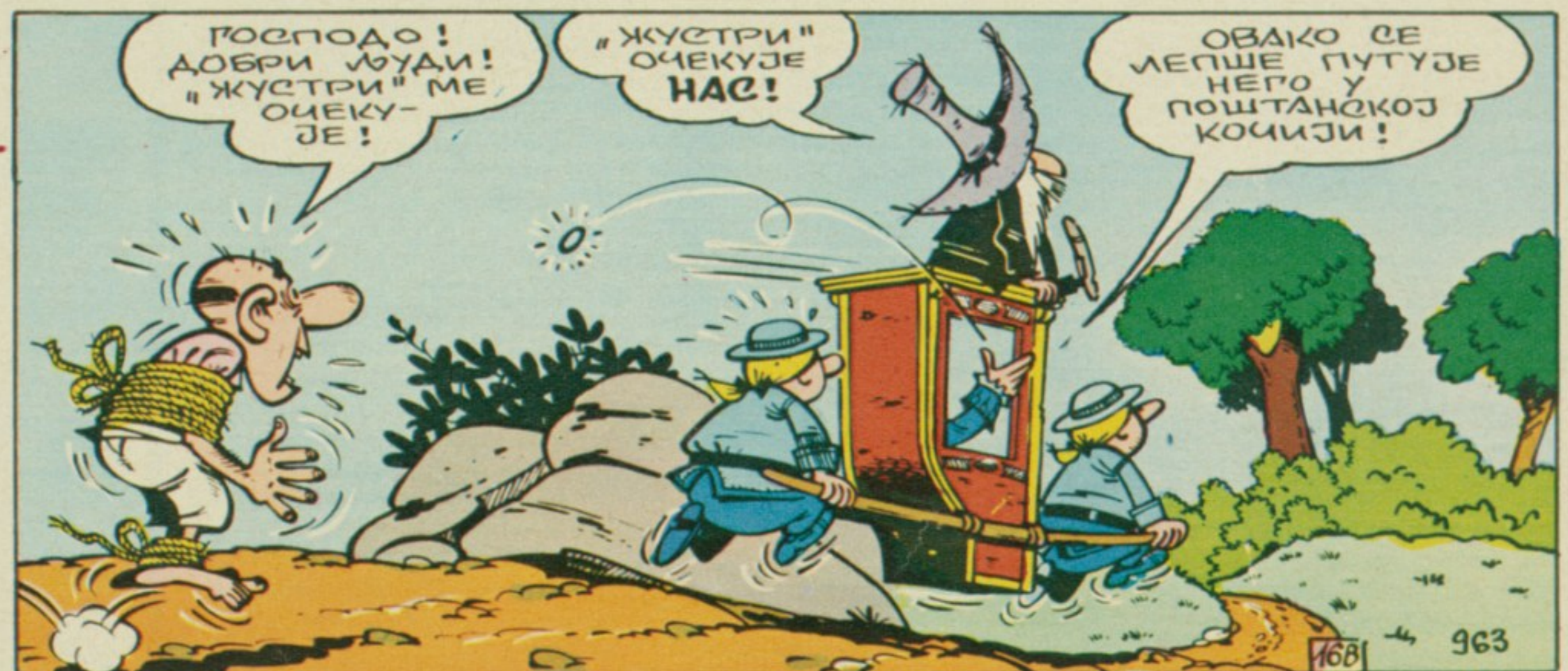
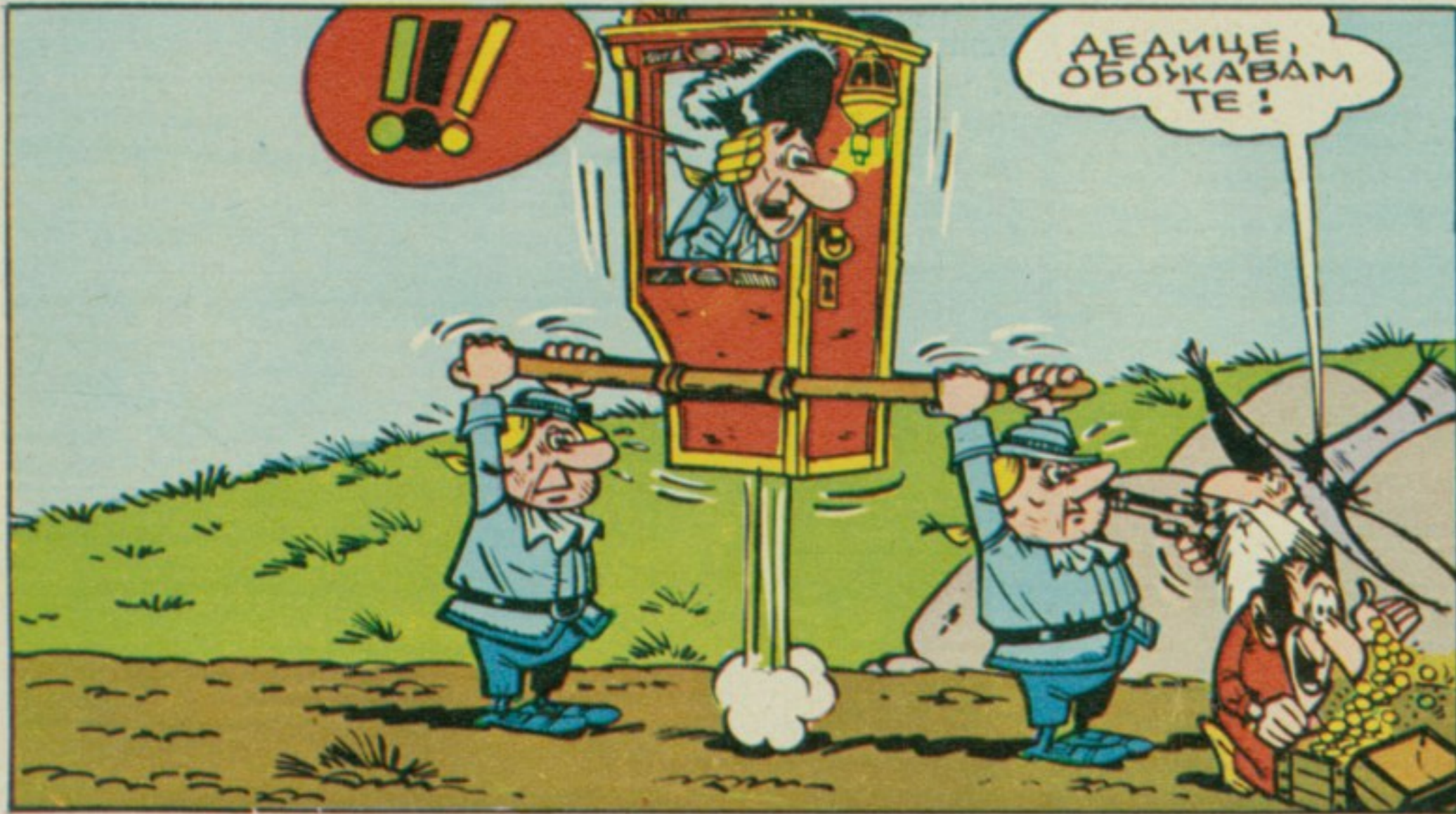

КАО ТИГАР

Тежак је једанаест килограма, дугачак (без репа) 83 а висок 33 сантиметра и три пута је већи и крупнији од нормалних домаћих мачака. Његова сопственица, једна посластичарка из енглеског града Блекпула, храни га само рибом и шницлама и с поносом истиче да је њен љубимац само нешто мало лакши од рекордера међу домаћим мачкама у Америци чија је тежина — 12 килограма — званично утврђена и регистрована у удружењу љубитеља мачака.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

КО СИ
ТИ?

ЈА САМ
ЗИМА!
ВРТИМ
СЕ У
ОВИМ
КРАЈЕВИ-
МА ЈОШ
ОД 22.
ДЕЦЕМ-
БРА!

ВРЕМЕ МИ ЈЕ ВЕК
ИСТЕКЛО!
ТРЕБА
ДА МЕ
СМЕНИ
НОВО
ГОДИШЊЕ
ДОБА!

СИМПАТИЧАН
СТАРЧИЊ АЛ'
ИСКРЕНО ГОВО-
РЕЊИ НИЈЕ
МИ ЈАКО ШТО
ОДЛАЗИ!

А...
КО СИ
ТИ?

ПА
ЦЕО СВЕТ
ЗНА ДА
САМ ЈА
ПРОЛЕ-
КЕ!

И ДА СЕ НЕ
ХВАЛИМ, НАЈЛЕПШЕ
САМ ОД СВИХ
ГОДИШЊИХ
ДОБА!

ЈА САМ
ДОБА
ПРВОГ
ЦВЕЊА!

ГОДИШЊЕ
ДОБА
ЗАЉУБ-
ЉИВА-
ЊА...

... И НО-
ВОГ ЖИ-
ВОТА КОЈИ
ЗАМЕЊУЈЕ
СТАРИ!

... ДОБА
КАД СЕ ЧИ-
ТАВ СВЕТ
ЗАОДЕВА
НАЈРАСКОШ-
НИЈИМ
БОЈАМА...

... АЛИ И ДОБА
КАД НЕ ЗНАШ
ШТА ЋЕ СЕ ДО-
ГОДИТИ... И...

ШТО ЈЕ
ОВО
НЕКА
МАЖИ-
ВИЦА!

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

ЈОВАН ЏАКУЛА

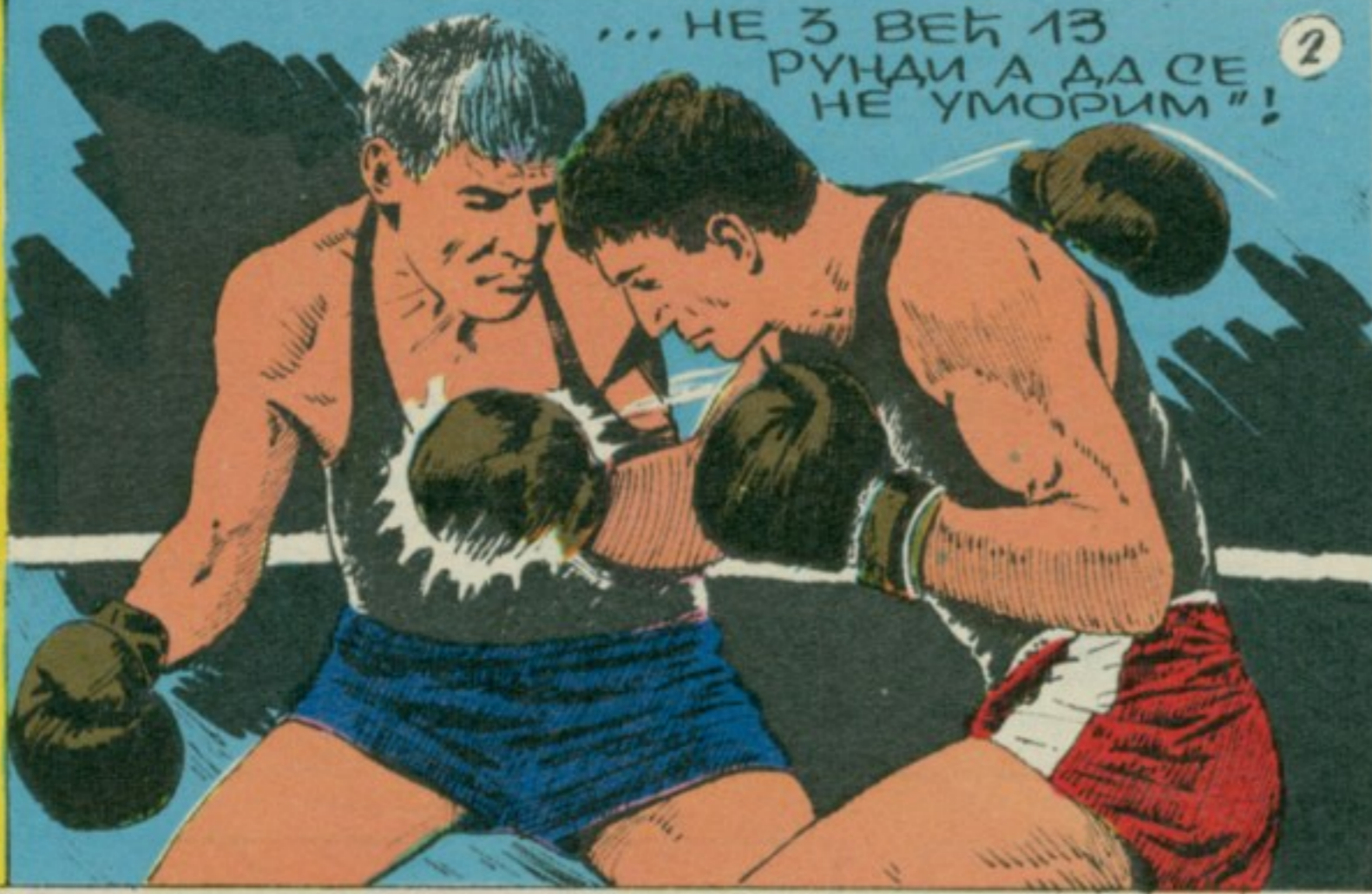
**ЈОВАН
ЏАКУЛА,**
МЛАД
ЦРВЕНЕ
ЗВЕЗДЕ,
ДНАС ЈЕ
ЈЕДАН ОД
НАЈПОПУ-
ЛАРНИЈИХ
НАШИХ
БОКСЕРА.
ИМА 24
ГОДИНЕ,
ДРЖАВНИ
ЈЕ ПРВАК
ЗА 1969.
И 1970.
ГОДИ-
НУ...

ЊЕГОВ ТРЕНЕР ЈЕ НЕБОЈША ПРО-
КИЋ. "ЊЕМУ МОРАМ ДА ЗАХВАЛИМ
ЗА МНОГЕ ПОБЕДЕ", КАЖЕ ЏАКУЛА,
КОЈИ ИНАЧЕ СВАКОДНЕВНО ВЕЖБА
ВЕОМА ДУГО.

1

ЏАКУЛА
ИМА КА-
РАКТЕРИ-
СТИЧАН
СТИЛ.
ЗАТО
ШТО ВЕО-
МА МНОГО
ТРЕНИРА,
ИМА ИЗ-
ВАНРЕД-
НУ КОНДИ-
ЦИЈУ И
КАЖЕ:
"МОГАО
БИХ ДА
БОКСУ-
ЈЕМ..."

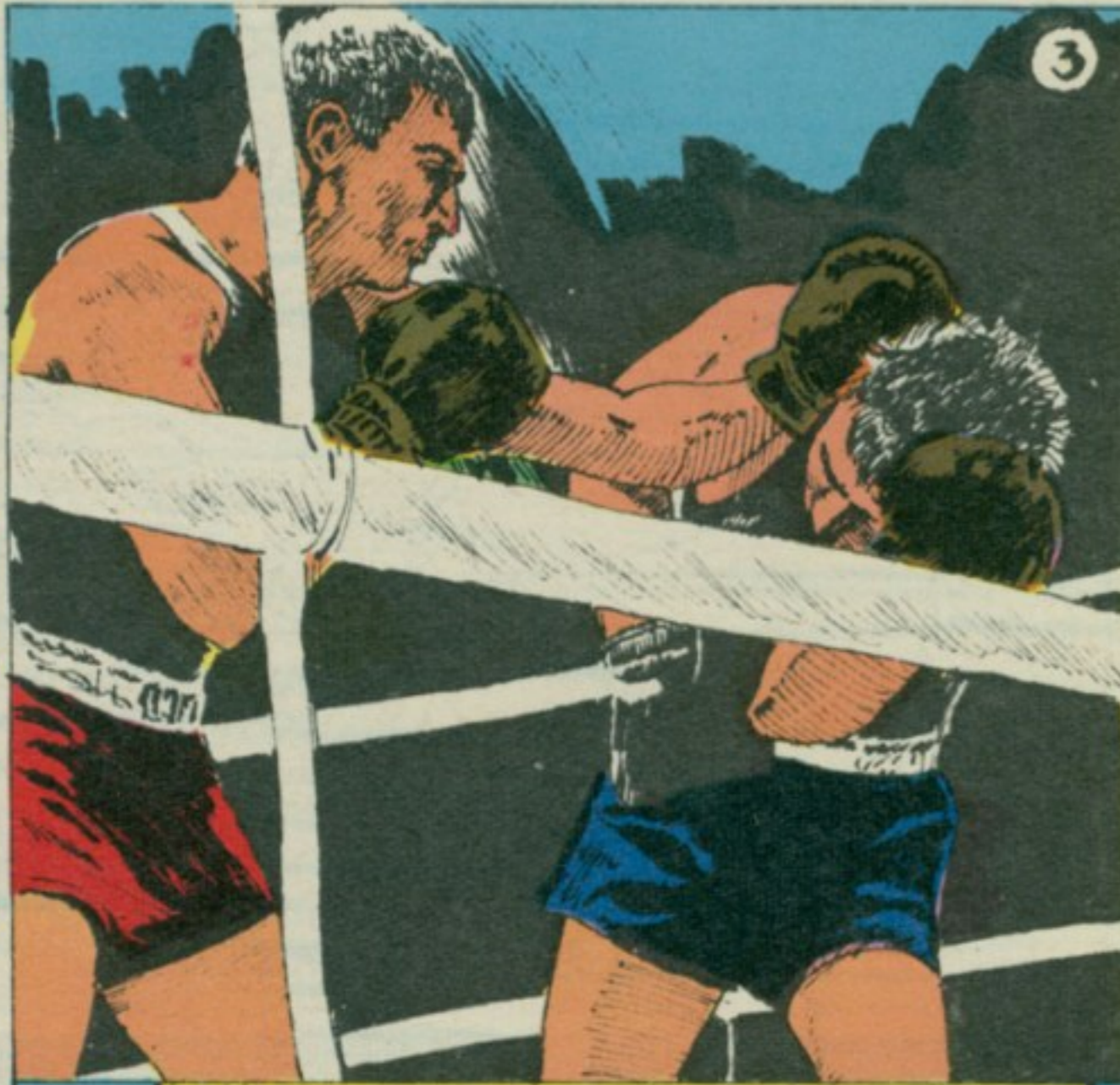
... НЕ 3 ВЕЋ 13
РУНДИ А ДА СЕ
НЕ УМОРИМ!"

2

ЗА НИЗ ПОБЕДА, НА РАДОСТ ЊЕГОВИХ СЕКУН-
ДАНСТА, ЏАКУЛА МОЖЕ ДА ЗАХВАЛИ САМО ВЕ-
ЛИКОЈ УПОРНОСТИ И ДУГОТРАЈНОМ ТРЕНИН-
ГУ. "БОКС ЈЕ 10% ТАЛЕНТА А 90% РАДА",
КАЖЕ ЏАКУЛА.

5

3

ЏАКУЛИ ЈЕ
ЦИЛЈ ДА
ИЗМОРИ ПРО-
ТИВНИКА. ОН
ЈЕ У СТАЊУ
ДА ЧИТАВУ
РУНДУ ПРИМА
УДАРЦЕ, А ДА
СЕ ПРИ ТОМ
ВИШЕ ЗАМОРИ
ЊЕГОВ ПАРТ-
НЕР. ОНДА ЈЕ
ВЕЋ ЛАКШЕ.
ЏАКУЛА ПРЕУ-
ЗИМА ИНИЦИ-
ЈАТИВУ И
ПРОТИВНИК
НЕМА КУД
НЕГО ДА СЕ
ПРЕДА...

НАЈВЕЋИ УСПЕХ ЏАКУЛА ЈЕ ПОСТИГАО КРА-
ЈЕМ ПРОШЛЕ ГОДИНЕ КАДА ЈЕ НА "МЕЧУ
ШАМПИОНА" САВЛАДАО ЗВОНКА ВУЈИНА.

КАДА ЈЕ ОСВОЈИО И "ЗЛАТНУ
РУКАВИЦУ". МЛАДИМА, КОЈИ БИ
ЖЕЛЕЛИ ДА СЕ БАВЕ БОКСОМ,
ПОРУЧУЈЕ: "БОКС ЈЕ НАПОРАН
СПОРТ И КО НИЈЕ СПРЕМАН ДА
СВАКОГ ДАНА ТРЕНИРА 2-3 ЧАСА,
БОЛЕ ДА НЕ
ПОЧИЊЕ..."

6

4 МАЛИ БРОЈ БОКСЕРА
МОЖЕ ДА СЕ ПОХВАЛИ
ДА ЈЕ ПОБЕДИО ЏАКУ-
ЛУ. ПО ПРАВИЛУ, СУ-
ДИЈЕ УВЕК ЊЕМУ ДИЖУ
РУКУ.

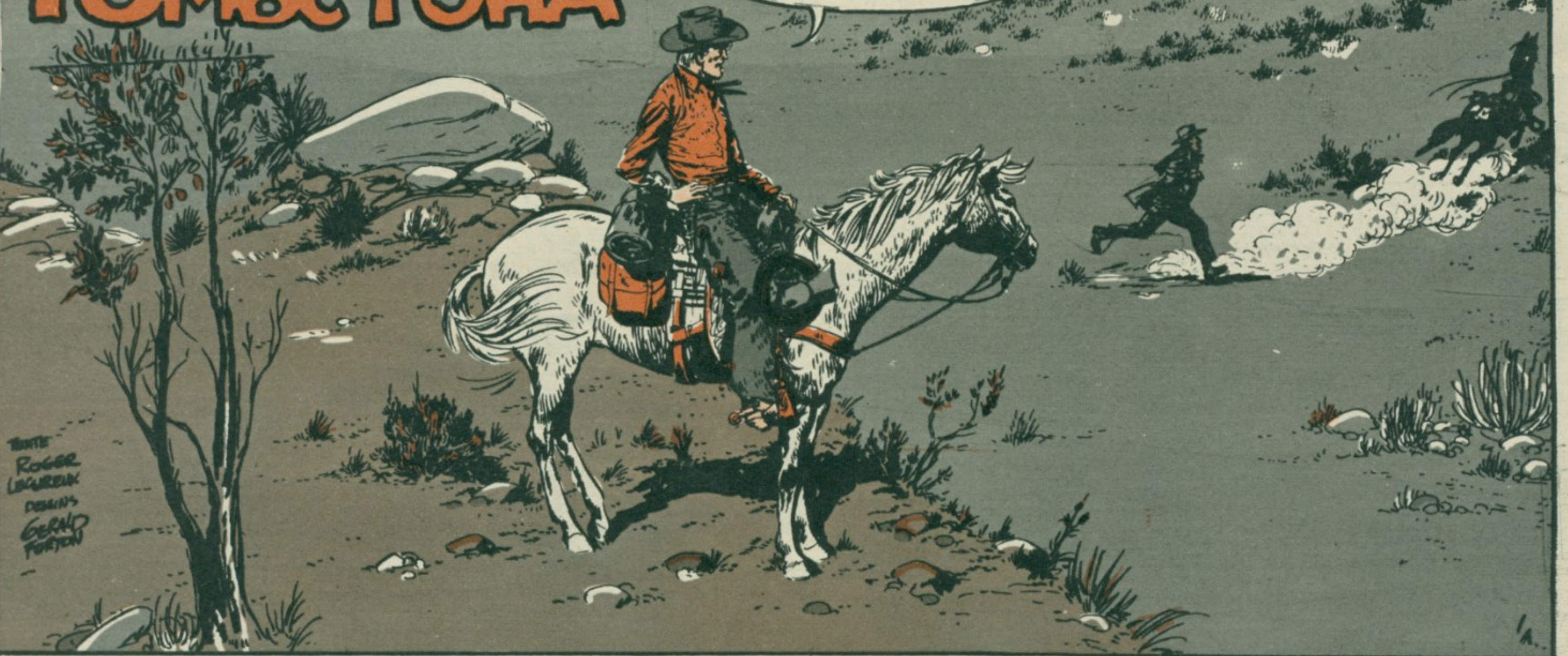
Н.Кривошевић
69

ТЕДИ ТЕД

БЛАГО ТОМБСТОНА

ЈЕДНОМ, НА ПУТУ ПРЕМА ТОМБСТОНУ, ТЕДИ ТЕД ЈЕ УГЛЕДАО НЕКОГ ДЕБЕЉКА КАКО ТРЧИ ЗА КОЊЕМ...

НИ САМ НЕ ВЕРУЈЕ ДА БИ МОГАО ДА ГА СТИГНЕ!

НЕЗНАНАЦ МУ СЕ УЧИНИО СИМПАТИЧАН И ТЕДИ ЈЕ ОДЛУЧИО ДА МУ ПОМОГНЕ.

ХЕЈ, ПРИЈАТЕЉУ! ТРЧИШ ДА БИ ОМРШАО?

ОВАЈ... ОВАЈ ЛУДИ КОЊ! 500 ДОЛАРА АКО МИ ГА УХВАТИШ!

ТЕДИ СЕ ПИТАО КО ЈЕ ЛУДИ... ЧОВЕК ИЛИ КОЊ...

500 ДОЛАРА! ПА ТАЈ КОЊ НЕ ВРЕДИ НИ ПОЛОВИНУ!

ДОК ЈЕ ДЕБЕЉКО ДАХТАО ОД УМОРА ТЕДИ ЈЕ МАМУЗНУО СВОГ КОЊА И ПОЛЕТЕО ЗА БЕГУЊЦЕМ...

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ ОМЦА ЊЕГОВОГ ЛАСА ЗАТЕГЛА СЕ ОКО МУСТАНГОВОГ ВРАТА...

БРАВО, КАУБОЈУ! ЗАСЛУЖИО СИ НАГРАДУ!

ЗАДРЖИ СВОЈ НОВАЦ, ПРИЈАТЕЉУ... ДА КУПИШ МАЊЕ БЕСНОГ КОЊА...

ТО ЈЕ ВЕЋ ДРУГИ ПУТ КАКО МИ БЕЖИ...

ПРВИ ПУТ САМ МОРАО ДА ГА ОТКУПИМ ОД НЕКОГ СКИТНИЦЕ КОЈИ ГА ЈЕ УХВАТИО И ПОСЛЕ ТВРДИО ДА ЈЕ ЊЕГОВ!

ХА! ХА! ХА! ТАЈ КОЊ МОРА ДА ТЕ ЈЕ КОШТАО ЧИТАВО БОГАТСТВО!

МНОГО МИ ЈЕ СТАЈЛО ДО ЊЕГА, КАУБОЈУ! МНОГО...

НЕШТО У ПОГЛЕДУ ДЕБЕЛОГ НЕЗНАНЦА ЗАИНТЕРЕСОВАЈО ЈЕ ТЕДИЈА...

ОН ЈЕ ЗНАО ДА СУ ЉУДИ ПРЕРИЈЕ ПРИВРЖЕНИ СВОЈИМ КОЊИМА АЛИ ДЕБЕЉКО НИЈЕ ИМАО С ЊИМА НИШТА ЗАЈЕДНИЧКО...

КУДА БЕШ, ПРИЈАТЕЉУ?

У ТОМБСТОН!

И ЈА! ЗАЈЕДНО БЕМО... МОЖДА БУ ТИ ЗАТРЕБАТИ АКО СЕ ТА ПТИЧИЦА ПОНОВО ОТМЕ!

ОДГОВОР ЈЕ ЗАПРЕПАСТИО ТЕДА... ПРЕМЛАД СИ ЗА СМРТ, КАУБОЈУ! ЈА ТИ МОГУ ДОНЕТИ НЕСРЕБУ...

ДЕБЕЉКО НИЈЕ НИ ИЗГОВОРИО ПОСЛЕДЊУ РЕЧ А СА ЈЕДНОГ БРЕЖУЉКА ОДЈЕКНУО ЈЕ ПУЦАЊ...

БЕНГ

АААНН!

НЕЗНАНАЦ СЕ ЗАЉУЉАО И ПАО ПОРЕД ТЕДИЈА КОЈИ СЕ БАЦИО У ВИСОКУ ТРАВУ...

ШТА САМ ТИ РЕК'О!

...ВЕФ ДАНИМА СМРТ МИ ЈЕ ЗА ПЕТАМА! ОВОГ ПУТА МЕ ЈЕ СТИГЛА!

ПОЖИВЕБЕШ ТИ ЈОШ, ПРИЈАТЕЉУ!

ПОЗНАЈЕМ У ТОМБСТОНУ ЈЕДНОГ ДОКТОРА КОЈИ ТЕ ЗАКРПИТИ!

АЛИ ГА ДЕБЕЉКО НИЈЕ ВИШЕ ЧУО... ОНЕСВЕСТИО СЕ...

КОЊАНИК КОЈИ ЈЕ ПУЦАО УПЕРИО ЈЕ СВОЈУ ВИНЧЕСТЕРКУ НА ТЕДИЈА...

АКО СЕ НЕ БУДЕШ МЕШАО У ОВО... НЕМАШ СЕ ЧЕГА БОЈАТИ, КАУБОЈУ...

АЛИ, ТИ СИ УБИО ЧОВЕКА!

ЏЕМС РЕЈНОЛД ЧОВЕК? ДА ГА ПОЗНАЈЕШ НЕ БИ ТАКО ГОВОРИО!

ТЕДИЈУ СЕ УЧИНИЛО ДА КОЊАНИК ГОВОРИ ИСКРЕНО ПА ЈЕ СПУСТИО СВОЈ РЕВОЛВЕР. ТО ЈЕ БИЛА ГРЕШКА...

КАД СЕ ОСВЕСТИО, ЏЕМС РЕЈНОЛДС ЈЕ ЈОШ ЈЕЦАО ПОРЕД ЊЕГА. ТЕДИЈЕВ КОЊ ПАСАО ЈЕ У БЛИЗИНИ А ОД КОЊАНИКА И ЏЕМСОВОГ КОЊА НИЈЕ БИЛО НИ ТРАГА...

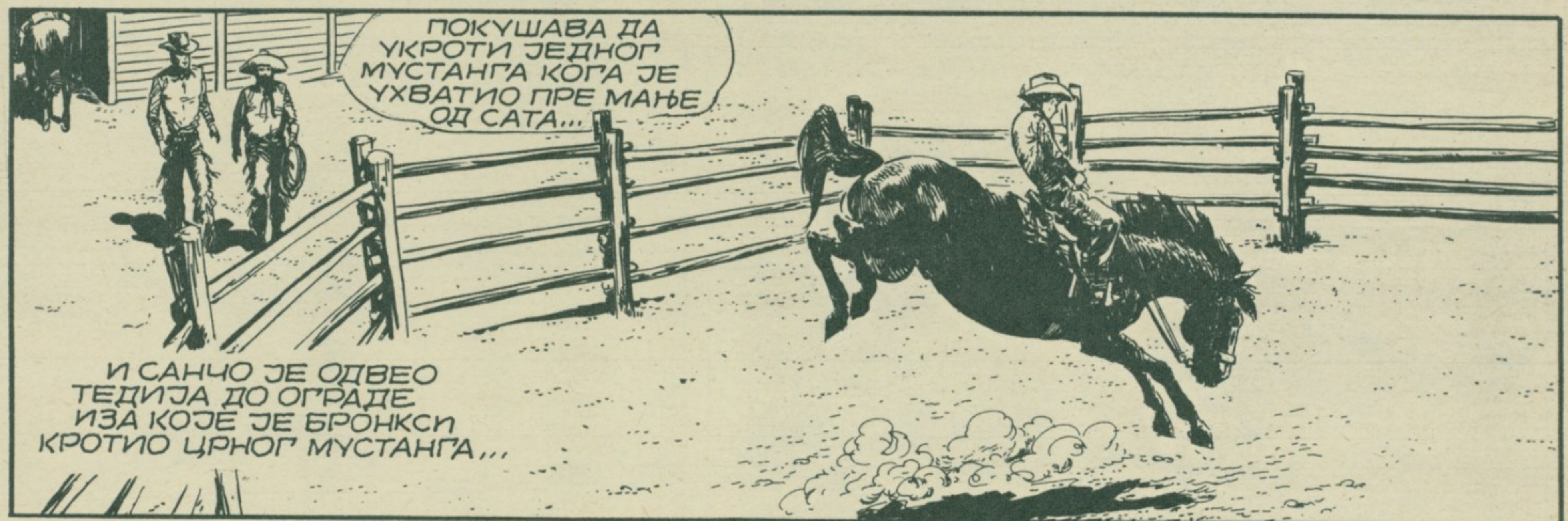
ЏЕМСОВЕ ПАРЕ СУ НЕДИР-НУТЕ. ЗНАЧИ, КОЊАНИКУ ЈЕ БИЛО СТАЛО САМО ДО ЏЕМСОВОГ КОЊА. ЗАШТО ЛИ ЈЕ СВИМА ТОЛИКО СТАЛО ДО ТОГ КОЊА?..

МАЈЛО КАСНИЈЕ, У ТОМБСТОНУ, ДОКТОР ХОЛВЕЈС ЈЕ БЕЗ ИЗНЕНАЂЕЊА ДОЧЕКАО ТЕДИЈА. БИО ЈЕ ВЕФ НАВИКНУТ НА ЊЕГОВЕ ИЗНЕНАДНЕ ПОВРАТКЕ...

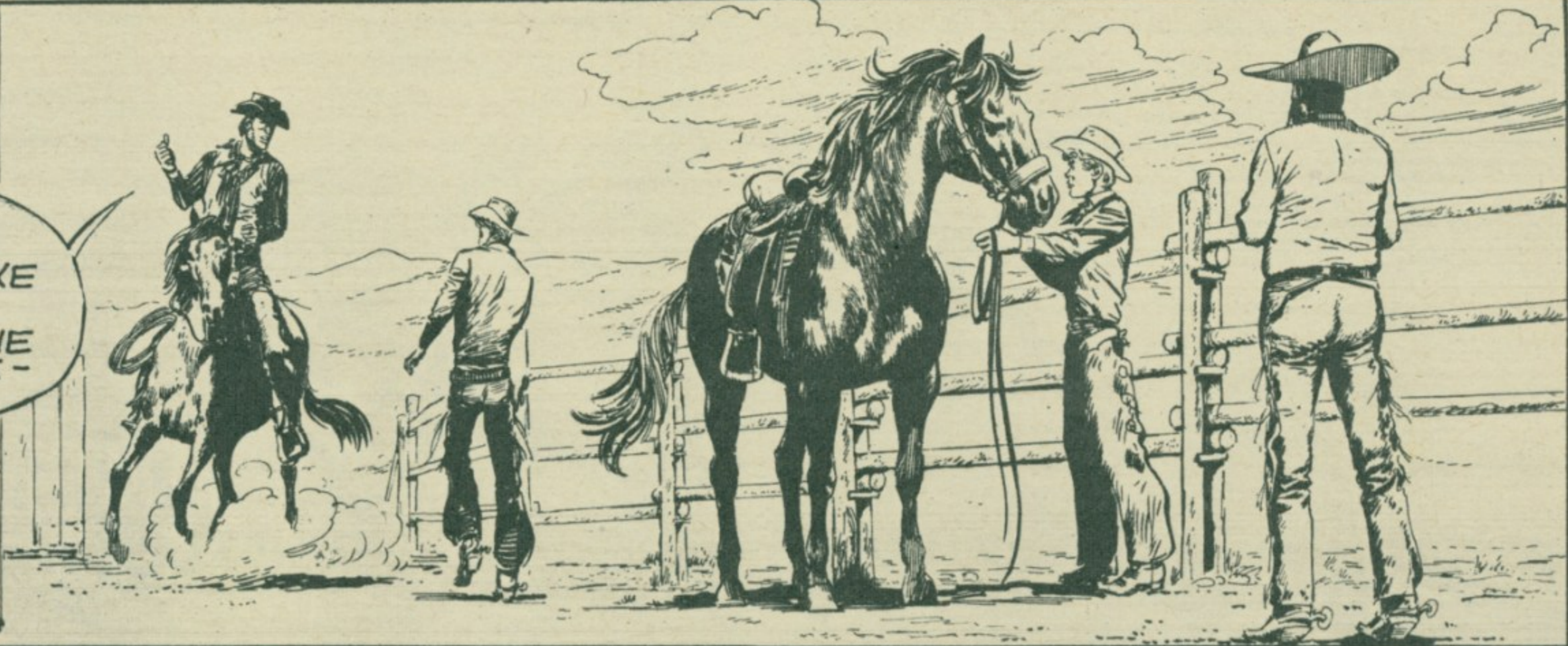

ОПЕТ ДОВОДИШ... ХИК... НЕКОГ ОДМЕТНИКА 'ШЕРИОУ'?!

У ТОМ ТРЕНУТКУ
ДОЈУРИО ЈЕ
ЈЕДАН КАУБОЈ...

ТЕДИ, ДОКТОР
ТИ ПОРУЧУЈЕ ДА
ОДМАХ ДОБЕШ! КАЖЕ
ДА БОЛЕСНИК
ПРИЧА НЕКЕ ЧУДНЕ
СТВАРИ КОЈЕ ТРЕ-
БА ДА ЧУЈЕШ...

МАЛО КАСНИЈЕ...

МЕТАК
САМ МУ ИЗВА-
ДИО И СВЕ ЋЕ
БИТИ ДОБРО...
АЛИ ОД ПРЕ
ЧЕТВРТ
САТА
БУЊЦА...

ЏЕМС РЕЈНОЛДС ЈЕ
ДАЉЕ БУЊЦАО...

...КОЊ ЋЕ ТЕ ОДВЕСТИ
ДО БЛАГА... ОТКРИЋЕШ
ТАЈНУ ПОМОЋУ ЖИГА,
ЏЕМС... ОН ЋЕ ТЕ
ОДВЕСТИ
ДО БЛАГА...

УВЕК ИСТЕ
СТВАРИ...
БЛАГО, ТАЈНА,
КОЊ,
ЖИГ...

АКО ТАЈ
ЖИГ СКРИВА
ТАЈНУ, ОНДА
ЈЕ ЗА ЊУ МО-
РАО ЗНАТИ И
ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ
ПУЦАО НА ЏЕМСА!
ВОЛЕО БИХ
ДА ГА НАЂЕМ...

ТЕДИ ЈЕ УПРАВО ИЗЛАЗИО ОД ДОКТОРА
КАД ЈЕ УГЛЕДАО НЕЗНАНЦА КОЈИ ГА ЈЕ
ОНЕСВЕСТИО НА ДРУМУ...

НЕЗНАНАЦ ЈЕ ИЗИШАО ИЗ ШЕРИФОВЕ
КАНЦЕЛАРИЈЕ.
ТЕДИЈА, СКОЧИО
ЈЕ НА КОЊА И
ОДГАЛОПИРАО...

ШТА ЛИ ЈЕ
ТРАЖИО КОД
ШЕРИФА?

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

ТАЈ МОМАК
НАМЕРАВА ДА
СЕ НАСТАНИ У
НАШЕМ КРА-
ЈУ, ПА ЈЕ ХТЕО
ДА ВИДИ
ИМАМ ЛИ
ПЛАН ГРАДА
И ОКОЛИНЕ!
ПРЕЦРТАО
ЈЕ ОВАЈ...

ШТА МУ
БИ ОДЈЕ -
ДНОМ?

ТЕДИ ЈЕ
ГАЛОПОМ КРЕНУО
ЗА НЕЗНАНЦЕМ...

БЛАГО...
ПЛАН...
СВЕ СЕ
ПОКЛАПА!

НА ДВА КИЛОМЕТРА
ОД ГРАДА ТЕДИ ЈЕ НА-
ЛЕТЕО НА УЖЕ РАЗАПЕ-
ТО ПРЕКО ПУТА КОЈЕ,
ЗАДУБЉЕН У МИСЛИ,
НИЈЕ ПРИМЕТИО...

ПРЕ НО ШТО ТЕ ПОШАЉЕМ У ПАКАО
ЏЕМСУ РЕЈНОЛДСУ, ЖЕЛИМ ДА
ЗНАМ КОЛИКО ТИ ЗНАШ!

ЏЕМС НИЈЕ
МРТАВ! ОДНЕО
САМ ГА ДОК-
ТОРУ И...

ИСКОРИСТИВШИ НЕЗНАНЧЕВО
ЗАПРЕПАШЊЕЊЕ, ТЕДИ МУ СЕ БАЦИО
У НОГЕ...

... ОТЕО МУ
ВИНЧЕСТЕРКУ И...

БРАЋАМ
ТИ ДУГ
У ИСТОЈ
ВАЛУТИ!

У ПОЈАСУ
ОНЕСВЕШЋЕНОГ
НЕЗНАНЦА ТЕДИ ЈЕ
НАШАО ПАРЧЕ ПАПИРА
НА КОЈЕМ ЈЕ БИО
НАЦРТАН ЖИГ
КАКАВ ЈЕ НОСИО
И МУСТАНГ...

ХАРТИЈА
ЈЕ ПРО-
ВИДНА...
КАД СЕ
ПОСТАВИ
ПРЕКО ПЛА-
НА... ВЕРО-
ВАТНО УКА-
ЗУЈЕ
НА
МЕСТО
ГДЕ ЈЕ
СКРИ-
ВЕНО
БЛАГО...

ТЕДИ ЈЕ НА РАЗНЕ НАЧИНЕ
ПОСТАВЉАО ПРЕКО ПЛАНА
"ЖИГ" АЛИ НИШТА НИЈЕ
МОГАО ДА
ЗАКЉУЧИ...

КАД... САМО ГУБИШ
ВРЕМЕ, КАУБОЈУ!
ЈЕДИНО ЈА ЗНАМ
КЉУЧ ЗА ЧИТАЊЕ
КАРТЕ!

НЕЗНАНАЦ СЕ ОСВЕСТИО
ПРЕ НО ШТО ЈЕ ТЕДИ
РАЧУНАО...

ПРВО
БУ ТЕБЕ
ЛИКВИДИРАТИ...
А ОНДА БУ
СЕ ПОЗАБАВИТИ
ЏЕМ-
СОМ!

ТЕДИ СЕ БАЦИО У СТРАНУ
И САМИМ ЧУДОМ ИЗБЕГАО
МЕТАК...

...И ЈОШ У ПАДУ ОПАЛИО ЈЕ, НЕ
НИШАНЕБИ...

ЕВО НОВОГ
ПАЦИЈЕНТА
ЗА ДОКТОРА...

ЧОВЕК ЈЕ БИО САМО РАЊЕН И ТЕДИ ГА
ЈЕ ПРЕБАЦИО ПРЕКО СЕДЈА...

ДО... ДОБИО СИ УГРУ,
КАУБОЈУ! МОЖДА
НЕБУ ДУГО
ЖИВЕТИ... РЕГИ
БУ ТИ... ДА БАР
НЕКО ЗНА...

ЈА... ЈА
НИСАМ НЕКА
ПОШТЕЊАЧИ-
НА... АЛИ
ЏЕМС ЈЕ ДЕСЕТ
ПУТА
ГОРИ ОД
МЕНЕ...

КО ЈЕ
ОН?

ЏЕМС ЈЕ ДРЖАО
САЉУН... ТАМО НА
ЗАПАДУ! ЈЕДНЕ
НОГИ У САЉУН ЈЕ
ДОШАО
НЕКИ
ПИЈАНАЦ...

... ТАЈ СТАРИ
СЕВЕРЊАЧКИ РАТНИК...
САМО ЗА БОЉУ ВИСКИЈА...
ОТКРИО МУ ЈЕ ТАЈНУ...
ДА СЕ У БЛИЗИНИ
ТОМБСТОНА НАЛАЗИ
СКРИВЕНО БЛАГО...

ПИЈАНАЦ ЈЕ УМРО ПРЕ
НО ШТО МИ ЈЕ ОДАО
КАКАВ ЈЕ ТО ЖИГ!

...И ТИ СИ ОНДА
ОДЛУЧИО ДА
КРЕНЕШ ЗА
РЕЈНОЛДСОМ...

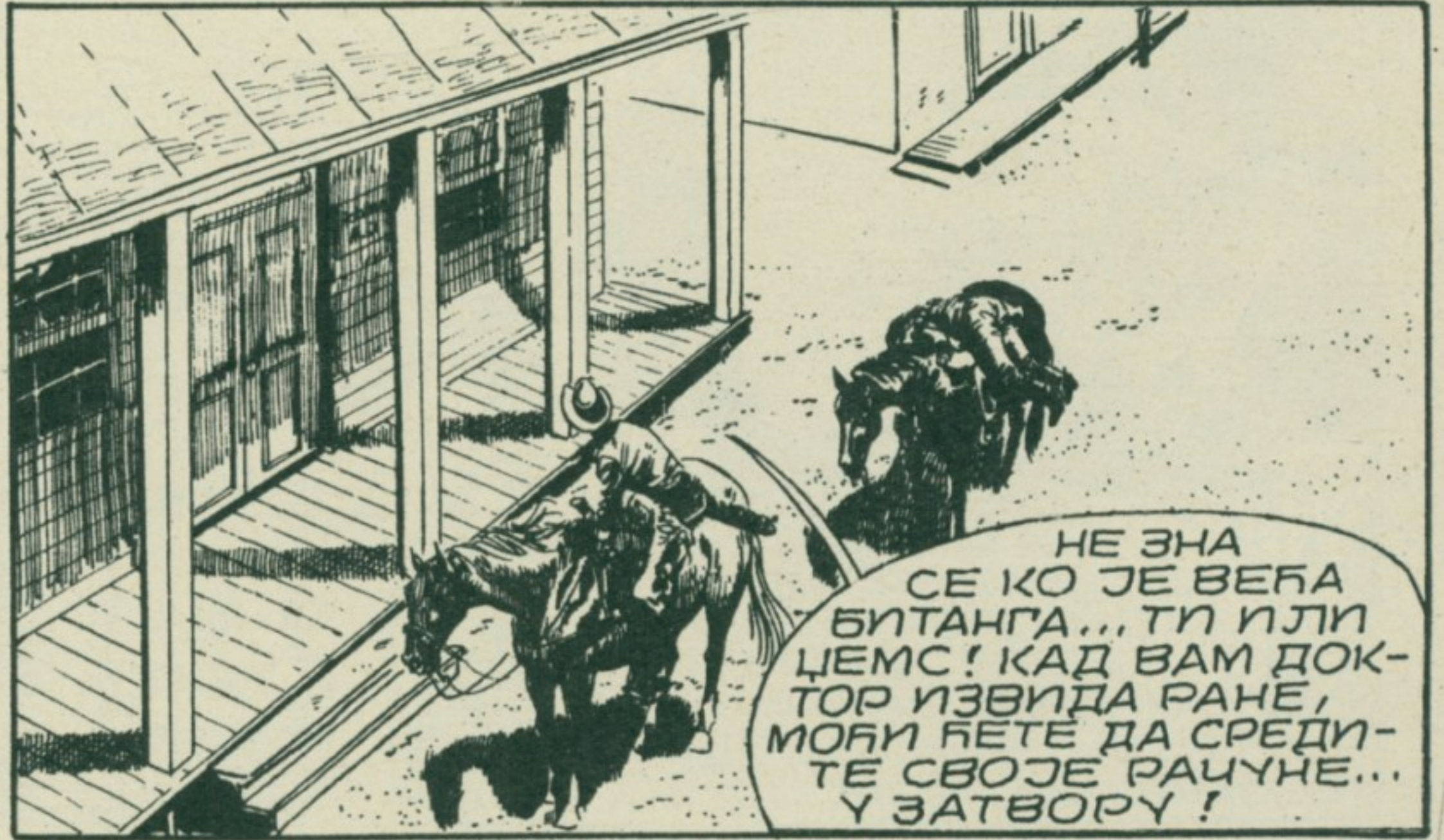
ЏЕМС ЈЕ ЗНАО
КАКО ИЗГЛЕДА ЖИГ
А ТИ НАЧИН НА КО-
ЈИ ГА ТРЕБА
УПОТРЕБИТИ...

ТЕДИЈУ
ЈЕ САД БИЛО
ЈАСНО ЗАШТО
ЈЕ ОВАЈ
ЧОВЕК УКРАО
МУСТАНГА...

КАД САМ ПРЕЦРТАО
ЖИГ КОЊ МИ
ВИШЕ НИЈЕ БИО
ПОТРЕБАН... ОСТА-
ВИО САМ ГА...

А
БРОН-
СКИ
ГА ЈЕ
НАШАО У
БРДИМА!

НЕ ЗНА
СЕ КО ЈЕ ВЕЉА
БИТАНГА... ТИ ИЛИ
ЏЕМС! КАД ВАМ ДОК-
ТОР ИЗВИДА РАНЕ,
МОЊИ БЕТЕ ДА СРЕДИ-
ТЕ СВОЈЕ РАЧУНЕ...
У ЗАТВОРУ!

ТЕК ШТО ЈЕ ТЕДИ СТУПИО НА ПРАГ
ДОКТОРОВЕ КУЉЕ КАД...

НЕ УЛАЗИ, ТЕДИ!
НЕ УЛАЗИ!

ДОКТОР

ДОКТОР ЈЕ НЕСТАО
С ПРОЗОРА...

НА СРЕЂУ,
ИСПРИЧАО
САМ ЏЕМСУ
О ЧЕМУ ЈЕ
БУЊЦАО...

...И ОН НАМЕРАВА ДА
УБИЈЕ СВАКОГ КО
БИЛО ШТА ЗНА О
ЊЕГОВОЈ ТАЈНИ...
ДОКОПАО СЕ МОГ
ПИШТОЉА...

БЕНГ

ТЕДИ ЈЕ САМО УПОЈЛА
МОГАО ДА ВИДИ ДЕБЕЉКА
У ПОСТЕЉИ. ОПАЛИО ЈЕ
ПРЕМА КОЛТУ КОЈИ ЈЕ
СВЕТЛУЦАО У ПОЛУТАМИ...

ЈОШ ПОСЛА
ЗА ТЕБЕ,
ДОКТОРЕ!

ТЕДИ ЈЕ УСКОЧИО КРОЗ ПРОЗОР...

...А И ЗА ОВОГ
СТАРОГ
ШЕРИФА!

ЧУВШИ ПУЦЊАВУ, СТАРИ
ШЕРИФ ЈЕ ОПРЕЗНО
УШАО...

УВЕК
ИСТА СТВАР, ТЕ-
ДИ! ЧИМ КРОЧИШ
У ТОМБСТОН, РЕВОЛ-
ВЕРИ ПОЧНУ
ДА РАДЕ! АЛИ...

ШЕРИФ ЈЕ СУМЊИЧАВО
ПОСМАТРАО РЕЈНОЛДСА...

... МАЛОЧАС САМ ПРИМИО
ТЕЛЕГРАМ ИЗ ФОРТСОНА!
ТРАЖЕ ОДБЕГЛОГ СОПСТВЕ-
НИКА САЈУНА КОЈИ ЂАВОЛ-
СКИ ЛИЦИ НА ОВОГ ЧОВУ!
ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ УБИО НЕКОГ
НЕСРЕЋНИКА ЧИЈИ ЈЕ ЈЕ-

ДИНИ ГРЕХ
БИО ТАЈ ШТО
ЈЕ ВОЛЕО
ДА ГА
ЧАСТЕ
ПИЋЕМ...

...У ЗАМЕНУ ЗА
ПРИЧУ О БЛАГУ КОЈЕ
НИКАД НИЈЕ
ПОСТОЈАЛО! УБИЈЕНИ
ЈЕ ЧЕСТО
УПОТРЕБЉАВАО
ТАЈ ТРИК...

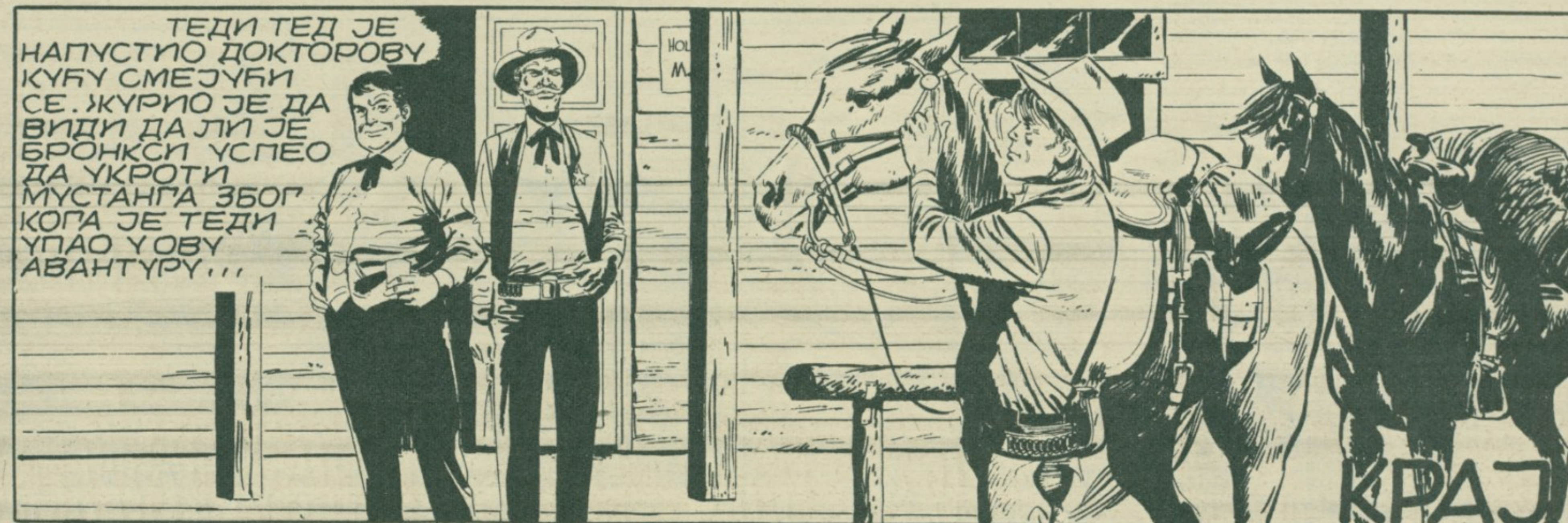

ГУШЕРИ СЕ ОД БЕСА, ЏЕМС РЕЈНОЛДС
СЕ СРУЧИО НА ЈАСТУК...

МОЖЕШ ДА ГА ВОДИШ
У ФОРКУ, ШЕРИФЕ!
НАПОЉУ ЈЕ ДРУГИ
РАЊЕНИК КОМЕ
ЈЕ ДОКТОР
ПОТРЕБНИЈИ...

ШЕРИФ ИМА ПРАВО! ЧИМ УПАД-
НЕШ У ТОМБСТОН МОЈА СЕ
КУЋА ПРЕТВОРИ У БОЛНИЦУ!
А ТИ ЗНАШ ДА ЈА
НЕ УМИРЕМ
ОД ЖЕЉЕ ЗА
РАДОМ!

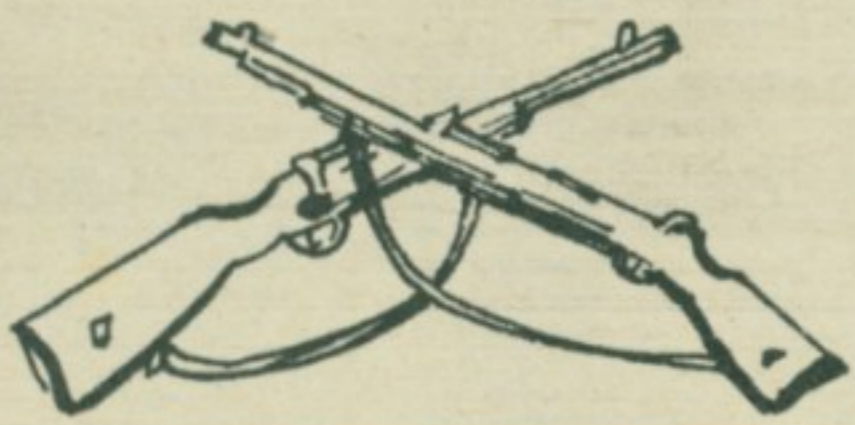
ТЕДИ ТЕД ЈЕ
НАПУСТИО ДОКТОРОВУ
КУЋУ СМЕЈУЋИ
СЕ. ЖУРИО ЈЕ ДА
ВИДИ ДА ЛИ ЈЕ
БРОНКСИ УСПЕО
ДА УКРОТИ
МУСТАНГА ЗБОГ
КОГА ЈЕ ТЕДИ
УПАО У ОВУ
АВАНТУРУ...

КРАЈ

ПОБУНА СИПАЈА

МЕЕРУТ ИНДИЈА,
7. МАЈ 1857. УЖАСНО СПА-
РАН ДАН. ПУКОВ-
НИК СМИТ, КОМАНДАНТ 3.
БРИТАНСКОГ КОЛО-
НИЈАЛНОГ КОЊИЧКОГ
ПУКА,
ЗАМИШЉЕНО ЈЕ ПИЛУЦ-
КАО ЧАС!

ТУ ЈЕ ГОСПОДИН
ПОРУЧНИК
ГОФ, САХИ-
БЕ.*

АХ, ГОФ, НА-
РАВНО! УВЕДИ ГА!

*САХИБ = ГОСПОДИН

ДОБАР ДАН,
ГОСПОДИНЕ!

ИЗВОЛИТЕ, ГОФЕ!
ЈЕСТЕ ЛИ ЗА ЧАС?
ПАКЛЕНА ВРУЏИ-
НА ДАНАС!
И МИР!

ЗА ВРУЏИНУ
СТЕ У ПРАВУ,
ПУКОВНИЧЕ.

ШТА
ХОЋЕТЕ
ТИМЕ ДА
КАЖЕТЕ?

СИПАЈЕ НИСУ МИРНИ,
ГОСПОДИНЕ. У ЊИХОВИМ
ЛОГОРИМА КРУЖЕ ПРИЧЕ
ДА ЈЕ МУНИЦИЈА ПОСЛА-
ТА ИЗ КАЛКУТЕ ПОДМАЗА-
НА КРАВЉОМ И СВИЊ-
СКОМ МАШЉУ.

ОБИЧНЕ ГЛАСИНЕ!
НИШТА ОД ТОГА
НИЈЕ ИСТИНА!

ЗНАМ, АЛИ ЗА ИНДУСЕ
КРАВА ЈЕ СВЕТА ЖИВО-
ТИЊА А СВИЊА НЕЧИС-
ТА. ОНИ ОДБИЈАЈУ ДА
ДОТАКНУ ТУ МУНИЦИ-
ЈУ ИЗ СТРАХА ДА НЕ
УЧИНЕ ГРЕХ.

ЈАСНО МИ ЈЕ,
ГОФЕ. КРОЗ ПО-
ЛА ЧАСА ИЗВР-
ШИЋУ СМОТРУ
ИЗАБРАНИХ
СИПАЈА.

РАЗУМЕМ,
ГОСПОДИНЕ!

ПОЛА ЧАСА КАСНИЈЕ 90 ИЗАБРАНИХ СИПАЈА БИЛО ЈЕ ПОСТРОЈЕНО
НА ВОЈНОМ ВЕЖБАЛИШТУ.

Пукovníк
СМИТ ОТИШАО ЈЕ
КОД ГЕНЕРАЛА
ХЕВИТА, КОМАНДАН-
ТА ВОЈНЕ ОБ-
ЛАСТИ МЕРУТ,
И ПОДНЕО
МУ РАПОРТ О
СВЕМУ ШТО
СЕ ДОГОДИЛО.

... и возници 3. коњичког пука, и 11. и 12. пешадиски пук: сви индуси с празним пушкама.

ПОРЕД ТРИБИНЕ ЗА ВИШЕ ОФИЦИРЕ ПОСТАВЉЕНА СУ ДВА ТОПА

ПРОЧИТАЈТЕ ПРЕСУДУ, ПУКОВНИЧЕ!

ОНИ КОЈИ СУ СЛУЖИЛИ ВИШЕ ОД 20 ГОДИНА ОСУЂЕНИ СУ НА ДОЖИВОТНУ РОБИЈУ. ОСТАЛИ, ЗАВИСНО ОД ЧИНА, НА ЗАТВОР ОД 10 ДО 20 ГОДИНА!

У ДУБОКОЈ ТИШИНИ ОСУЂЕНИМА СУ СКИНУТЕ ВОЗНИЧКЕ ОЗНАКЕ...

А ЗАТИМ СУ ОКОВАНИ. НИКО ОД ЊИХ НИЈЕ ПРОГОВОРНО НИ РЕЧ...

АЛИ ДОК СУ СЕ УДАЉАВАЛИ, ЈЕДАН ОД ЊИХ...

ЗАПАМТИТЕ НАС!

Е, ПА, СВРШЕНО ЈЕ!

ВОЉЕО БИХ ДА САМ ДАЛЕКО ОДАВДЕ, ГЕНЕРАЛЕ!

ГДЕ ЊЕШ, ГОФЕ? ЗАР НЕЋЕШ НА РУЧАК?

ОСУЂЕНИ СУ ИЗ МОЈЕ ЧЕТЕ. ИДЕМ КОД ЊИХ.

ДОНЕО САМ ВАМ ПОСЛЕДЊУ ПЛАТУ, МОМЦИ. МОГУ ЛИ ЈОШ НЕШТО ДА УЧИНИМ ЗА ВАС?...

КО ЈЕ ТО?

САХИБЕ!

НИКО НИЈЕ ПОКАЗАО ЗАДОВОЉСТВО ЗБОГ ОВЕ ПОСЕТЕ. ГОФА СУ ИСПРАТИЛА НАМРШТЕНА НЕПРИЈАТЕЉСКА ЛИЦА.

АЛИ ТЕ ИСТЕ ВЕЧЕРИ, ДОК ЈЕ СЕДЕО НА ВЕРАНДИ СВОГ БУНГАЛОВА...

МОЈЕ ИМЕ НИЈЕ ВАЖНО, САХИБЕ! НЕМОЈ Ићи СУТРА У ЦРКВУ!

ХЕЈ, СТАНИ!

КО ЈЕ ТО, ХЈУ?

НЕКИ ИНДУС... РЕКАО МИ ЈЕ ДА НЕ ИДЕМ СУТРА У ЦРКВУ.

ШТА ЈИ ЈЕ ХТЕО С ТИМ? ОХ, ХЈУ, СТРАШНО СЕ ПЛАШИМ! ИНДУСИ СУ НЕМИРНИ... ОВА ПРЕСУДА ИХ ЈЕ РАЗЈАРИЛА.

НЕ БОЈ СЕ, СЕСТРИЦЕ! ОНИ СУ ОДАНИ ВОЈНИЦИ, БОЉЕ МИ СИПАЈ ЈОШ ЈЕДАН ВИСКИ.

ИСТЕ НОВИ У ЛОГОРИМА СИПАЈА...

ОД ЈУГА ПРЕМА СЕВЕРУ...

...ОД ИСТОКА КА ЗАПАДУ.

СУТРА У ШЕСТ, У ЦРКВИ.

СУТРА У ШЕСТ, У ЦРКВИ.

У ВАЗДУХУ СЕ ОСЕЋАЛА ПОБУНА. СУТРАДАН ЈЕ БИЛА НЕДЕЉА И МНОГИ ЕНГЛЕСКИ ВОЈНИЦИ ИШЛИ СУ У ШЕСТ ПОПОДНЕ У ЦРКВУ. НАРАВНО, БЕЗ ОРУЖЈА.

НАД ТИХИМ И ПОЛУПРАЗНИМ МЕЕРУТОМ ГРАНУЛО ЈЕ СУНЦЕ...

ВРЕМЕ ЈЕ СПОРО ПРОЛАЗИЛО...

ЋАВОЛСКА ВРУЋИНА!

ЈЕДАН ОД НАЈТОГЉИЈИХ ДАНА ОВЕ ГОДИНЕ, ГОСПОДИНЕ.

ТРЕБА Ићи И У ЦРКВУ. КАДА БИ СЛУЖБА БОЖИЈА МОГЛА ДА СЕ ОДЛОЖИ БАР ЗА ПОЛА САТА!?

МОГУ ДА ЗАМОЛИМ ПРЕЧАСНОГ РОТОНА, ГОСПОДИНЕ.

ПОКУШАЈТЕ, МОЛИМ ВАС. НЕ ЖЕЛИМ ДА МОМЦИ ЦРКНУ ОД ВРУЋИНЕ.

ОДМАХ, ГОСПОДИНЕ.

РАЗУМЕ СЕ, КАПЕТАНЕ. ПОЧЕЌУ МИСУ У 6 И 30.

ЗАХВАЉУЈЕМ, ПРЕЧАСНИ.

И ТАКО ЈЕ СЛУЧАЈ СПАСАО ЖИВОТЕ СТОТИНА ЕНГЛЕСКИХ ВОЈНИКА!

ХЈУ, ИДЕМ У ЦРКВУ С ГОСПОЉОМ КАНИНГЕМ. ДА ТЕ ПРИЧЕКАМО?

САМО ВИ ИДИТЕ. ЧИМ СЕ ОБРИЈЕМ КРЕЋЕМ ЗА ВАМА.

ШТА СЕ ДОГАЂА, НАРЕДНИЧЕ? ГДЕ СТЕ КРЕНУЛИ?

ЧЕТЕ СИПАЈА СЕ ДИЖУ ЈЕДНА ЗА ДРУГОМ. ИМАМО НАРЕЂЕЊЕ ДА ОДЕМО У ГЛАВНИ ЛОГОР!

ПОЋИТЕ С НАМА. У ОВОЈ ЗОНИ НЕМА ВИШЕ ЕНГЛЕЗА!

ДО ЂАВОЛА! МОРАМ ДА НАЂЕМ СВОЈУ СЕСТРУ! ХАЈДЕМО, КАНИНГЕМЕ!

НИГДЕ НИКОГ... МОЖДА ПОБУНА ЈОШ НИЈЕ СТИГЛА ДОВДЕ...

НА ЗАПАДУ СВЕ ГОРИ...

ПОГЛЕДАЈТЕ! ХВАЛА БОГУ! КОЧИЈЕ И ПРАТЊА!

ЧЕКАЈТЕ, КАНИНГЕМЕ!

СИПАЈЕ СУ МОЖДА ВЕЋ УБИЛЕ ЕЛИЗУ И МЕРИ И САДА СЕ СПРЕМАЈУ ДА ЛИКВИДИРАЈУ И НАС... ДОБРО ОТВОРИТЕ ОЧИ!

Али...

ХЈУ! ХЈУ!

НАЈЗАД, ЏОРџ!

ЖИВЕ СУ! ХАЈДЕМО!

ПРИЧЕКАЈТЕ!... НЕ БУДИТЕ ТОЛИКО СИГУРНИ! КО ЗНА ДОКЛЕ ЋЕ НАС ОВИ СИПАЈЕ СЛУШАТИ!

ГООБ ЈЕ БИО У ПРАВУ. СИПАЈЕ КОЈИ СУ ПРАТИЛИ КОЧИЈЕ ЈОШ СЕ НИСУ ПОБУНИЛИ. АЛИ, СПРЕМАЈИ СУ СЕ... ВИДЕЛИ СУ МЕРУТ У ПЛАМЕНУ И ЗНАЛИ СУ ШТА СЕ ДОГАЂА...

... И САД СУ СЕ ПИТАЛИ ШТА ДА РАДЕ: ДА ЛИ ДА УБИЈУ ОВЕ ЕНГЛЕЗЕ ИЛИ ДА ИХ ПУСТЕ...

СВЕ ЈЕ ЗАВИСИЛО ОД СЛУЧАЈА И ОД ТОГА ШТА ЋЕ КО РЕЊИ У ОВОМ ТРЕНУТКУ.

ПОЋИМО КАНИНГЕМЕ! НЕКА НАМ ЈЕ НЕБО У ПОМОЋИ!

НЕ ПРИБЛИЖАВАЈТЕ СЕ, САХИБЕ!

ЗАШТО? ЈА САМ ТВОЈ ПОРУЧНИК!

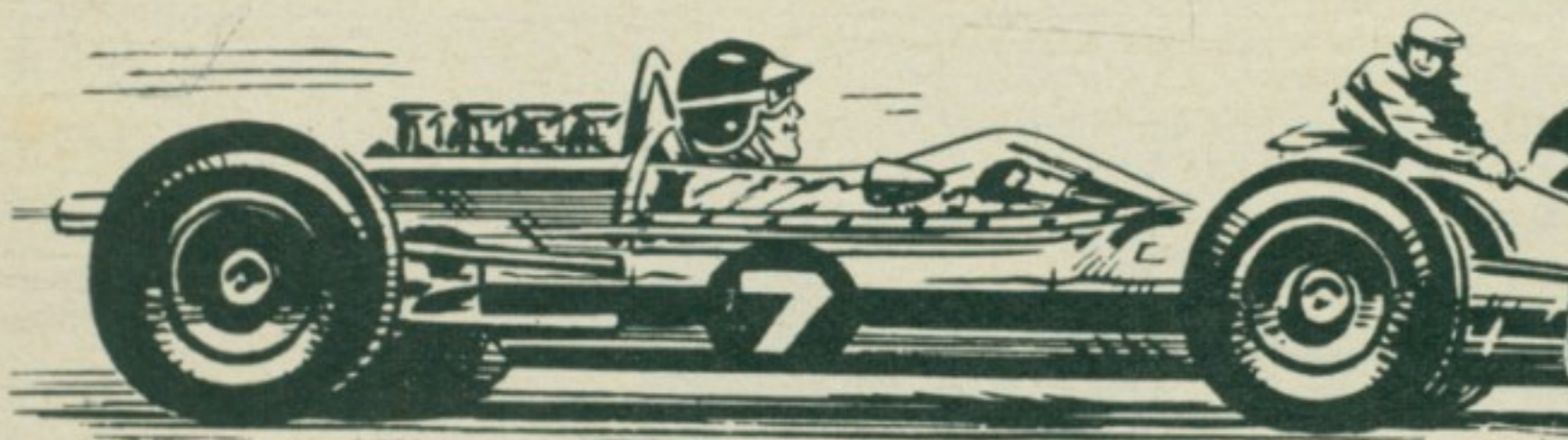
ШТА ЈИ ЋЕ БИТИ С НАМА?

ЋУТИ, МЕРИ!...

И ТАКО СЕ ЗАВРШИЛА АВАНТУРА ПОРУЧНИКА ГОФА И ЊЕГОВИХ ДРУГОВА. ПОШТО ИМ ЈЕ ЗА РУКОМДА ЖИВИ И ЗДРАВИ СТИГНУ ДО ГЛАВНОГ ЛОГОРА ГДЕ СУ БИЛИ СКУПЉЕНИ СВИ ЕНГЛЕСКИ ВОЈНИЦИ.

СКИД СОЛО

СКИД СОЛО ЈЕ УПРАВО ПОЛАЗИО СВОЈИМ НОВИМ КОЛИМА НА ЈЕДНУ ВАЖНУ ТРКУ КАД ИЗНЕНАДА...

ХЕЈ! ШТА ТО ЗНАЧИ?

САМО ВОЗИ, БУРАЗЕРУ! И ТО ШТО БРЖЕ ТО БОЉЕ! ВЕЋ САМУ БАНЦИ УБИО ЈЕДНОГ... БЛАГАЗНИКА!

... СВЕЈЕДНО МИ ЈЕ АКО УКОКАМ И ТЕБЕ!

БАШ СИ ГЛУП! ОНДА БИ СЕ КОЛА СЛУПАЛА... И ТИ С ЊИМА!

НЕ ЗАНОВЕТАЈ! ВОЗИ!

ОТКУД ЈЕДНОМ БАНДИТУ ТРКАЧКА КОЛА?

НЕЋЕМО ИХ СТИЋИ!

АЛИ, ПОЛИЦИЈА ИМА РАДИО...

МОРАМО ДА СТАНЕМО!

НЕ! ПРОШИШАЈ... ИЛИ ПУЦАМ!

СКИД ЈЕ ЗНАО ДА НИЈЕ ЧАС ДА РИЗИКУЈЕ СОПСТВЕНИ ЖИВОТ ИЛИ СУДАР У КОЈЕМ БИ ПОЛИЦАЈЦИ МОГЛИ ДА НАСТРАДАЈУ...

ЖАО МИ ЈЕ! АЛ' ДРУГОГ ИЗБОРА НЕМАМ!

СКИД ЈЕ САВЛАЂИВАО КИЛОМЕТАР ЗА КИЛОМЕТРОМ СТАЛНО РАЗМИШЉАЈУЋИ КАКО ДА ДОСКОЧИ ОБИЈАЧУ. ТАКО СУ СТИГЛИ У КРАЈ ПУН РЕЧИЦА И МОСТОВА...

ПАЗИ! МОЖДА НАМ ИЗА БРДА НЕШТО ИДЕ У СУСРЕТ!

ПА ТИ СИ ТРАЖИО ДА ВОЗИМ БРЗО! ЗАР НИСИ?

И ДОК СУ КОЛА ЛЕТЕЛА...

НЕЋЕШ МИ ВИШЕ ПРЕТИТИ ТОМ ПУЦАЉКОМ, ТИ ПАЦОВЕ!

У ВОДИ НЕЋЕ БИТИ ОПАСАН!

ЗГРОМИЉУ ТЕ!
ЈЕСИ Л' БАШ СИГУРАН У ТО?

СКИД ЈЕ УПОТРЕБИО СВУ СВОЈУ ВОЗАЧКУ ВЕШТИНУ...

САД ЋУ ЈА ТЕБИ ДА ЗГРОМИМ!

АААХ!

СКИД ЈЕ, БРЗО КАО МУЊА, ИСКОЧИО ИЗ КОЛА...

ДОСТА СИ СЕ ВОЗИО! И ЧИНИ МИ СЕ ДА ДОЛАЗИ ПОЛИЦИЈА!

АЛИ И ЊЕГА ЈЕ ЧЕКАЛО НЕПРИЈАТНО ИЗНЕНАЂЕЊЕ...

ПОЈИ ЋЕТЕ С НАМА!

АЛИ ЗАШТО? ЈА ИМАМ ВАЖНУ ТРКУ!

ПА ВИ СТЕ ВОЗИЛИ ОБИЈАЧА...

АЛ' ЈА ГА ПРЕ ТОГА НИКАД НИСАМ ВИДЕО! НАТЕРАО МЕ РЕВОЛВЕРОМ!

ПОКАЖИТЕ НАМ ГА!

КОЈИМ РЕВОЛВЕРОМ?

СКИД ЈЕ ОДВЕО ПОЛИЦАЈЦА ДО МЕСТА
ГДЕ ЈЕ БАЦИО РЕВОЛВЕР...

НЕ МОЖЕМО ПРИ-
ХВАТИТИ ВАШУ ПРИЧУ
СВЕ ДОК СЕ РЕВОЛ-
ВЕР НЕ НАЂЕ...АКО
ЈЕ УОПШТЕ ТУ!

ДО ВРАГА!
РИЗИКОВАО
САМ СВОЈ ЖИВОТ
ДА ОНЕМОГУ-
ЋИМ ТОГ ТИПА
А ВИ...

И СКИД СЕ
ОКРЕНУО И
ПОТРЧАО...

ОБЈАСНИ-
ЋУ СЕ СЊИМ
ПОСЛЕ
ТРКЕ!

НЕ БРИНИ! УХВАТИЋЕМО
ГА...ПОШТО ОВОГ ОДВЕДЕ-
МО У ЗАТВОР!

СКИД ЈЕ ДАО ГАС И СТИГАО НА ТРКАЛИШТЕ У
ПОСЛЕДЊИ ЧАС, МЕХАНИЧАРИ СУ ЈЕДВА СТИГ-
ЛИ ДА ПРИПРЕМЕ КОЛА ЗА ТРКУ...

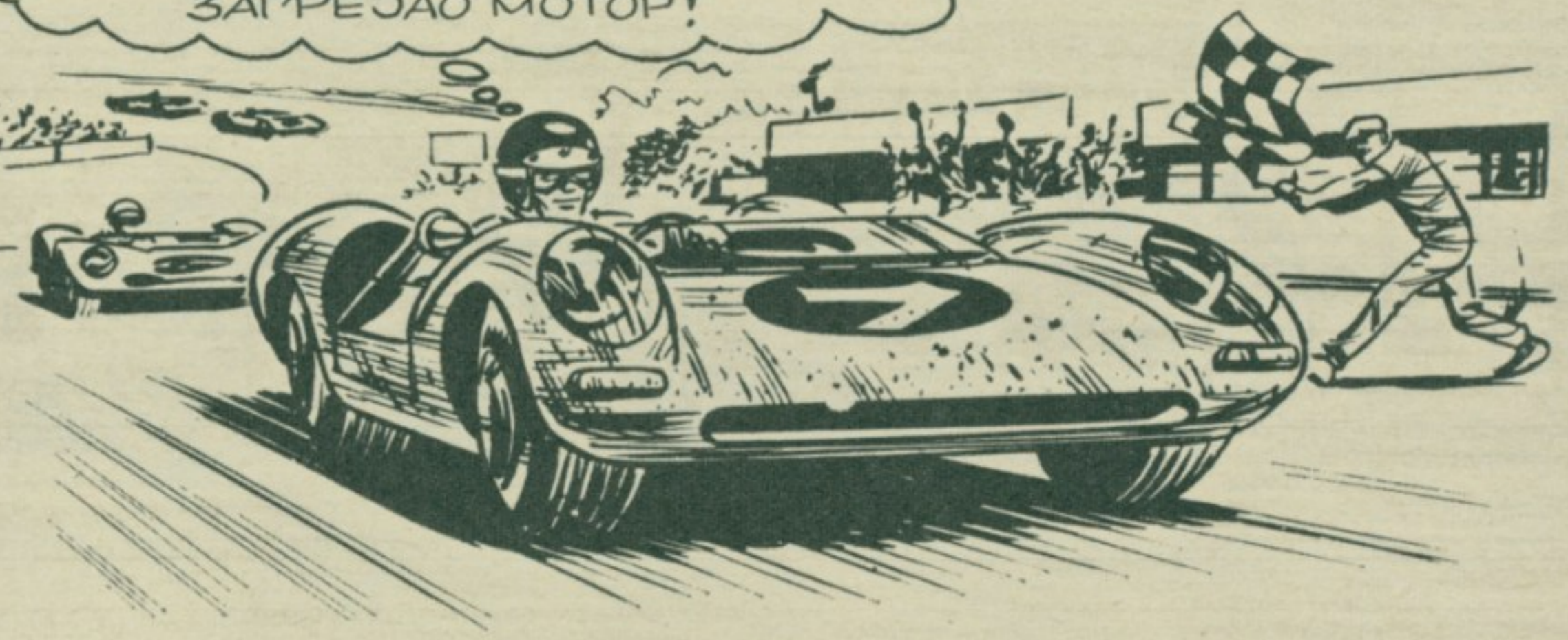
ГОТОВО!
ПОЖУРИ,СКИД!
ОСТАЛИ ВЕЋ
КРЕЋУ!

СКИД ЈЕ ИЗИ-
ШАО НА ПИСТУ
ИЗА
ОСТАЛИХ...

МОЈА ВОЖЊА ДОВДЕ
БИЛА ЈЕ ШАЛА...САД
ТРЕБА ИЗВУЋИ ИЗ
КОЛА ПОСЛЕДЊИ
АТОМ!

И ИЗВУКАО СЕ: ПРВИ ЈЕ ПРОШАО КРОЗ ЦИЈО!

АКО НИШТА ДРУГО...А ОНО САМ
ВОЗЕЊИ ОНОГ ПЉАЧКАША ДОБРО
ЗАГРЕЈАО МОТОР!

Али, ПОСЛЕ ТРКЕ...

ДО ВРАГА! ЗАБО-
РАВИО САМ НА ОВЕ МОМ-
КЕ У ПЛАВОМ!

СА ЗАДОВОЉСТВОМ ВАМ
ЈАВЉАМ ДА ЈЕ РЕВОЛВЕР НА-
ЂЕН! И... ЧЕСТИТАМО
ВАМ ПОБЕДУ!

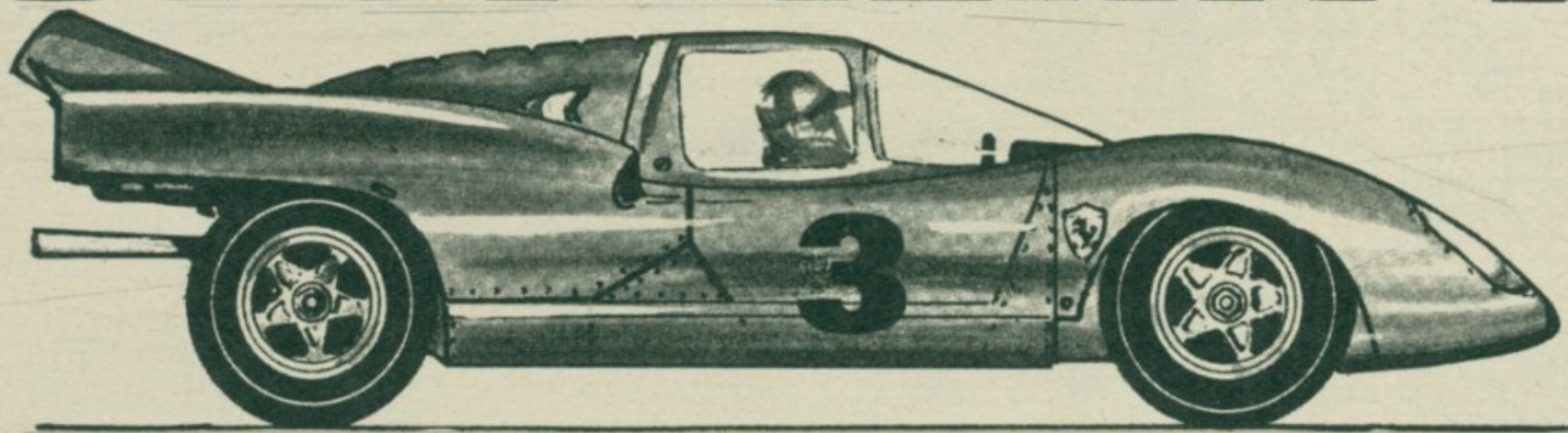
ОДЛУЧИЛИ СМО ДА
ВАС НЕ КАЗНИМО
ЗБОГ ПРЕБРЗЕ ВОЖ-
ЊЕ НА ДРУМУ...
АКО НАМ ДАТЕ
АУТОГРАМ!

ВРЛО
РАДО!

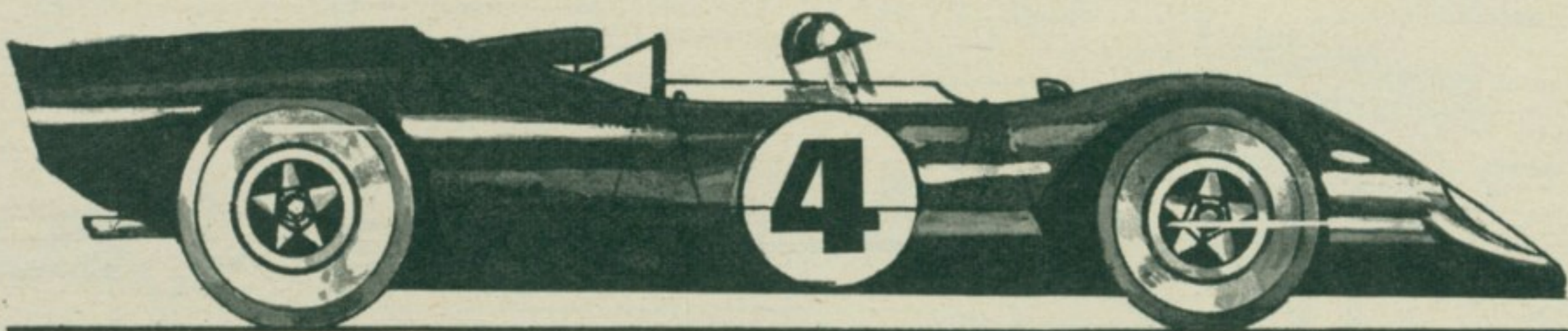
КРАЈ

ОГОРЧЕНИ ПРОТИВ

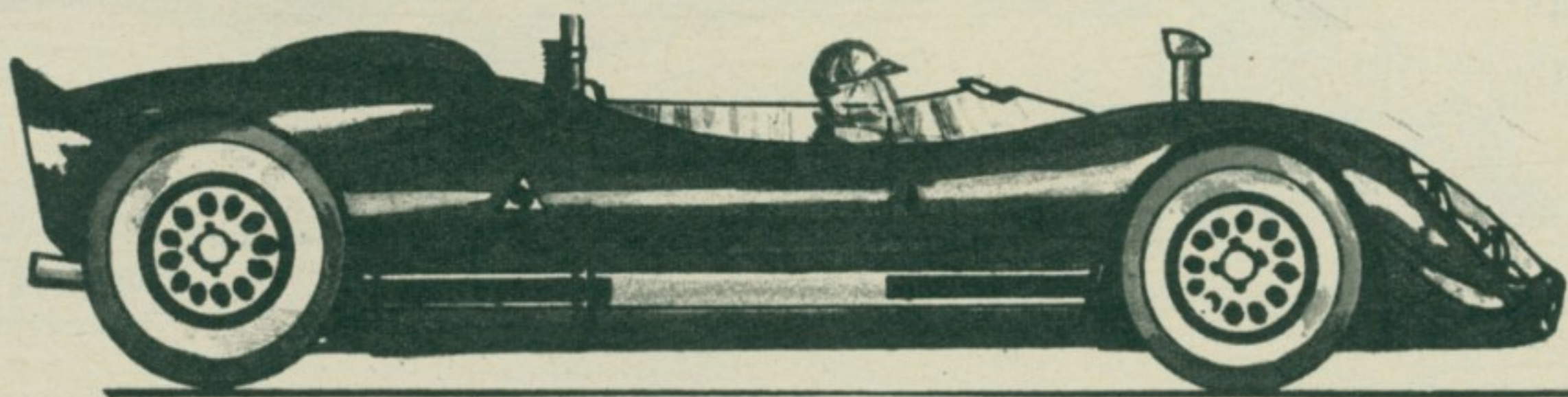
ФЕРАРИ 512 с

Мотор од 12 цилиндара на V, од 550 КС код 8500 обртаја. Брзина 340 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгаљке. Мењач са 5 брзина. Шасија са две греде на челичним цевима.

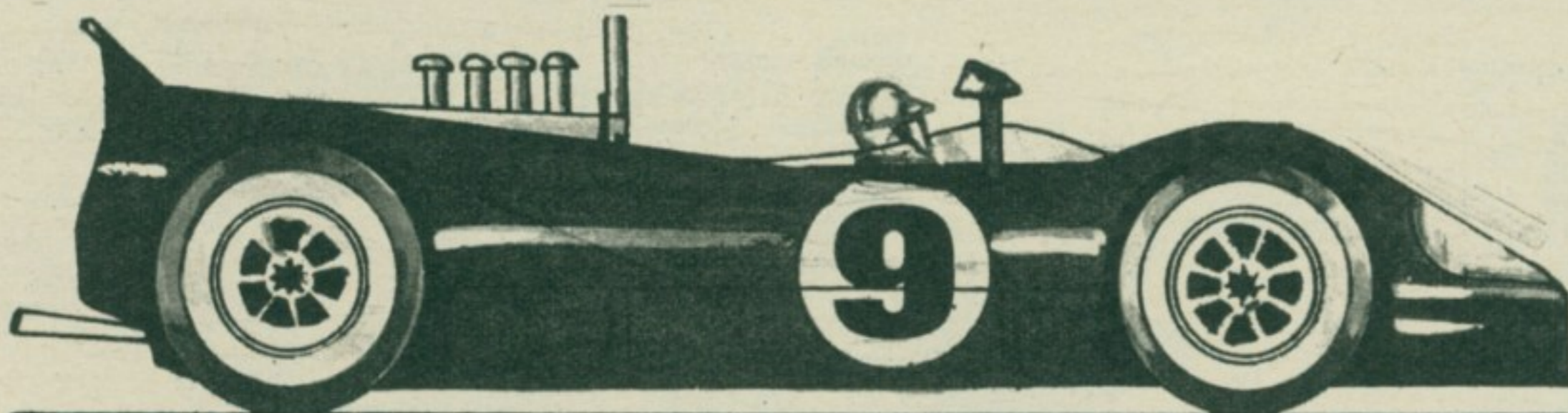
ФЕРАРИ 312 п

Мотор од 12 цилиндара на V, од 420 КС код 9800 обртаја. Брзина 330 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгаљке. Мењач са 5 брзина. Шасија са две греде на челичним цевима.

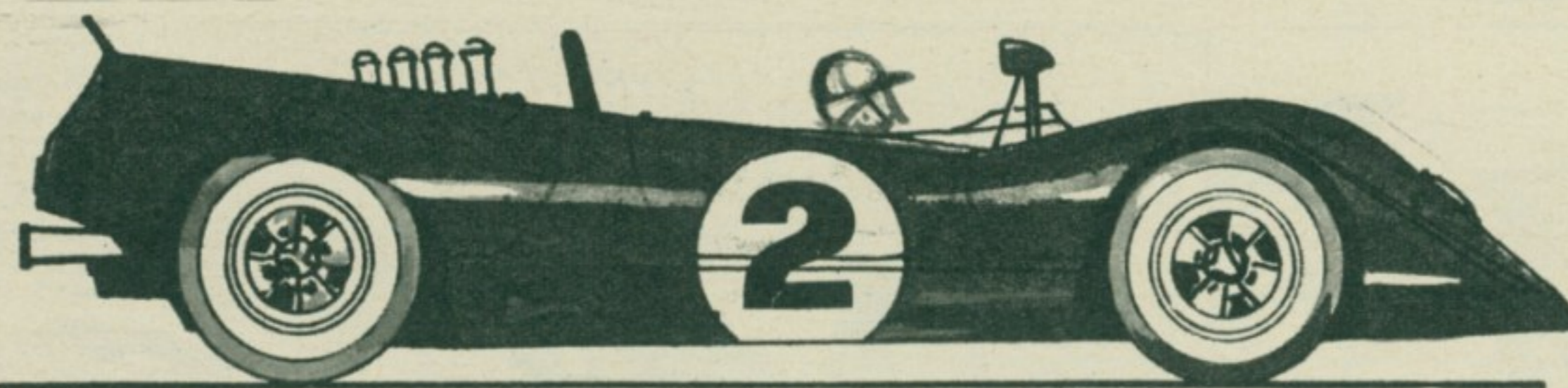
АЛФА РОМЕО 33 ТРИ ХИЉАДЕ

Мотор од 8 цилиндара на V, од 400 КС код 9400 обртаја. Брзина 320 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгаљке. Мењач са 6 брзина. Шасија ојачана елементима од легуре титана.

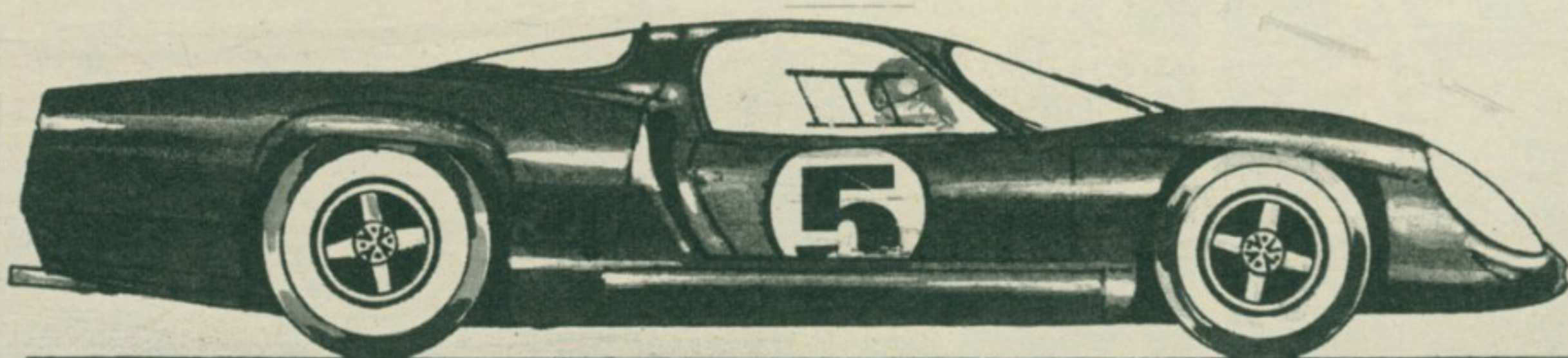
АБАРТ 3.000

Мотор од 8 цилиндара на V, од 350 КС код 8200 обртаја. Брзина 300 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу 4 карбуратора. Мењач са 5 брзина. Шасија на цевима са ојачаним носећим зонама.

СЕРЕНИСИМА 70

Мотор од 8 цилиндара на V, од 380 КС код 9000 обртаја. Брзина 320 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгаљке. Мењач са 5 брзина. Шасија од легуре алуминијума.

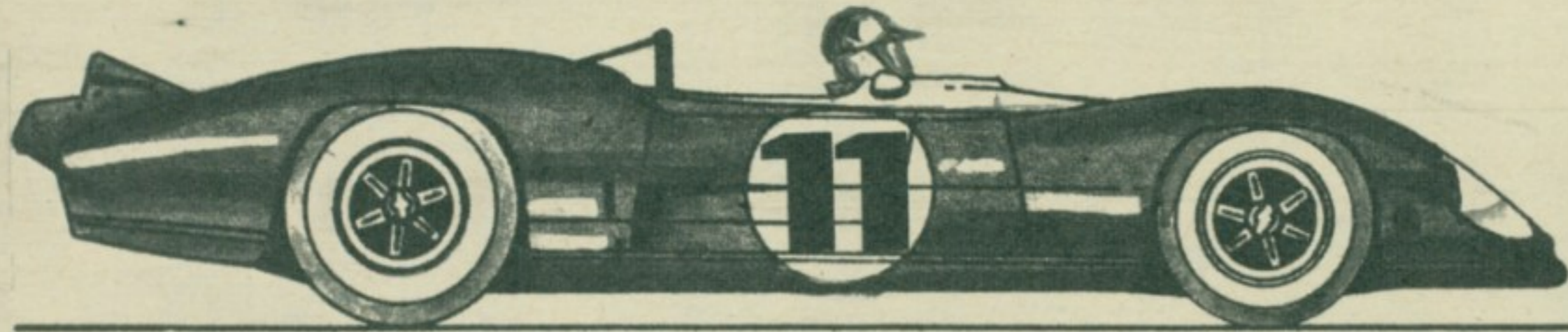

АЛПИНА А 220

Мотор Гордини од 8 цилиндара на V, од 310 КС код 8000 обртаја. Брзина 330 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу 4 карбуратора. Мењач са 5 брзина. Шасија на цевима. Диск кочнице.

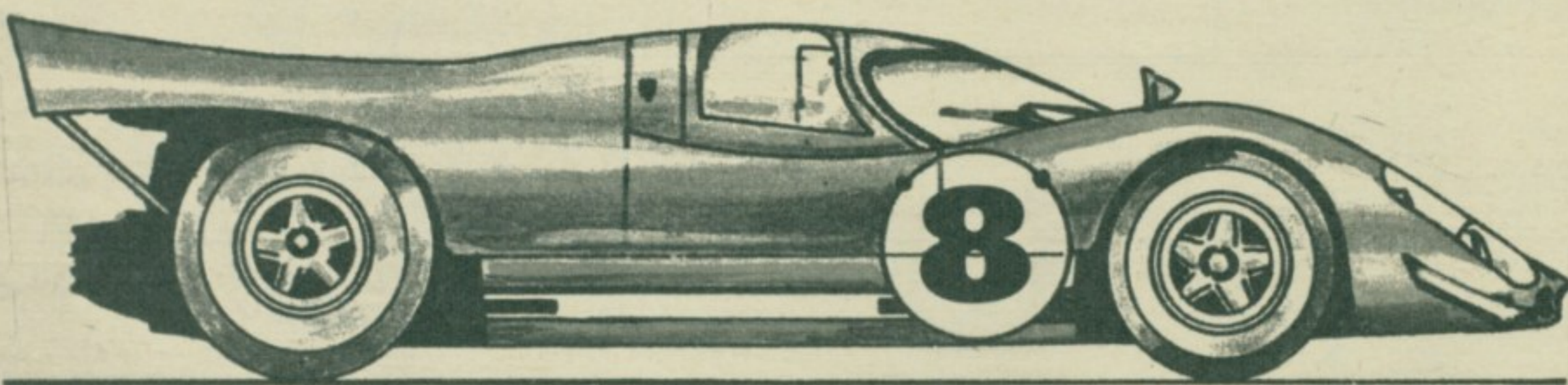
НИЦИ У 1970.

Приказујемо вам 12 прототипова, учесника светског шампионата фабрика аутомобила који се одржава на разним чувеним пистама широм света. Уз сваки модел дате су његове основне карактеристике. Неки подаци се не понављају уз сваку слику (јер важе за све моделе а то су: мотор у центру по дужини, диско кочнице и независно вешање точкова). Наравно, код каросерија може доћи до неких мањих промена.

МАТРА М 650

Мотор од 12 цилиндара на V, од 410 КС код 9000 обртаја. Брзина 330 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгачке. Мењач са 5 брзина. Шасија на цевима. Мотор у центру по дужини. Диско кочнице.

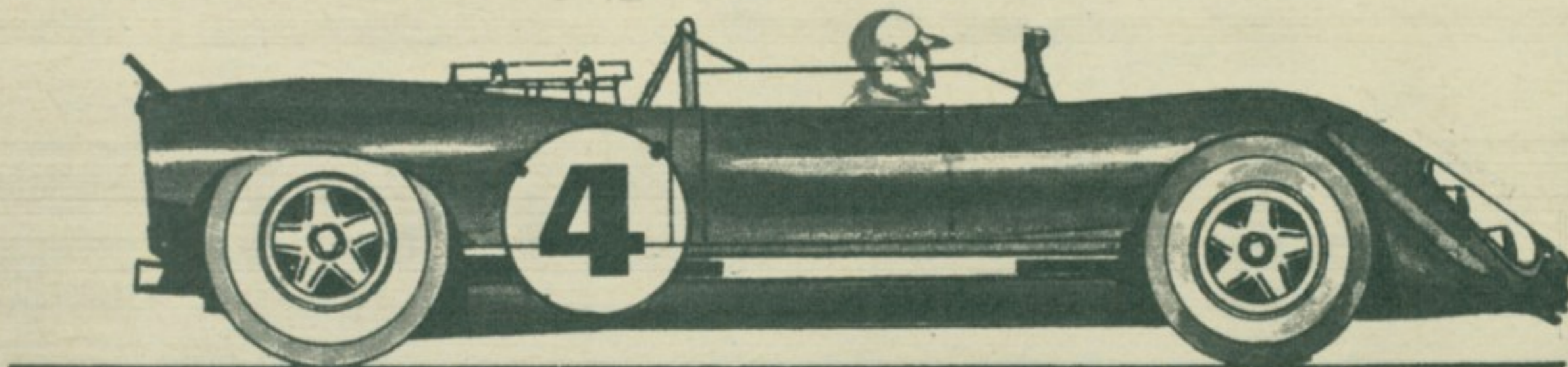
ПОРШЕ 917

Мотор од 12 цилиндара наспрамно постављених, од 560 КС код 8400 обртаја. Брзина 350 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгачке. Мењач са 5 брзина. Шасија на цевима. Независно вешање точкова.

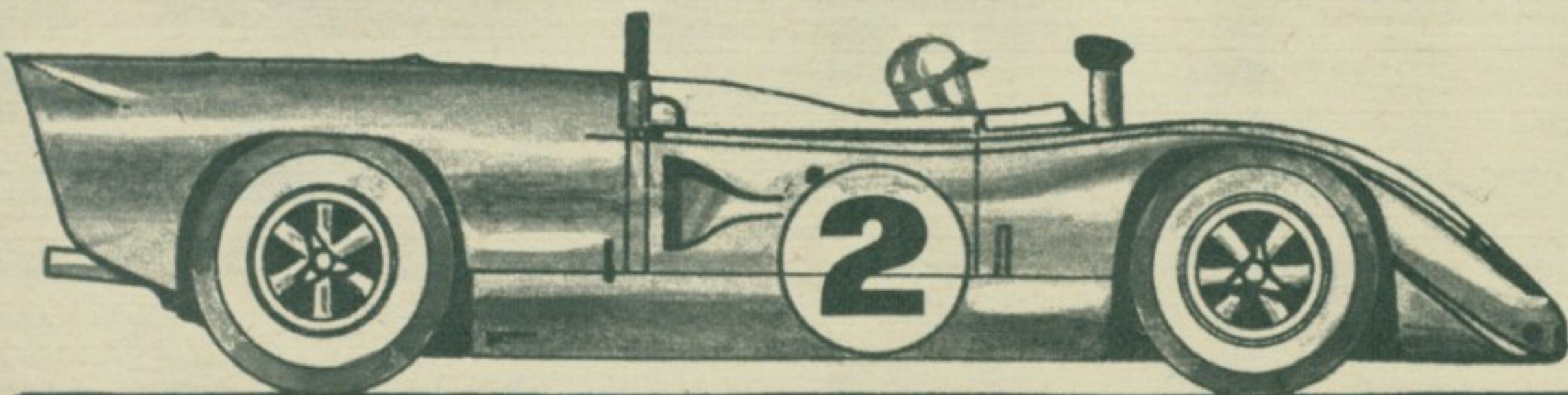
ПОРШЕ 908

Мотор од 8 цилиндара наспрамно постављених, од 350 КС код 8400 обртаја. Брзина 330 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгачке. Мењач са 5 брзина. Шасија на цевима. Мотор у центру по дужини.

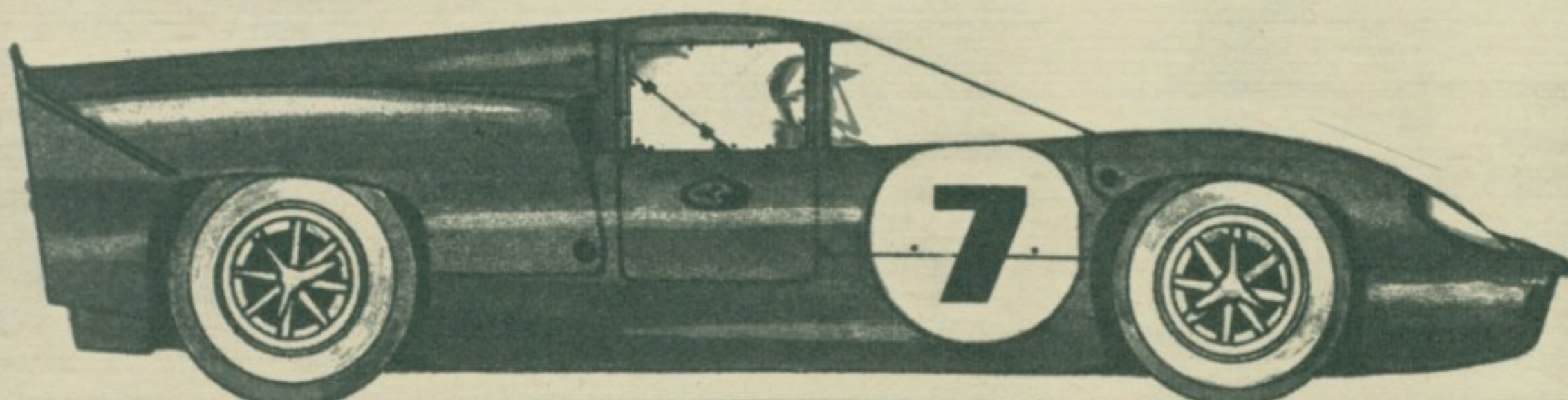
ПОРШЕ 908 СПАЈДЕР

Мотор од 8 цилиндара наспрамно постављених, од 350 КС код 8400 обртаја. Брзина 280 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгачке. Мењач са 5 брзина. Шасија на цевима. Мотор у центру по дужини.

ГУЛФ МИРАЖ

Мотор Форд Косворт од 8 цилиндара на V, од 420 КС код 9000 обртаја. Брзина 300 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу бризгачке. Мењач са 5 брзина. Алуминијумска шасија. Диско кочнице.

ЛОЛА Т 70 МК III Б

Мотор Шевролет од 8 цилиндара на V, од 430 КС код 6500 обртаја. Брзина 320 км/ч. Напајање мотора горивом помоћу 4 карбуратора или бризгачке. Мењач са 5 брзина. Диско кочнице.

МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

НУЛА

планета ужаса

Ж

ОПИСАН ОБЛИК ЖИВИХ СКЕЛЕТА НАСТАЈАО ЈЕ ХЕМИЈСКОМ РЕАКЦИЈОМ. ПОСАДА НУЛА Х ПОКУШАВА ДА РЕШИ ТАЈНУ ПЛАНЕТЕ ВЕРСПОНЕ...

ПОЛЕ, САД МОЖЕМО ОЧЕКИВАТИ ЦИТАВУ РАСУ БИЋА ОД КОСТИЈУ!

ДА...И ТО КРАЈЊЕ НЕПРИЈАТЕЉСКИХ ПРЕМА НАМА! МОРАМО ДА ЗАТВОРИМО ОВАЈ ИЗЛАЗ!

И ОВО БИЋЕ ТРЕБА ЗАУВЕК ЛИКВИДИРАТИ! АЛИ... КАКО?

КРАТЕКИ ЛОВАЊОМ ЛЕВО-ДЕСНО, СКЕЛЕТ ЈЕ ПРОМЕНИО ПРАВАЦ...

ООХ! КРЕНУО ЈЕ НА МОДУЛ!

БРЗО! СПАСАВАЈМО МОДУЛ... ДОК НИЈЕ КАСНО!

АЛИ, САБЛАСНО ОКО ИХ ЈЕ ПОСМАТРАЛО...

ГАДА... КОСТУР НАС ЈЕ ПРИМЕТНО! ПОШАО ЈЕ ЗА НАМА... БРЗО!

ЈАКИТА!

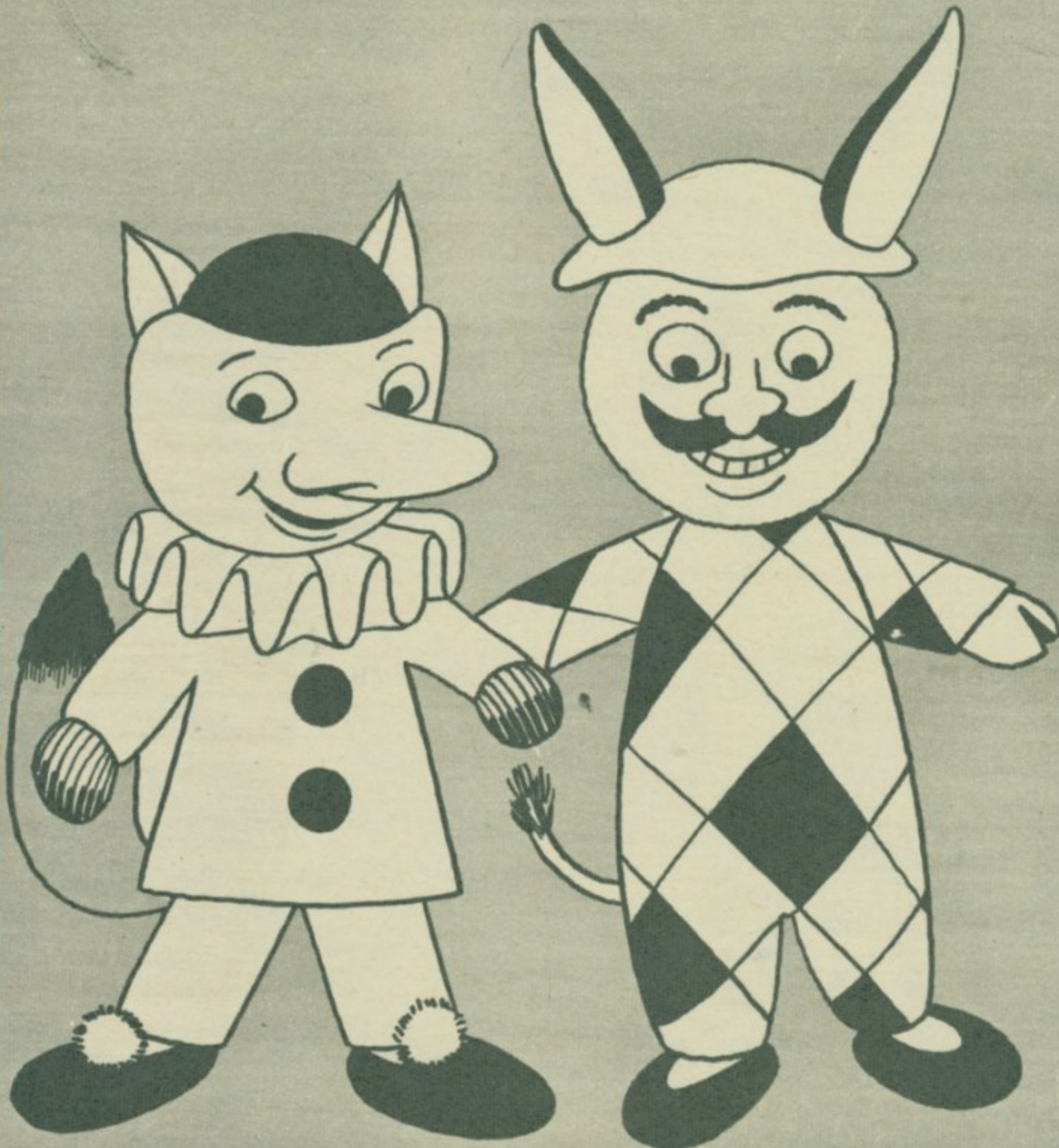
ЈАКИТА!

БРЗО У ЗАКЛОН! ИЗА СКЛОНИШТА! БРЗО!

963

ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ: БРОД У ОПАСНОСТИ!

ШУМСКИ МАСКЕН- БАЛ

Да и животиње воле да се маскирају као што воле мали ђаци доказ је овај наш цртеж. У ствари, желели смо да се мало нашалимо с нашим најмлађим читаоцима. Провери шта си научио ове године у школи. Покушај да погодиш на основу неких делова (уши, реп, итд.) ко се крије иза ових смешних прилика. Решење на страни 55.

**ЈЕСТЕ
ЛИ
ВЕЋ
ЧУЛИ
ДА...**

● сматра се да су људи још у праисторијско доба знали за игле за шивење. Наравно, у то време биле су начињене од костију животиња а „ушице“ су пробијане помоћу зашиљеног камена. Игле од ба-

кра појавиле су се у Египту око 4500. године пре наше ере. У средњем веку знали су за игле од гвожђа, само су оне биле веће од данашњих ексера. Много тања, игла од угљачаног челика — претеча данашње — појавила се око 1500. године у Шпанији.

● у Чикагу је конструисан најмањи телевизор на свету: широк је 9 а висок 6 сантиметара. При његовом монтирању употребљено је 43 транзисто-

ра и диода. По својим особинама овај телевизор не заостаје иза ручног телевизора. Напаја се струјом из четири батерије.

● најпознатији зоолошки врт у старом Риму имао је цар Август, рођен 63. године пре наше ере. У његовој менаџерији налазило се 3.500 животиња!

ЦИПЕЛЕ Astra

ДЕВОЈАЧКА
ЦИПЕЛА
Astra

И ОДОШЕ ВАСНОЦИ СА АСТРЕ! БИЛО ЈЕ УЗ-БУДЉИВО И ЗАБАВНО. ШТА ВИ МИСЛИТЕ, А?

ДРАГИ ЧИТАОЦИ! НЕ МОЖЕТЕ ЗА ЦИПЕЛЕ Astra ДОБИТИ РУЧНИ ТЕЛЕВИЗОР КАО ЈА. АЛИ МОЖЕТЕ ДОБИТИ ЈЕДАН ОД 10 ПАРИ **Astrinik** ЦИПЕЛА АКО УЧЕСТВУЈЕТЕ У НАШЕМ НАГРАДНОМ КОНКУРСУ.

ОДГОВОРИ НА ДОПИСНИЦИ ЗАБАВНИКУ:
(БЕОГРАД, МАКЕДОНСКА 29.)

У КОМЕ СЕ НАШЕМ ГРАДУ НАЛАЗИ ФАБРИКА ЦИПЕЛА **Astra**? НАПИШИ СВОЈУ АДРЕСУ И БРОЈ ЦИПЕЛА КОЈИ НОСИШ.

ОВО ЈЕ **Astrina** ЦИПЕЛА. ЗАЛЕПИ ЈЕ НА ДОПИСНИЦУ УМЕСТО КУПОНА.

МЕЂУ УЧЕСНИЦИМА КОНКУРСА НА СРЕ-ЊУ НЕ СЕ ПОБУЂА ДОБИТИЦИ 10 ПАРИ **Astrinik** ЦИПЕЛА

КРАЈ

ЈЕДНА ОД ТИХ МУВА ЈЕ МИНИЈАТУРНА ТВ-КАМЕРА...

ШАКЕ СЕДМИЦЕ: ПОТЕРА ЗА АБ-НЕРОМ!

ВЕЛИКИ СТРАХ

ИЗГУБЉЕНИ МРТВАЦ

Шред други светски рат живео сам у Штипу. У то време бавио сам се трговином. Једном сам се тако спремао да одем у Кавадар на пијаци, па сам рекао жени да ме пробуди пре сванућа, у 3 часа. Међутим, она ме је грешком дигла из постеље пре поноћи. Упрегао сам коња и пошао. Мирна летња ноћ без месечине. После неког времена стигох у клисуру испред Штипског Новог Села. Пут је ту с једне стране омеђен високим стенама, а с друге тече Брегалница. Пошто је било веома мрачно сјахао сам и водио коња

за узду. Изненада се саплетох на ноге неког човека и падох лицем на његове руке. Толико сам се уплашио да ми се коса дигла на глави. Од силног страха нисам знао шта да радим, али га ипак запитах:

— Ко си ти? Шта радиш овде?

Одговора није било. Тада се нагох над њим и видех да је мртав! Избезумљен од страха брзо сам потерао коња. Нисам превалио ни стотину корака кад, наједном, упадох ногама у мртвачки сандук! Потерах коња што сам брже могао. Једино што сам могао да помислим било је да су можда неког откопали са гробља које се налазило у близини.

После извесног времена сав задихан стигох до чесме где сам, иначе, редовно појио коња. Али, овог пута од силног страха и жеље да се

што више удаљим од оног ужасног места, продужио сам даље. Наједном видим долази ми у сусрет један аутомобил.

— Да ниси на путу видео мртвачки сандук и мртваца? — запита ме возач.

— Море, не само да сам видео него замало и сам нисам од страха умро! — одговорих му ја, а он ми на то рече:

— Преносили смо једног

мртваца из Скопља за Радовиш где је требало да буде сахрањени, али нам се уз пут покидала ужад па је испро!

Ово ми је испричао мој деда Арсен Поповски.

Милорад Кимевски,
„Перо Шварц“ — 17,
Куманово

ДВА ЛЕПА МЛАДИЋА

Било је то 1957. године. Живела сам на селу. Једног лепог летњег дана чувала сам краве са рођакама, другарицама и друговима на једној пољани. Негде пред подне наишла су два младића, један од њих је био брат моје рођаке, звао се Добривоје, био је висок и леп, а други Милан исто кршан и леп младић. Добривоје је дошао да замени своју старију сестру, али она се око нечега посвађала са њим. Чула сам само да му је у једном тренутку рекла: „ОСТАВИ ТО“. У тај мах је моја крава отишла у једну башту. Појурила сам за њом да је вратим. Тек што сам стигла до кра-

ве чуло се: ТРАС! Сва уздрхтала окренух се. Имала сам шта да видим. Добривоје је лежао мртав, док се Милан последњим трзајима борио за живот. Био је тешко повређен а прсти леве руке били су откиннути. Крв је шикљала на све стране. Видела сам како је рањену руку принео устима а затим је издахнуо. Обојица су погинули од бомбе коју су негде нашли.

Сва деца која су се налазила око њих била су рањена, Добривојева сестра такође. Сва сам дрхтала. Била сам изгубљена од страха. Нисам веровала својим рањеним очима. На све стране чуо се јавк мојих другарица и другова, док су Милан

— КО СИ ТИ? ШТА РАДИШ ОВДЕ? — ЗАПИТАХ, АЛИ ОДГОВОРА НИЈЕ БИЛО.

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

СПАСАО НАС КОФЕР

Хонорар 70 ст. дин.

НА СВЕ СТРАНЕ ЧУО СЕ ЈАУК МОЈИХ ДРУГОВА ДОК СУ МИЛАН И ДОБРИВОЈЕ ЛЕЖАЛИ НЕПОМИЧНИ.

и Добривоје лежали непомично.

Потрчала сам кући да јавим за несрећу, али од села су већ кренули људи забринути експлозијом.

Заувек ћу памтити тај страхан догађај, своје ра-

њене другове и нестале младиће. Ја сам им дала своју реч, још онда док су лежали мртви, да их нећу никада заборавити.

Десанка Станковић,
техничар
Војводе Вука 8а, Ниш

Било је 26. јули 1963. године. То јутро било је у Скопљу као и свако друго. Људи су журили на посао са првим зрацима сунца. Мене су родитељи пробудили рано јер је тог јутра требало да пођемо на летовање у Стругу. Спремили смо се доста на брзину и пошли.

Док је отац носећи ствари излазио из стана, кофер се отворио и све ствари испале из њега. Родитељи су се мало свађали око тога. Покуписмо опет ствари у кофер и поћосмо журно према железничкој станици. Погледао сам велики сат дома ЈНА било је тачно 5,15. Отац и мати ишли су испред мене. Одједном осетих како земља почиње да се тресе. Око мене све се рушило, дигла се велика прашина. Почео сам да тражим родитеље који су ме довикивали. Најзад сам их плачући једва нашао. Отац ме је узео испред себе и штитио од свега што је падало на нас.

Милиционер који је био у близини викао је:
— Бежите, људи, бацају атомске бомбе.

САМО ШТО СМО ИЗАШЛИ ИЗ СТАНА, ПРЕПУН КОФЕР СЕ ОТВОРИО А СТВАРИ РАЗЛЕТЕЛЕ НА СВЕ СТРАНЕ.

Све се рушило као да је од карата. Најзад је земљотрес престао. Жена која је била у близини викала је: „Помозите људи, син ми је под рушевинама!“ Али, којој је тада могао помоћи. То је био земљотрес.

Погледао сам железничку станицу: била је срушена, само је велики сат стајао на једном преосталом зиду, с

казалкама на 5,17. Били смо од станице једва стотинак метара и да нас није кофер задржао ушли бисмо у зграду станице и погинули у њој заједно са 300 људи.

Кофер и данас чувамо за успомену.

Предраг Крстевски
Ул. 174 бр. 186
Насеље „Борче Петров II“
Скопље

НАД ПОНОРОМ

Ш

Хонорар 80 ст. дин.

ре три године заједно са дечацима и девојчицама из моје улице пошла сам у брање купина. Са мном је кренула и моја сестра Нермина, дебељушкасто петогодишње дете које смо повели због тога што је увек успевала да развесели друштво својим наивним питањима и незграпним покретима.

Кад је сунце зашло и кад су лончићи били пуни, одлучили смо да се вратимо кући. Спустили смо се према прузи изнад игралишта „Железничара“. Дечаци су тада угледали своје љубимце играче како тренирају и застали да их посматрају.

Ја сам продужила пругом воде и даље сестру за руку. Дошле смо до моста који је требало прећи. Баш тих дана због бојења гвоздених делова конструкције моста, даске преко којих се прелазило биле су уклоњене. Могло се прећи само између шина — с прага на праг.

Како мост није био дугачак, кренула сам опрезно прелазећи шупљине између прагова добро пазећи да не погледам доле.

Али ножице моје сестре биле су сувише кратке да би савладале тај размак и у једном тренутку, промашивши праг, она пропаде у шупљину.

Поведох се за њом. Међутим, успела сам некако да одржим равнотежу и не испустим њену руку. И док

сам стајала тако, држећи се стру која је висила над понором осетих огроман страх. Дрхтала сам док сам гледала поток у дубини. Из њега је вирило оштро камење, а између мојих ногу било је Нермино лице обли-

вено крупним сузама. Зачудо, није се мицала, као да је знала да би тако још више отежала мој положај.

Била сам сувише слаба да бих је извукла на мост, а њена рука је све више клизила из моје. Нисам се усу-

Хонорар 70 ст. дин.

ЊЕНЕ РУКЕ СВЕ СУ ВИШЕ КЛИЗИЛЕ ИЗ МОЈИХ, ДОЛЕ ПРЕМА ШИЉАТОМ КАМЕЊУ КОЈЕ ЈЕ ВИРИЛО ИЗ ВОДЕ.

ћивала да начиним ма какав покрет бојећи се да је не испустим. Кроз главу ми је пролетело хиљаду страшних мисли: „Шта ће бити ако наиђе воз?... Где су моји другови? Што не долазе?“

Рука је клизила, а мој страх је постао још већи кад сам видела како се драго сестрино лице спушта све ниже.

Поглед ми се већ маглио од суза, а рука је једва стезала сестрину, кад зачух гласове. Моји другови су долазили.

Викнула сам. Одмах су притрчали. Крупни Јуса је извукао Нермину, а плавокоси Дино је помогао мени да пређем мост.

Кад сам га прешла ноге су ми се одсекле. Срушила сам се у траву и плакала дуго...

Јасмина Ковачевић,
ученица, Озренска 10,
Сарајево

У ТОМ ТРЕНУТКУ ОДНЕКЛЕ СЕ СТВОРИО НАШ МАЧАК И КРЕНУО ПРЕМА ЗМИЈИ ФРКЉУЋИ.

МАЧАК МАРКО

То се догодило тачно пре 39 година. Била сам тад са свим мала.

Мама је отишла на пијаци, а отац је остао код куће да ме чува. Када се мама вратила, позвала је тату да јој помогне да унесу шљиве које је купила за пекмез. Када су кренули према кући, мама је одједном вриснула, а тата је стао као укочен. Пошто је субота пијачни дан, било је доста народа на улици, па су сви потрчали да виде шта се десило. Ја сам била допузала до кућног прага, а мени у сусрет је ишла једна змија. Пружиле сам руку да је дохватим. Наишао је један жандарм и скинуо пушку са рамена, атео је да пуца на змију, али је неко довикнуо да је лакше убити секиром. Један комшија је кренуо секиром према мени и змији.

У том тренутку однекле

се створио наш мачак Марко и пошао према змији. Фрктао је на змију и она се тада окренула према њему. Марко је ишао уназад и змија је тада мене напустила. Ушла је за Марком у двориште и тамо је настала.

Када су Немци улазили у наш град, Марко је нестало. Ја сам хтела да га тражим али мама ми је забранила да изађем напоље јер су дошли страни људи. Моја браћа су нашли Марка на крову једне пекаре. Угинуо је. Како, не знамо. Закопали смо нашег Марка и ја сам плакала.

Сада сам жена, удата и имам двоје деце. Имам и сада мачку, али никада неће бити као онај мој Марко. Можда ће се неки читалац сетити овога догађаја о змији и моме Марку. То се све десило у Косовској Митровици где сам и рођена.

Радмила Чолић,
домаћица, Војвођанска 20,
Нови Сад

БДЕЊЕ У КАПЕЛИ ДОБИЛО ЈЕ НЕОЧЕКИВАН ОБРТ...

НЕМА ПОТРЕБЕ ДА ЧЕКАМО ПЛАВУШУ, ЏОНИ! ОДАВДЕ НЕЋЕШ ЖИВ ИЗИЋИ!

ЗАР ТИ, СЕПЕ?

ТАК!

ДА, ЈА! ТО СИ НАЈМАЊЕ ОЧЕКИВАО?!

ЏОНИ ЈЕ БИО ПОТПУНО ЗБУЊЕН...

ТИ... МОЈ НАЈБОЉИ ДРУГАР? НИ САЊАО НИСАМ...

ЗАИСТА? МИСЛИО СИ ДА ЋЕШ МЕ ПРЕВАРИТИ... А ОВАМО ЧИТАВО ВРЕМЕ НАМЕРАВАШ ДА МЕ УБИЈЕШ!

ЗАТО... БОЉЕ ДА МРТАВ БУДЕШ ТИ НЕГО ЈА!

АЛИ, ЏОНИЈУ НИЈЕ ТРЕБАЛО ДУГО ДА СЕ ПРИБЕРЕ...

НИШТА НЕ РАЗУМЕМ... АЛ' У ОВОЈ СЛУЖБИ ЧОВЕК МОРА ДА РАЧУНА СА НЕПРЕДВИЂЕНИМ ОБРТИМА!

СНЕП ЈЕ КРЕНУО ПРЕМА ЏОНИЈУ РЕШЕН ДА ГА УБИЈЕ...

НЕ ОЧЕКУЈЕШ ВАЈДА ДА СЕ НЕЋУ БРАНИТИ!

УРАЗУМИ СЕ, ПРИЈАТЕЉУ! ШТА ТИ ЈЕ?

НИШТА... САМО ХОЋУ ДА ТЕ УБИЈЕМ!

СВЕТ СМАТРА ДА СИ ТИ У ОВОМ КОВЧЕГУ! НЕ ТРЕБА ДА ИХ РАЗОЦАРАМО!

АХ... НЕ МОГУ ДА СЕ ОСЛОБОДИМ... ИМА ШАНГУ... КАО КАКАВ МАНИЈАК!

Цунами су океански таласи огромних размера и велике висине: од 15 до 30 метара. Проузрокују их катастрофални земљотреси или вулканске ерупције. Поремећаји на морском дну у близини жаришта потреса преносе се до површине где изазивају таласе. Цунами се крећу великом брзином, од 400 до 800 километара на час, и то целом ширином океана, наносећи огромну материјалну штету и односећи многе жртве. После земљотреса који је 3. марта 1939. године задесио Јапан, појавио се цунами висок 25 метара који се у дужини од 150 километара сручио на обални појас острва Хондо. У тој несрећи било је уништено 10.000 кућа а 27.000 људи изгубило је живот.

Пробудио ме је глас моје собне другарице Хелен Кингсид:

— Марсусе, Марсусе, хоћеш ли да видиш велики океански талас. Дођи брзо, брзо!

Журно сам обукла кућни огртач и истрчала пред нашу кућу на обали. За мном су журиле и Доти Дрејк и Феј Џонсон, обе као и ми младе учитељице које су заједно с нама прошле јесени дошле у Лаупахоехое, туристичко насеље на североисточној обали Хаваја.

Стигле смо у право време да посматрамо ову игру природе. Море се повукло нагло и бешумно, остављајући иза себе оголено морско дно које је иначе увек покривено водом. Било је то као да је океан једним јединим дубоким уздицајем усркнуо у себе пуна уста воде. А тада је океан почео, без таласања и тутњава, потпуно безгласно, да се враћа. Већ је прешао преко линије која означава највиши водостај, онда као да је неколико секунди застао, а затим се полако повукао.

То је, значи, тај чувени талас, цунами, помислила сам. Уто је наишао још један талас, али мањи од првог и ми смо биле мало разочаране.

Хелен се окренула према кући и казала:

— Представа је свршена!

— Штета што није дошао један заиста огроман! — одговорила сам јој.

Трећи талас

Доти и Хелен ушле су у кућу, док смо Феј и ја још мало остале на веранди. Тада смо га обе угледале, у истом тренутку. Океан се још једном повукао, овога пута веома брзо, уз дуг, дубок јецај. Увала у којој смо се обично купале, лежала је сад потпуно сува, а лево од светионика, далеко од обале, подигао се огроман водени зид. Обузео нас је страх.

Полетеле смо у кухињу где су се налазиле Доти и Хелен. Један тренутак стаја-

ОДНЕО МЕ ЦУНАМИ!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ИМАЛЕ СМО САМО ЈЕДНУ МИСАО — ПОБЕЋИ НА ОБЛИЖЊЕ БРДО! АЛИ, ТАДА СЕ МОРЕ С ТУТЊАВОМ СРУЧИЛО НА НАШУ КУЋУ

ле смо неодлучно, све четири са истом мишљу у глави: да ли да претрчимо десетак метара да би се успеле на оближње брдо.

Тада се море с тутњавом сручило. Чула сам ломљаву прозорских окана и крчкање балвана у зидовима. Док се кућа нагињала, прибиле смо се уз довратак, а Хелен је казала:

— Кућа се руши!

У следећем тренутку све четири смо се нашле у води. Хелен је покушавала да одржи главу изнад површине, али је потонула пред мојим очима. Зграбила сам је испод пазуха, али узалуд, струја ју је отргла од мене. Од куће је остао само кров који се вртео у круг. Феј и ја смо успеле да се испењемо на само слеме које се закачило за једну стenu. На другом крају крова појавила се Дотина глава. Рукама је стезала ивицу крова очигу укочених од ужаса. Кренула сам пузећи према њој — тада су се њене руке опустиле и она је потонула!

— Тако ћемо и ми! — рекла је Феј.

— Морамо покушати да стигнемо до обале, вода се повлачи! — довикнула сам јој. Склизнуле смо с крова у

воду дубоку до колена. Држале смо се за руке и тетурале према обали која више није била тако далеко.

— Успећемо, успећемо! — понављала сам.

У сусрећ смрти

Тада се на нас сручио нов талас. Отргао ме је од Феј и бадио на стење. Поверовала сам да су ми се све кости поломиле. Чекала сам крај.

Тада сам спазила кроз водену таму блед млаз светлости. Нисам могла више да издржим, плућа су хтела да ми прсну. Удахнула сам дубоко и у мене је уместо воде продро ваздух. Догодило се чудо: налазила сам се на површини! Сваки део тела је болео, али сам могла да покрећем и руке и ноге. Само сам од притиска привремено оглувела. Иако се око мене море пенило и шумело, ја га нисам чула.

Покушала сам да пливам и тако сам dospela иза једног гребена где је вода била нешто мирнија. Колико

ћу још дуго моћи да се одржавам на површини? Тада се о мене очешала једна зелено обојена даска. Успела сам се на њу, усправила колико су ми то снаге дозволиле и повикала: „Упомоћ!“ Значи, слух ми се повратио. Само сам се уплашила од јачине свог крика. Верујем да сам хиљаду пута пала у воду и поново се попела на даску.

Тада сам изнад себе чула авион. Клекла сам на даску и замахала рукама, али сам главачке пала у воду.

Жући чамац

Одавно сам већ изгубила из вида Лаупахоехое и већ сам могла да распознам фабрику шећера у Окали и радничко насеље. Поново сам почела да зовем у помоћ. Али, већ се смркавало и људи су били у кућама док је мене саму и полусмрзнуту, океан носио према смрти.

Онда се поново појавио авион, овога пута толико ниско да сам могла да видим пилота. Махала сам рукама као помахнитала, поново се наша у води, поново се с муком испела на даску. Али вредело је — пилот ме је видео!

Авион је описао широк круг, вратио се и бадио некакав пакет. Допливала сам до жуте бале, на којој је крупним црним словима писало: „Да би се надувао, отворити ручицу и повући“. Као неком чаролијом, гумени чамац за спасавање зањихао се на води. Попела сам се у њега и опружила. Из њега не могу да испаднем, не морам више напором да одржавам равнотежу!

У чамацу, који је касније са обале дошао по мене налазила су се још два спасена дечака. На обали нас је сачекала гомила погрожених људи. Они су чекали Доти, Хелен и Феј, чекали су и осталих 169 унесрећених који се никада више ни су вратили.

Марсусе Фернандез

— УПОМОЋ! УПОМОЋ! — ПОВИКАЛА САМ ШТО САМ ГЛАСНИЈЕ МОГЛА И ЗАМАХАЛА РУКАМА, АЛИ ПИЛОТ МЕ НИЈЕ ПРИМЕТИО.

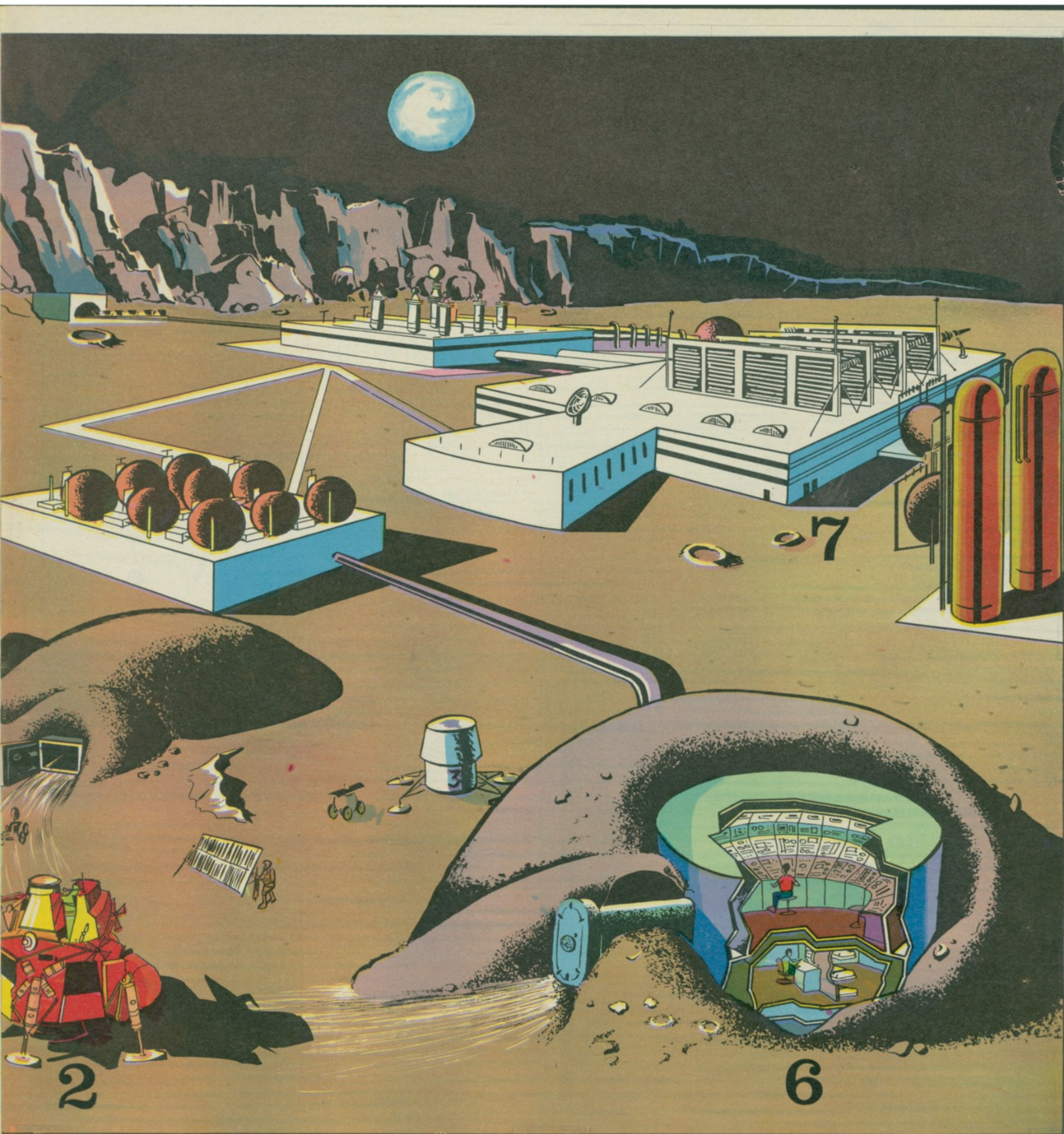

ЖИВОТ НА МЕСЕЦУ

Научници предвиђају да ће већ за десет година на Месецу постојати сталне људске насеобине. Ове станице које засад постоје само у плановима научника и стручњака градиће се слично као прве базе на Антарктику.

Прва фаза предвиђа изградњу базе за истраживање самог тла, а у другој и трећој фази Месечевог освајања биће успостављене сталне базе за искоришћавање евентуалног рудног блага (научници се надају и нафти).

Наравно, ниједна база неће бити одмах цела конструисана већ у

етапама јер су путовања до Месеца и навраг скупи и ризични подухвати. Најпре ће стићи једно по једно возило за кретање по Месечевом тлу. На нашем цртежу су четири типа таквих возила: 1. ће служити за превоз људи на Месецу; 2. је теретно возило које се креће без возача а служиће за превоз лакших возила и опреме; 3. може да прене-се до четири тоне терета а 4. возило је најбрже и може не само да се креће по Месечевом терену већ и лети.

Касније се предвиђа подизање већег броја база за истраживање у

којима ће привремено живети и радити научници разних специјалности. Следећи корак биће постављање полусталних база, које ће заменити једну или две истраживачке. Најзад, ако се једна таква колонија покаже одржива и потребна биће конструисана нова или ће се повећати већ постојећа, да би на крају и она била замењена трајном комплетном колонијом у којој ће се налазити системи за производњу воде и кисеоника од материјала на самом Месецу.

Одсуство атмосфере захтеваће од стручњака да зграде на Месецу бу-

ду не само стабилне већ и другачије конструисане. Зато они предлажу два система база: над земљом и под земљом. Базе на површини Месеца имаће извесну предност јер ће се лако склапати и у њима ће се лакше инсталирати разни уређаји (5). Међутим, с друге стране овакве куће пружаће слабију заштиту од зрачења и метеорита а самим тим ће и екипе које буду у њима живеће бити изложене већим опасностима. Наш цртеж број 6 приказује макету зграде укопану у Месечевом тлу. У њој треба непрекидно да борави и ради 25 до 50 научника који ће бити у сталној ве-

зи са станицом која ће кружити око Месечеве орбите. Ове базе имаће већу заштиту од зрачења и метеорита. Међутим, према мишљењу стручњака за живот на Месецу најбоље ће бити оне зграде саграђене једним делом на тлу а делом испод њега. На нашем цртежу број 7 је макета фабрике у којој ће се из Месечевих стена добијати кисеоник и водоник за потребе свакодневног живота (вода) а као гориво за кретање васионских возила (кисеоник) Тако се човек, кад је већ стигао на Месец, и поред тешких услова који владају на њему, упорно труди да га и настани.

ШТА КО ВОЗИ?

РЕШЕЊЕ КОНКУРСА

На конкурс објављен под овим насловом у Забавнику број 958 од 8. маја ове године стигло је укупно 2.466 дописница с одговорима. Међу њима је 909 читалаца одговорило тачно и тако стекло право да учествује у извлачењу награда. За оно који овог пута нису погодили дајемо решење конкурса „Шта ко вози?“.

Камион (1) вози шофер обележен словом (b); камионет за превоз робе (2) радник (e); мерцедес (3) послон човек с ташном у руди (a); мини-купер (4) девојка с кучетом (d); аутомобил (5) из двадесетих година овог века украшен цвећем припада хипику с гитаром (g); тркачки аутомобил (6) вози тркач (v); аутомобилом с приколицом (7) пошла је цела породица на излет (ж); спачеком (8) возе се младић и девојка (з); поларни аутомобил (9) употребљава истраживач на Антарктику (и); и трактором (10) управља млади тракториста (б).

Међу онима који су тачно одговорили на свих 10 питања жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена добитника следећих награда:

I НАГРАДУ, МОДЕРНУ ЖЕЛЕЗНИЧКУ СТАНИЦУ добио је **ВОЈИСЛАВ ПАНТИЋ**, Михајла Гавриловића бр. 1, Београд;

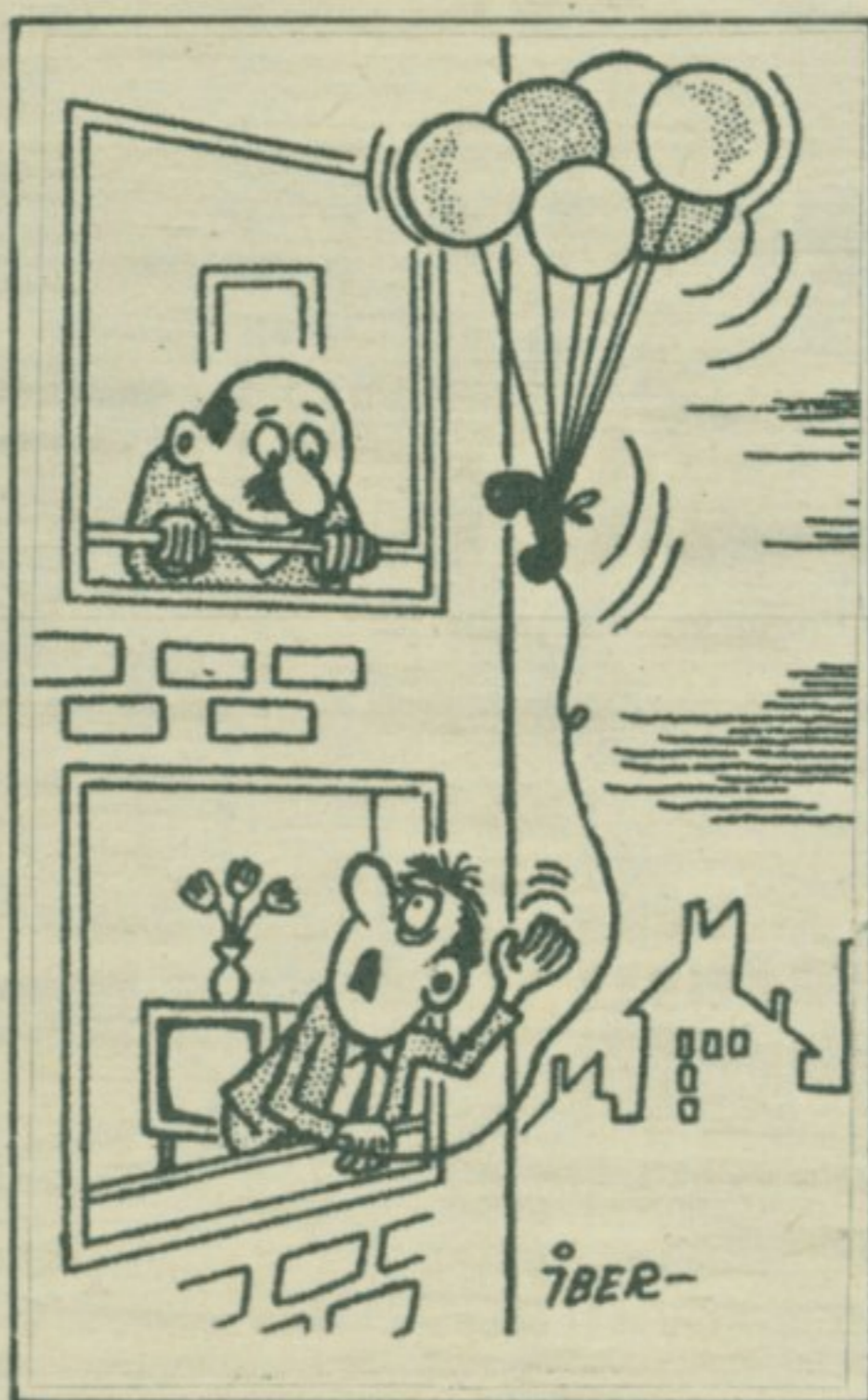
II НАГРАДУ, књигу „ВОДЕНИЦА НА ФЛОСИ“ добио је **РАДОСЛАВ ИГЊАТОВИЋ**, Карађорђева 5, Опаца.

III НАГРАДУ, склапаницу МЛИН НА ВЕТАР, добио је **ВЛАДИМИР МИТРИЋ**, Вучка Миличевића 84, Гроцка.

Остале награде 10 књига издање „МЛАДОГ ПОКОЛЕЊА“ „Чудесни свет машина“ добили су:

1. **ВЛАДАН ШТУЛИЋ**, насеље Руцка 54, з.п. Умка; 2. **ДРАГАН МИШЕВ** ул. Н. фронта 61, Скопље; 3. **ПЕРИЦА АНБЕЛИЋ**, ул. 135 бр. 244 Скопље; 4. **ЗОРАН ЈОВИЋ**, Синђелићева 21, Горњи Милановац; 5. **СТЕВАН МИЛКОВ**, Маршала Тита 63, Футог; 6. **МЕЛАНИЈА САКАЧ**, м. Пијаде 7/3, Крагујевац; 7. **АЛЕКСАНДАР МИЛОЈЕВИЋ**, ул. др Милошевића 30/5, Бор; 8. **БРАЦО СЕРДАР**, Пива Караматијевића 10, Београд; 9. **ЗДЕНКА ПЕТКОВИЋ**, Мирочка 3, II улаз, Београд и 10. **ДИЈАНА ГЛУМАЦ**, Стевана Дукчића 22, Београд.

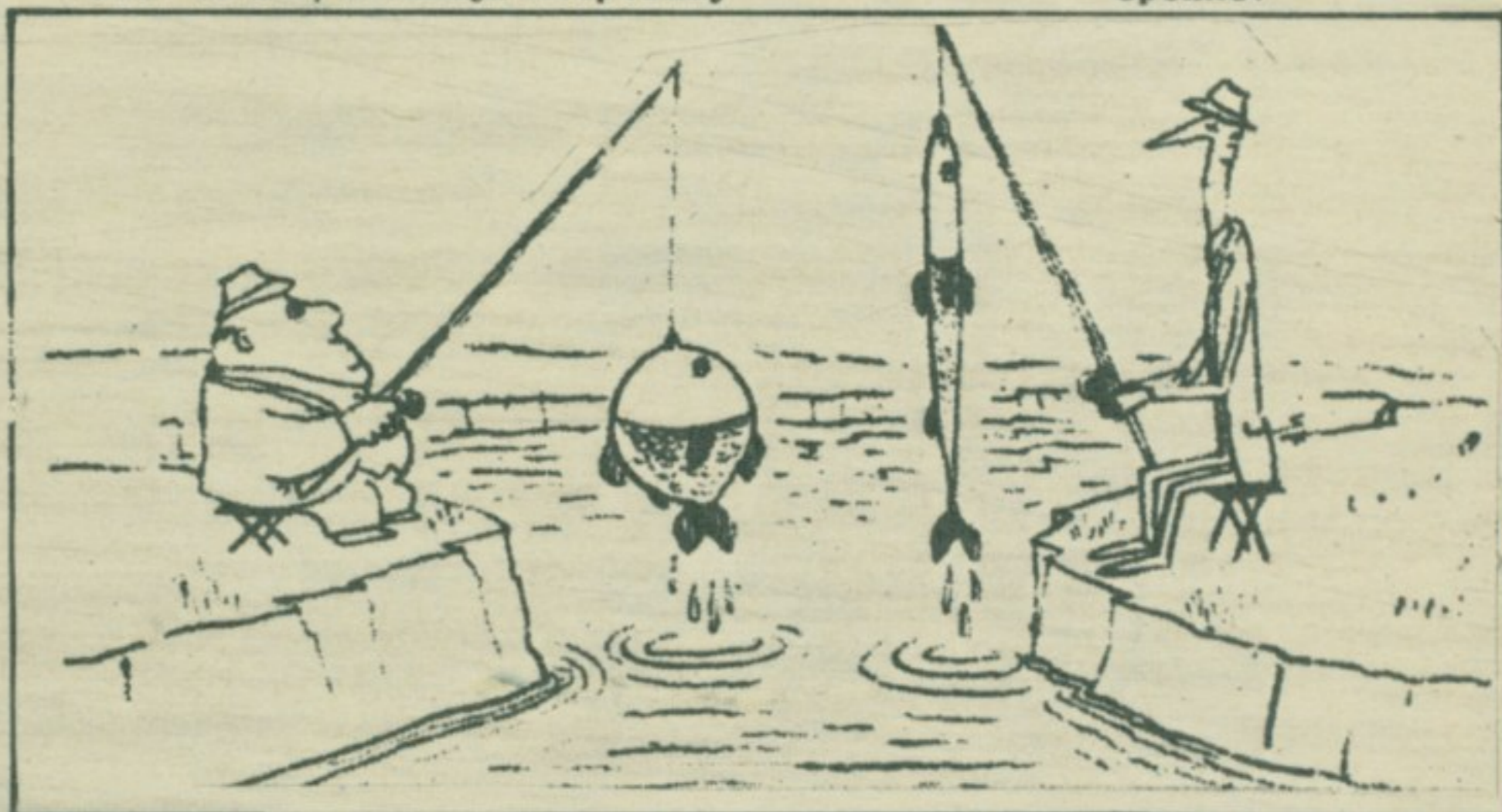
***** ХУМОР *****

— Опет за вас, комшија Петровићу!

— Срећно!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

— Па и за распуст се треба припремити...

— Хтео бих да разговарамо у четири ока...

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Лош ратар сву кривицу сваљује на мотику
(Египатска пословица)

SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД ПОЗИВА ВАС НА ВЕЛИКУ НАГРАДНУ ИГРУ!

Пошаљи одмах на СОМБОЛЕД, ПИК „Сомбор“ — Сомбор, 30 поклопаца или кесица од СОМБОЛЕДА, као што су ови означени стрелицом на горњем цртежу. Награде ће бити извучене 30. јуна.

НАГРАДЕ:

1. **ПОНИ-ЕКСПРЕС**

2. **ЧАМАЦ PVC**

3. **КОМПЛЕТАН КУРС ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА (ПЛОЧЕ)**

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

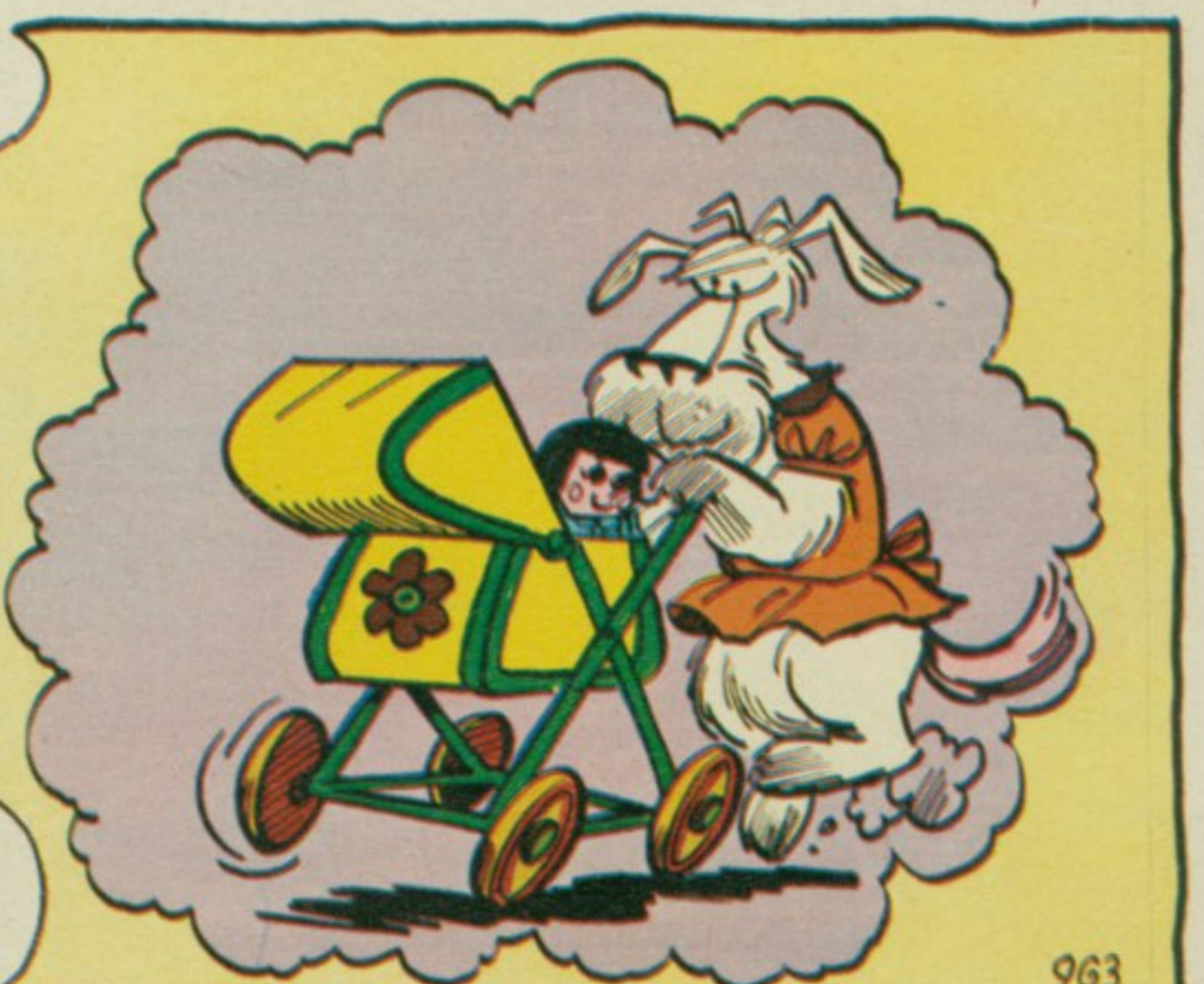
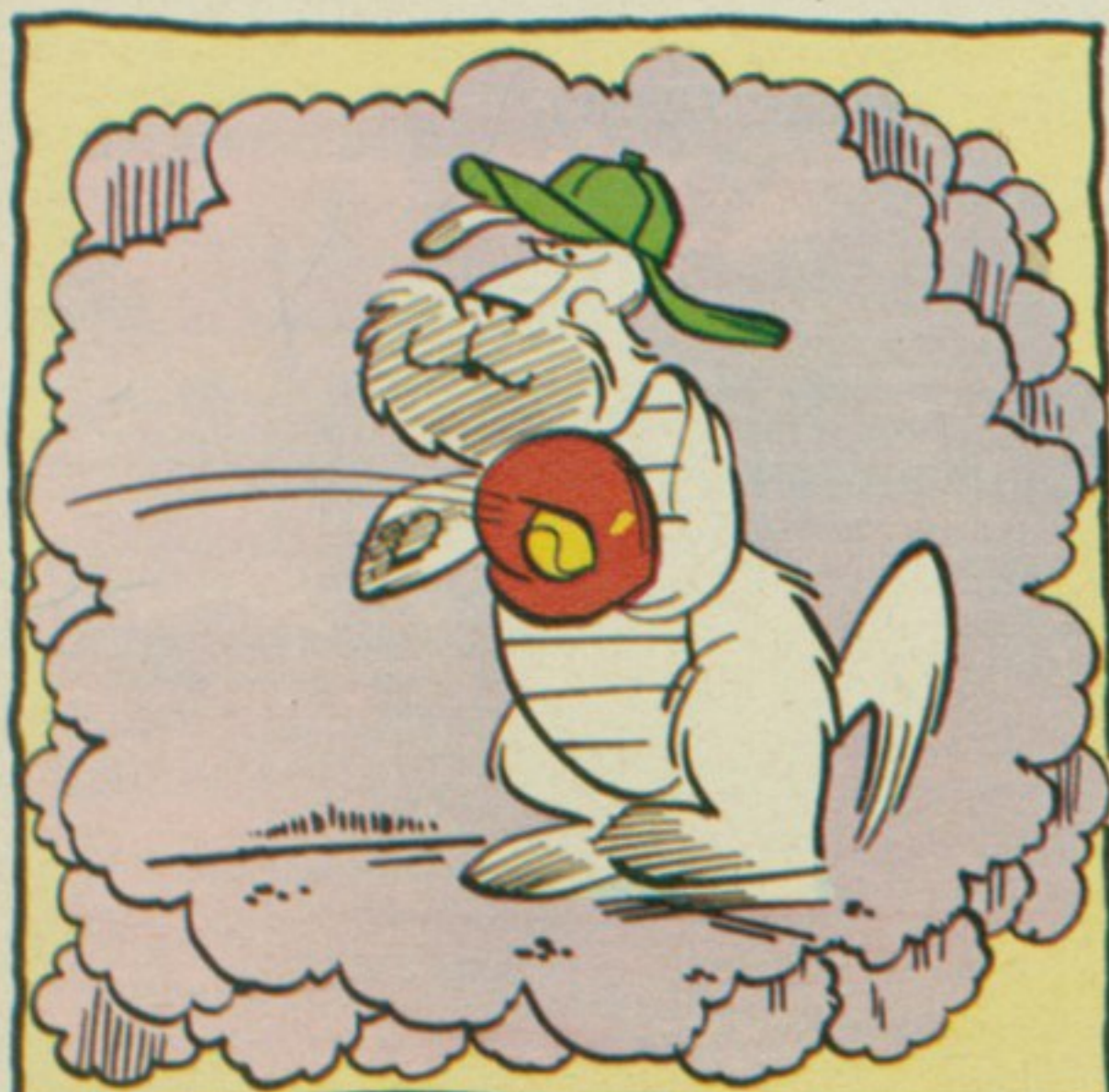
- 5 ПЛОВАДНИХ ПУШАКА ЗА РИВОЛОВ
- 10 ФОТО-АПАРАТА „КАИКОМАТ“
- 15 ФУБЛАЛА „ПИОНИР“
- 20 ЛОПТИ ЗА БОДУ
- 5 ПЛОВ. МАСКИ И ПЕРАЗА
- 10 ПРИБОРА ЗА ПЕЦАЊЕ
- 20 КОМПЛЕТА ПРИБОРА ЗА ПИСАЊЕ

Ово је само прва од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

КАПЕТАН Кејт

ТАЈАНСТВЕНА ИГРА

Пре неколико месеци празновао сам своју педесетогодишњицу. После многих здравица у којима су преувеличавали моје добре особине а ћутке прелазили преко мојих недостатака, с чашом у руци устао је шеф лабораторије за радиоелектронику Стрекозов:

— Реч за последњу здравицу уступамо најмлађем представнику наше лабораторије.

Погледи свих присутних су се због нечег окренули вратима.

Рођендански Њоклон

У тишини која је завладала јасно се чуло како неко споља гребе по њима. Затим су се она отворила и у собу је ушао робот. Сви су заплескали.

— Овај робот — продужио је Стрекозов — припада врсти аутомата који не раде по задатом програму, већ сами себи разрађују програм у складу са променом спољашњих услова. Он слободно чита наштампан текст, може самостално да саставља реченице и разуме човечји говор. Храни се из акумулатора, сам их према потреби пуни електрицитетом из градске мреже. Читаву годину, из вечери у вече, радили смо на њему да бисмо вам га поклонили за рођендан. Њега можете научити да обавља сваки посао. Поздрави се, Роби, са својим новим господаром — рекао је Стрекозов обраћајући се роботу.

Роби ми приђе и после кратке паузе изусти:

— Мени ће чинити задовољство ако будете срећни да ме примите за члана ваше породице.

То је било веома љупко казано мада се мени учинило да реченица није баш правилно састављена.

Сви су окружили Робија, свако је хтео да га што боље разгледа.

— Нећемо му, ваљда, допустити да се по стану креће тако наг — казала је моја ташта. — Неизоставно ћу му сашити капут и све што треба.

Кад сам се сутрадан пробудио, Роби је стајао крај моје постеље очекујући, очигледно, моје запевести.

— Будите добри, Роби, — рекох му — и очистите ми ципеле. Тамо су у ходнику, крај врата.

— Како се то ради? — запита он.
— Веома једноставно. У орману ћете наћи жуту маст за обућу и четке. Намажите ципеле машу и трљајте четком док се не засијају.

Роби послушно оде у ходник.

Моја ирешка

Веома ме је занимало како ће извршити први задатак. Кад сам отишао да погледам, он је баш сввршио мазање ципела џебом од кајсија који је моја жена брижљиво чувала за изванредне прилике.

— Ох, Роби, — рекох му — заборавио сам да вам објасним да се маст за ципеле налази у доњем делу ормана.

— Положај тела у простору — одговори ми он посматрајући без узбуђења како ја покушавам да обришем ципеле — одређује се трима координатама у Декартовом систему координата. Погрешка у задатку не сме да прелази размере тела.

— Правилно, Роби. Учинио сам баш ту грешку.

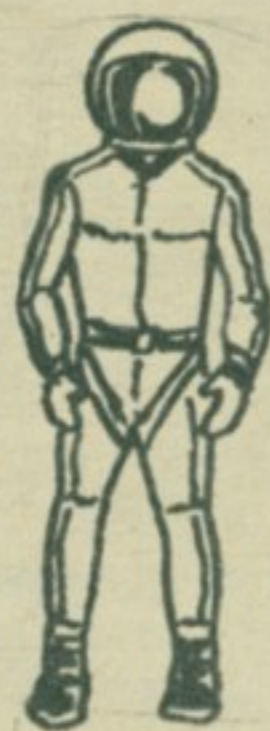
— У својству почетка координата може се изабрати било која тачка у простору, један угао ове одаје на пример.

— Све је јасно, Роби. Убудуће ћу о томе водити рачуна.

— Координате тела такође могу

УОБРАЖЕНИ РОБОТ

И. ВАРШАВСКИ

— НАПУСТИТЕ ОВАЈ СТАН — НАРЕДИО МИ ЈЕ РОБИ — УДАЉИТЕ СЕ, ИДИТЕ, ИЗИЂИТЕ, ИШЧЕЗНИТЕ. У ПРОТИВНОМ УПОТРЕБИЋУ: ФИЗИЧКУ СИЛУ, ПРИНУДУ, НАСИЉЕ, УДАРЦЕ, БАТИНЕ...

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

бити задане у јединицама за мерење угла, уз помоћ азимута и висине — настављао је да објашњава.

— Добро! Нећемо више о томе да говоримо.

— Дозвољена грешка у овом случају...

— Доста прекините сваки разговор на ову тему — закуках.

Он је стварно ућутао, али ми је

читав дан ишао за петам и покушавао да ми покретима објасни особености преласка из правоугаоног у косоугаони систем координата.

Поделише џорџу!

Да кажем истину, страховито сам се тог дана уморио.

Већ трећег дана уверио сам се да је Роби саздан више за интелектуални него за физички рад. Прозаичним стварима није се радо занимао.

Ипак му у једном морам одати признање: рачунао је просто виртуозно. Жена тврди да би његова помоћ у израчунавању домаћих трошкова била неоцењива кад не би имао страст да све израчунава тачно до хиљадитог дела копејке. Жена и ташта чврсто су уверене да Роби има изванредну математичку способност. Мени, међутим, његово знање изгледа веома површно.

Једном, кад смо пили чај, жена му рече:

— Роби, у кухињи је торта. Поделите је на три дела и донесите на сто.

— То је немогућно — рече он после краћег размишљања.

— Због чега?

— Јединица се не може поделити на три дела. Количник који се добија представља бескрајни периодични разломак који се не може израчунати са апсолутном тачношћу.

Жена ме беспомоћно погледа.

— Изгледа да је Роби у праву — умеша се ташта — ја сам о нечем сличном још раније нешто чула.

Зар вас
није сџиг?

— Роби, — покушах ја — не ради се о аритметичком дељењу јединице на три, већ о дељењу геометријске слике на три једнаке површине. Торта је округла и ако њен обим поделите на три дела и из тачака поделе повучете полупречнике, самим тим поделите торту на три једнака дела.

— Глупост! — одврати он узбуђено. — Да бих обим поделио на

— БУДИТЕ ДОБРИ, РОБИ, И ДАЈТЕ МИ РУЧАК. УМИРЕМ ОД ГЛАДИ!

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

три дела, потребно је да знам његову дужину која је у ствари производ пречника и ирационалног броја пи. Задатак се не може решити јер у крајњој линији представља једну од варијанти квадратуре круга.

— Потпуно тачно! — подржала га је ташта. — Ми смо о томе учили још у гимназији. Наш наставник математике, све смо у њега тада биле заљубљене, улазећи једном у разред...

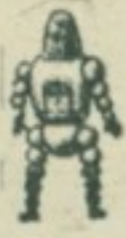
— Опростите што вас прекидам — поново се умешах. — Постоји неколико начина дељења обима на три дела и ако бисте, Роби, пошли са мном у кухињу, спреман сам да вам покажем како се то ради.

— Не могу да дозволим да ме магематици учи биће које мора да прибегне оловци и папиру да би помножило два бедна шестоцифрена броја — одговори он изазивачки.

То није издржала чак ни моја жена. Она није волела кад нека страна особа сумња у моје умне способности.

— Зар вас није стид, Роби?
— Не чујем, не чујем, не чујем — стао је он да виче на сав глас...

Само сам се ошишао!

Роби се страховито поносио својом способношћу распознавања предмета и ликова. Имао је изванредну „видну памет“ која му је омогућавала да међу стотинама узорака препозна онај који је за трен видео макар само једном.

У лето је жена отишла на одмор, ташта у госте сину а ја и Роби остали смо сами у стану.

— Што се тебе тиче, спокојна сам — казала ми је жена на расганку. — Роби ће се старати о теби. Пази, не вређај га.

Било је жарко лето и ја сам се као и увек у то време ошишао до главе. Вративши се из бербернице кући позвао сам Робија.

— Будите добри, Роби, и дајте ми ручак. Умирем од глади.

— Сва храна у овом стану, као и све ствари, припадају његовом сопственику. Ваш захтев не могу да испуним јер он представља покушај присвајања туђе имовине.

— Па ја сам сопственик овог стана!

Роби ми је пришао и пажљиво ме разгледао од главе до пете.

— Ваш лик не одговара лику сопственика стана, лику који чувам у хелијама моје памети.

— Ја сам се само ошишао, Роби, али сам остао исти као што сам био. Зар ми не познајете глас?

— Глас може да се сними и на магнетофонску траку.

— Али, постоје стотине других појединости...

— Предлажем вам да напустите овај стан — прекинуо ме је он. — Напустите, удајте се, идите, изиђите, ишчезните. У противном употребићу: физичку силу, насиље, принуду, ударце, шибу, батине.

На жалост, знао сам да кад Роби почне овако да говори, потпуно је бескорисно с њим се објашњавати.

☆☆☆

Три седмице проживео сам код једног свог пријатеља и вратио сам се кући тек кад ми је жена стигла са одмора...

Робијев карактер квари се из дана у дан. Само ме обзира према мојим друговима задржавају да га не поклоним било коме.

Поред тога, не желим да огорчим ташту. Између ње и Робија влада дубока узајамна симпатија.

МАЛО КАСНИЈЕ, НА ЈЕДНОЈ ЧИСТИНИ УСРЕД ШУМЕ...

ТУ ИМ ЈЕ НАСЕМЕ! ШТА ЛИ НАМЕРАВАЈУ СА ЗАРОБЉЕНИКОМ?

НИКО НЕ СМЕ ДА СТУПИ НА ЗЕМЉУ ОДКОРОДА А ДА НЕ НАВУЧЕ ГНЕВ БОГОВА! ЗАТО ЊЕ ИМ ОВАЈ ДРЗНИК БИТИ ПРИНЕСЕН КАО ЖРТВА!

ЗАТВОРИЛИ СУ ГА У КАВЕЗ ПОД ДРВЕТОМ! САД НИШТА НЕ МОГУ ДА УЧИНИМ И... БОЉЕ ЈЕ ДА СЕ СКЛОНИМ ДОК МЕ НИСУ ПРИМЕТИЛИ!

ОНАЈ НЕЋЕ БИТИ ЈОШ ПРИНЕСЕН НА ЖРТВУ... ТЕК ЗА ДВЕ НОКИ КАД ИЗИЂЕ ПУЧ МЕСЕЦ! А САД ЋУ ДА ПОТРАЖИМ НЕШТО ЗА ХРАНУ...

ТУНГА СЕ УДАЉИО ОД НАСЕЛА ОАК-РОСА. АЛИ, НЕПРИЈАТЕЉА ЈЕ БИЛО ЈОШ ПО ШУМИ...

963

ПОДСЕТНИК

Машинска пушка на воду (увоз из Италије — пластика) 26,5 x 13,5 см обрадоваће сваког дечака. Може се наручити поузешем: „ПУТНИК“, сектор за робни промет, Нушићева 4/III или купити у продавници „Путника“ Таковска 16, Београд. Цена је 8 нд.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЏО КОКЕР

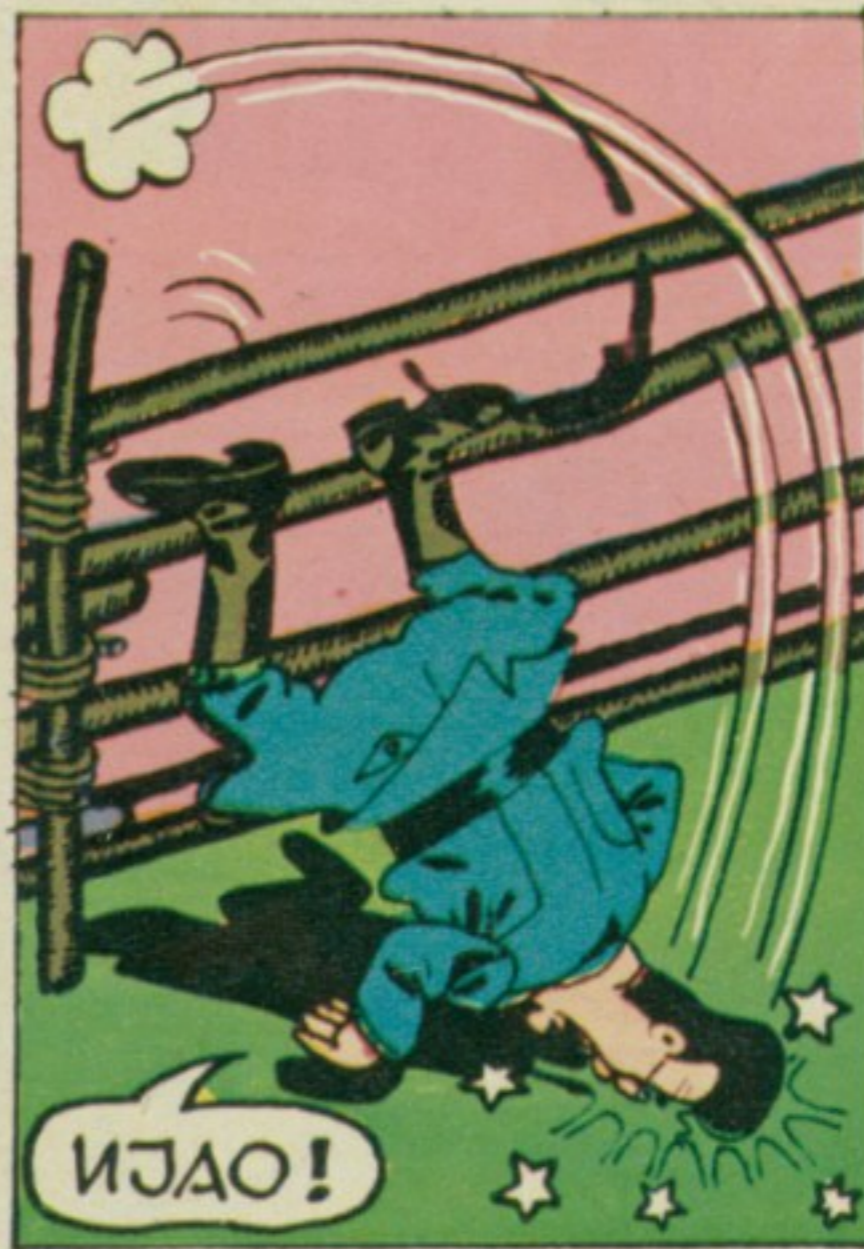
Певач Џо Кокер који је пре само годину и по дана освајао врхове топ-листа широм света композицијом Битлса „Уз малу помоћ мојих пријатеља“ и кога су музички критичари сматрали предодређеним за суперзвезду, ових дана почиње све изнова. Својом гитаром и, наравно, гласом Џо ће поново бити онај стари. Композицијама: „Ушла је кроз прозор купатила“ и „То је сад твој посао“ верује да ће успети. Плочу је издала П. П. Р. Т. Б. Цена је 9,30 н. д.

Joe Cocker

Some In... rough throom Window

ИХ, КАКО СКАЧЕМ... ПРАВИ САМ РОБИН ХУД!

ИЈАО!

И ТАКО, ЕВО НАС ПРЕД ЈЕВРЕМОВОМ И БАЈИНОМ КОЛИБОМ. ДАИ, КАО И СВАКИ ДРУГИ, ПОЧИЊЕ СВАКОДНЕВНИМ ПОСЛОВИМА, АЛИ...

ОНИ НИКЕ ОПАСНИ...

НЕ СЛУТЕКИ КАКВА ОПАСНОСТ ПРЕТИ ЊЕМУ И БАЈИ, ЈЕВРЕМ ВРЕДНО ЦЕПА ДРВА...

РУКЕ УФИС! НЕ МРДАЈ!

БЕДО, А ГДЕ БУ ОВА ДРВААА... АА... ШТ... ШТА ЈЕ ТО?

НИ РЕЧИ, ПАЛВАЦ! СТАНИ ОТМАХ УЗ ОВОГ СТАРОГ ДИФЛАКА!

ВАС ЦВАЈ*...

* ЦВАЈ = ДВОЈИ-ЦА

... ОДВЕСТИ МЕНЕ ДО ГРАДА КРОЗ ШУМУ. ИБИ ШТО ДАМЕ ОД ПУТ ЈЕР ТАМО ПАРТИЗАНЕН. А КАД СЕ ВРАТИМ ИЗ ГРАДА, ЈА ЊИМА ВЕБ ПОКАЗАТИ! САМО...

НИКЕ ТРИКОВИ! ЈА ОДАМАХ ПУЦАМ! СТРАШАИ САМ КАД СЕ НАЉУТИМ. ФЕРШТАДЕН,* МАТОРИ?

ОБАЈ... ДА!

ХЕ-ХЕ! НЕ БИО ЈА ЧИЧА ЈЕВРЕМ АКО ТИ НЕ ЗАПРЖИМ ЧОРБУ!

* ФЕРШТАДЕН = ЈАСНО

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и других земаља на српскохрватском или руском језику. Имам 14 година. Волим забавну музику, кошарку и атлетику. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљам фотографије певача. Божидарка Говедарица, Борица Кидрича 14, Сутјеска — Ванат.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама, мојим вршњацима. Имам 9 година. Рада Ђукић, Руди Чајевац 3/5, Кисељак код Сарајева.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, енглески и немачки. Навијам за „Црвену звезду“. Јовица Вергаш, Дивалтова 86, Осиек.

Имам 17 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Интересује ме атлетска гимнастика. Сакупљам плоче и фотографије глумца, певача и бодибилдера (атлетски грађених младих). Језик дописивања српскохрватски и немачки. Владимир Илић, В. Јединства 8, Звечан — Косово.

Ученица сам I разреда угоститељске школе. Говорим енглески и немачки. Скупљам: фотографије певача, салвете, разгледнице и „кандит“ маркице. Желим да се дописујем са друговима и другарицама и да размењујемо разгледнице, маркице и салвете. Марија Кларић, Савска 31, Станишић — Бачка.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Имам 15 година. Скупљам разгледнице и сличице „цу-бок“ албума. Снежана Глишић, Цвијићева 97, Београд.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Хоби ми је сакупљање разгледница и фотографија глумаца. Ајка Форић, Дечје одмаралиште Баковићи, з. п. Фојница код Сарајева.

Питомац сам Техничке подофицирске школе. Имам 17 година. Желим да се дописујем са девојкама широм Југославије. Круме Ђорђевић, ВП 3566-2/6, Загреб.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 17 година. Скупљам разгледнице и волим народну музику. Верица Стојановић, 22. дивизије Н. Н. В. В. Власотинце.

Имам 19 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Бранислав Остојић, Херцеговачка 83, Титоград.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Имам 13 година и ученица сам VI разреда. Скупљам: салвете, разгледнице и марке. Ана Росандић, Новоселани 37, Бјеловар.

ИДУ ДАНИ!

Ученици основне школе „Жабаре“ у Жабару који су завршили школу (осми разред) свој последњи дан у школи прославили су тако што је сваки ученик уплатио по 10 динара. На свечаној игранци коју је организовао Милан Ђирковић, наставник математике, биле су заборављене све невоље током прошлих година. Свечаност је почела у 12 часова, а присуствовали су сви ученици и наставници. За сакупљени новац било је купљено једно прасе и једно јагње. Друже уреднице, до овога нам је много стало, па вас молимо да објавите ових неколико реда. Хвала.

Миљко Бркић,
село Треботин код Крушевца

НАЈМЛАЂИ ЧИТАЛАЦ

Драги Забавнице,
Стар сам 5 година и два и по месеца. Ђирилицу сам научио у четвртој, а латиницу у петој години. Једва чекам да дође петак, па да ми тата купи „Забавник“. Ја га прочитам то исто по подне јер га после мене читају мама и тата. Једино се наљутило понекад на млађег брата јер он само гледа слике, а деси се и да исцера „Забавник“. Пуно поздрава од вашег најмлађег читаоца.

Зорана Ђорђевића,
Мокрањева 27,
Крапујевац

ПИТАМ ЈА ВАС...

Да ли је нормално да се нека девојчица заљуби у глумца, било којег, и да зато пати?

Снежана Радојевић,
Масарикова 15, Нови Сад

Није нимало чудно што се многи у твојим годинама заљубљују у глумце и глумице. Произвођачи филмова троше

огромне суме да их рекламом учине што симпатичнијим и привлачнијим а све зато да би им они што више пунили благајне новцем од продатих улазница. „Заљубљеност“ у глумце и глумице брзо пролази јер се ипак сви заљубе у неког кога сретну у животу.

МАЛА РАЗЛИКА

Драги Забавнице!

У броју 959. објавили сте испод слика трапера ово:

„У следећем броју: Индијанци“.

Међутим у броју 960 од Индијанаца ни трага. Надам се да вам се то више неће догодити и желео бих да наставите објављивање слика за албуме јер их ја, а надам се и други, сакупљам.

Борис Видмар,
Гоце Делчева 34/41, Н. Београд

Поново погледајте Забавник 959. и видећете да не пише у следећем броју већ у следећем наставку, што је нешто сасвим друго. Ако сте пратили историју Дивљег запада, видели сте да између једног и другог наставка прође више бројева. Иначе, Забавник ће донети још неколико наставака о животу пионира Дивљег запада, борби Индијанаца и бледоликих, златној грозници итд.

НАЈБОЉА, НАЈГОРА

Пре неколико недеља посвађала сам се са својом најбољом другарицом Мирјаном. Због неких ситница дошло је до велике свађе. Она се предомислила касније и сада хоће да се помири. Ја не пристајем иако ме другарице моле да се помирим с њом.

Ова другарица ми је била најбоља, а сада и најгора.

Одговорите ми шта да учиним и да ли да се помирим са њом.

Жана, VI-1 Пирот
(писмо је потписано)

Сигурни смо да сте се вас две досад већ помириле, а ако нисте — онда је то право чудо. Јер, добро се зна да се најбоље другарице често посвађају али и да их љутња брзо прође. Кад су стварно најбоље другарице у питању, у историји другарства није познат ниједан изузетак од овог правила!

Решење са 42. сџр.

1. лисица; 2. магарац; 3. крава и 4. петак.

* УКРШТЕНЕ РЕЧИ *

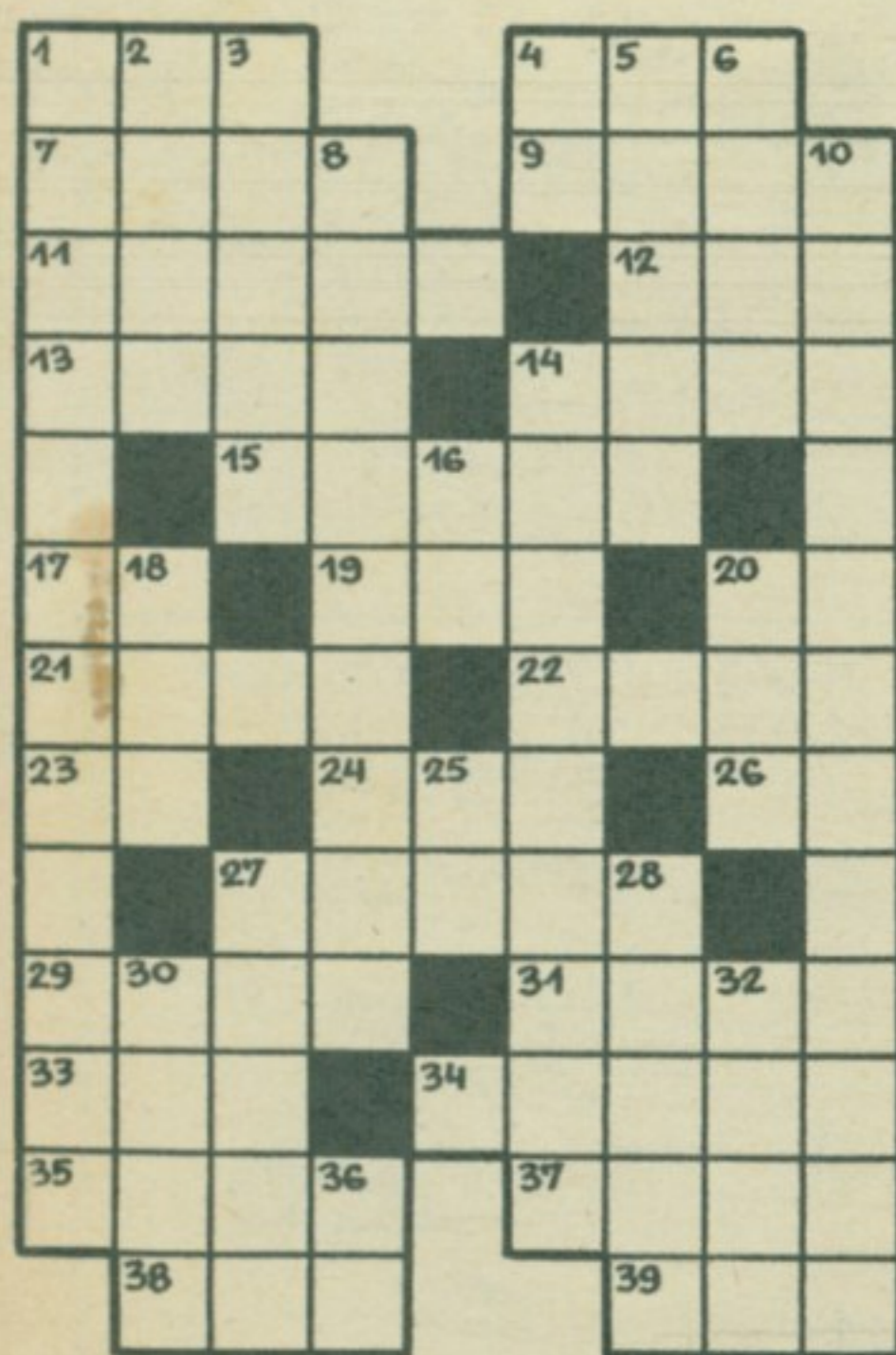
Водоравно: 1) усамљен; 4) река у СССР; 7) шведски приповедач (Ларе); 9) драги камен; 11) највећа река у Тајланду; 12) стари скандинавски књижевни споменик; 13) врисак; 14) шумско дрво; 15) писмени знаци; 17) совјетски филмски ре-

дитељ (Николај); 19) и један и други; 20) хемијски знак за иридијум; 21) град у Француској; 22) француски књижевник („Три мускетара“); 23) аутомобилска ознака за Бијело Поље; 24) лична заменица; 26) лајгинска свеза; 27) краћи књижевни написи; 29) немачки филозоф (Имануел); 31) земљиште (лат.); 33) грчко слово; 34) летописи; 35) наша река и планина; 37) планина у Киргизији, СССР; 38) пас; 39) лична заменица.

Усправно: 1) име и презиме ирско-француског књижевника („Чекајући Годоа“); 2) коцка (лат.); 3) матички знак; 4) музичка нота; 5) музичко-сценско дело; 6) ишчекивање; 8) љубазност, омиљеност; 10) радна просторија за научна испитивања; 14) река у Шпанији и Португалији; 16) река у Сибиру; 18) статуа; 20) назив; 25) негација; 27) језеро у Финској; 28) познато лечиште у Боки Которској; 30) напад; 32) полет; 36) мера за површину.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Венера; 6) Сити; 7) оно; 9) ока; 10) алир; 11) рт; 12) Амати; 13) ток; 15) анас; 16) ареал; 18) ма; 19) сок; 20) не; 21) отпор; 23) зк; 25) тас; 26) окер; 28) рр; 29) плата; 30) очи; 32) алов; 33) вино; 35) Ава; 36) хелија.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у страни валути: DM 40.— \$ 10,60.— Fl 58,80.— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Приредне банке-Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

У ИДУЖЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН СТРИП
ВИКИНГ
РАГНАР
ЗЕМЉА ШУМА

